

MÜCADELE

Emperyalizme ve Oligarşiye Karşı

Hattalık Siyasi Gazete, Fiyatı: 7000 TL. 31 Ekim 1992 Sayı: 18

HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ

Kayıpların peşini bırakmayacağız

Döktüğünüz kan yenilginizdir

● Faşizmin infaz timleri Adana'da iki devrimciyi daha katlettiler. Şaban Budak sokak ortasında kurşuna dizildi, Remzi Basalak işkencede öldürüldü. Remzi basına çıkarıldığında sağdı. Onun, önüne konan teşhir masasını tekmeleyen direnişine tahammül edemediler. Ertesi gün öldürülmesi Adana Emniyet Müdürü Mete Altan'ın çaresizliğidir. Esmâ Polat, Güven Keskin ve Sıddık Özçelik'in katledilmelerinin altında da Mete Altan ve ekibinin imzası vardır. Onları tanıyoruz.

■ İstanbul kontrgerillasının '91 Mart'ından bu yana gözaltında "kaybettiği" insan sayısı yediyi buldu. Yusuf Erişti, Hüseyin Toraman, Hasan Gülünay, Hüsamettin Yaman, Soner Gül'den sonra Ayhan Efeğlu ve Tuğrul Özbek de gözaltında "kaybedildi".

■ Kaçınıyorlar, katlediyorlar. İşkence ediyorlar, öldürüyorlar. Ev basıyorlar, can alıyorlar. Burunları kan ve iniden çıkmıyor. Kın ve intikam hırsıyla insan avına çıkan sinsi yaratıklar haline geldiler. Kırkı savaş budur. Devlet kendi yargısına, kendi hukukuna güvenmekten acizdir. Her yerde terör estiren işkence şebekeleri, aynı zamanda savcı ve hakim rolündedir. Bunlar insan onurunun, namusun, adaletin düşmanıdır. Halkın, emekçilerin, yani kendi suç ortaklarından başka herkesin düşmanıdır. Maskelerini indirmek, inlerini temizlemek gerekir.

■ "Kayıplar" halka ve devrimciler karşı terör politikasının sonuçlarıdır. Amaç korkunun, ihanetin mayasını yerleştirmektir; güvensizlik ve inançsızlık zehiriyle halkı yalnızlaştırmak, mücadele isteğiyle bağlarını koparmaktır. Bu politikalarını da boşa çıkaracağız. Kayıpların peşini bırakmayacağız. Yoldaşlarımızın hesabını soracağız. Bu düşmanı geriletmenin en güçlü silahı, ona hiçbir yerde, hiçbir koşulda teslim olmamaktır. Kaybedilen devrimcilerin yaptığı budur. İnsan onuruna saygıyı yüreğinde hissedeni herkes işkence, infaz ve kaybetmelere dur demelidir. Faşizmin aşağılık suçlarından hesap sorulmalıdır.

TUĞRUL ÖZBEK
9 Ekim'de gözaltına alındı, kaybedildi. Tanıkları var.

AYHAN EFEĞLÜ
6 Ekim'de gözaltına alındı, kaybedildi. Tanıkları var.

Yurtdışında bağış kampanyası
Özveri bağışlığın ölçütüdür

Yazısı sayfa 11'de

Devlet terörü başrolde
Nerede yaşıyoruz?
Nasıl bir ülkedeyiz?

Yazısı sayfa 3'te

MERHABA

Bu sayımızda kapağımızı son günlerde yoğunlaştırılan gözetiminde **kayıplara** ayırdık. Ayhan Eleoğlu yetmedi, şimdi de Tuğrul Özbeki kaybettikler. İktidarı "Devrimci gelişmeyi durdurma operasyonunun" odayında bugün yargısız infazlar ve kayıplar var. "Teslim olmayıp direneni infaz et, çözülmeyip direneni kaybet." Bu, vaat pazarlayıcısı DYP-SHP koalisyon hükümetinin yeni sloganıdır. Demokrasinin sahte pehivanlarının gerçek yüzü artık bütün çıplaklığıyla ortadadır.

Kayıp, onların çaresizliğidir. Kayıp, onların devrimci insan karşısındaki korkusudur. Onlar her gün çok daha fazla korkacaklar.

Orta sayfamızı oligarşinin psikolojik savaş yöntemlerine ayırdık. Psikolojik savaş propaganda savaşıdır. Halkta ve devrimci saflarda moral gücü yok etme hareketidir. Psikolojik savaştan galip çıkmak kendini yenilemektir. Düşmana karşı sağlamlık ve moral üstünlüktür. Kurallı, disiplinli bir yaşamda ısrarlısak, nancın, cesaretin ve kararlılığın sembolü olmaya devam ediyorsak onlar bizim mücadelemizin önüne geçemezler. Çürümüş, kokmuş insan ilişkileriyle, birbirlerine arkalarını dönmeye bile cesareti olmayanların bizim mücade-

mizin önünde duracak ne zekaları, ne de güçleri vardır.

Sayfalarımızda yine DEVRİMCİ SOL'un başlattığı bağış kampanyasının haberini bulacaksınız. Bağış, fedakarlıktır, özveridir. Ama en büyük bağış, devrimci mücadeleyi ülkenin dört bir yanına genişletmektir. Bizim gücümüzde ne hayali ihracatçıların, ne kaçakçıların, uyuşturucu pazarlayıcıların, ne de genelev patronu Manukyan'ın kara paraları var. Bizim gücümüzde halkın alintisi, boğazından, giyiminden kestikleri var. Onları

utandırmayacağız.

İstanbul Malatya'dan sonra Ankara'da da Mücadele sokaklarda satılmaya, halkla sokaklarda buluşmaya başladı. Mücadele sokakta halkla buluşması bizi sevindiriyor. Gerçeği, halkı savunuyoruz. Mücadele eden, savaştan insanları yazıyoruz. Bu yüzden buluştuğumuz her yeni insan halkla bağlarımızı güçlendiriyor. Bunun kopmaz bir bağa dönüşmesi dileğiyle.

Yeni sayımızda buluşuncaya kadar, dostlukla.

Biz, kendi ülkemizde, kendi topraklarımızda devrim yapacağımızı, bunu da Marksizm, Leninizmin ışığında ve bize özgü koşullarda gerçekleştireceğimizi hiçbir zaman unutmadık. Üslubumuz, tavrımız ve siyasal belirlemelerimiz hep buna uygun oldu. Bu, kendi gücüne güvenme, ayaklarımızın kendi toprağına basma olgusudur. Türkiye, sosyalizm dinamikleri en gelişmiş ülkelerden biri olma özelliğini göstermesi dolayısıyla, devrimlerin kabarmaya geçmesi, sosyalizmin gelişmesi döneminin açacak bir tarihsel misyon da taşımaktadır. Biz bu misyonu kendimize yakıştırıyoruz. Bu onurlu görevi yerine getirmek için, hiçbir özveriden ve bedeller ödemekten kaçınmayacağız.

Gelecek bizimdir

BÜROLARIMIZ

Şahibi: Haziran Yayıncılık ve Tic. Ltd Şti.

Adına: Gülten SEZEN

Yazı İşleri Müdürü: Namık Kemal

CIHAROĞLU

Yönetim ve Yazma Adres: Brodimtek

Mali, Terzihane Sok. Kalecihan İsham No:

11 Kat 1 Sultanahmet/İst.

Tel: 518 84 17

Fax: 518 24 14

Bank: Serfer Matbaacılık

Fiyat: 7.000 TL, Almanya: 3 DM.

Fransa: 10 FF, İngiltere: 3 SF.

Hollanda: 3 FL, İngiltere E 1

Abone Koşulları

Yurtiçi Abone:

6 aylık 60.000 TL... 1 yıllık 320.000 TL.

Yurtdışı Abone: 6 aylık 85 DM.

YABERDUM

Hesap No: Gülten SEZEN T İş Bankası

Akarsay Şubesi 1002 30420 951718

Adana: İsmail Cad. 7. Sk. Kardeş İsham **Arkan Özkun Ap.** 47/Akat 1

No: 101 Tel: Fax: 519 25

Ankara: Mamur Sk. Kemer Ap. No: 1217 Şişliye Tel: Fax: 454 10 92

Bursa: Hacılar Mah. Kuvâyetli Şh. Asim İsham No: 8-408 Tel: 24 47 80

Diyadin: Dikkatli Cıvı Meydanı Cıvı İsham Kat: 3

Diyadin: İsmail Çakman, Güçlü Paşa No: 3/30 Tel: Fax: 185 89

Elaaz: Çarşı Mah. Hürriyet Cad. Ekinerler İsham No: 108 Kat: 2

Tel: 24 51 19

Etiler: Dikkatli Cıvı Cıvı İsham No: 1 Kat: 2 K. Manı

Etiler: Etiler Etiler Saray Kat: 3 No: 122 Tel: Fax: 311 644

İsmail: 440 Sk. Şerhler İsham No: 6/7 Kuvâyetli Tel: 895 311

Karşı: Karşı Kardeş İsham Kat: 2 No: 23 Tel: 175 25

Konak: İskikali Cad. Hale Şerh Sk. Demirey İsham Kat: 5 Tel: 25 75 35

Konak: Karşı Mah. Akıncı Kuvâyetli Sk. Kat: 2 No: 201 Tel: 10 50 77

Malatya: Psk. Kardeş İsham Kat: 4 No: 121 122 Tel: 21 78 62

Fax: 19801

Samsun: Kule Mah. Akıncı Geçidi Çerçi İsham No: 13 Kat: 3

Tel: 35 59 81

Trafik: Çarşı Mah. Uzun Sk. Kuvâyetli Çarşı Kat: 3 No: 80

Tel: 26 10 70

TUNCEL: Mülhah Mah. Okullar Cad. Benar Sk. Dış-Yaşan

İsham

No: 11 Tel: 5189

Zonguldak: Mülhah Mah. Okul Sk. Kuvâyetli No: 14 Kat: 2

Tel: 399 65

Amsterdam: Kinkentrat 48 BG 1053 DXX Amsterdam/Niderland

Tel: 0031/20 68 31 058

Atina: Agoras Venetozos No: 5 Kampos Square-Athen

Frankfurt: Kuvâyetli at: la 6000 Frankfurt 90

Tel: 49 608/77 89 00

London: 52 Park View Estate Cullins Road London N 5 2LB

Tel: 00 44/71 92 34 138

Paris: 38 Rue De la Ville 75010 Paris/Fransa?

MÜCADELE

İÇİNDEKİLER

- Devlet terörü başrolde 3
Osmanlı'nın katilamcı, intikamcı geleneğini devralan devlet, bugün halkın karşısına terörle çıkıyor.

- Kayıpların peşini bırakmayacağız 4-5
Gözetiminde kayıplar, iktidarın acizliğinin ve tükenişinin göstergesidir.

- TC fiili tampon bölgeye oynuyor

Tampon bölge oluşturma amacımız yok deseler de, Güney Kürdistan'da fiili bir tampon bölge şekilleniyor.

- MGK: Olağanüstü hale devam 7-8
Saplandığı bataktan çıkamayan oligarşi, savaşı tırmandırma kozunu oynamıyor...

Eğitimde umut tacirleri işbaşında 9 Gerçek eğitim, telefon Releriyle değil, demokratik lise mücadelesiyle elde edilecektir.

- İşçilerin tercihi DISK ve Türk-İş değil, mücadeledir

Sınıf bilinciyle hareket eden devrimci işçilere, mücadelenin en elverişli "koşulları" neredeyse hiç oradayız demek düşüyor.

- Yurtdışında bağış kampanyası 11
Özveri bağlılığın ölçütüdür Kampyana, "Yeni bir güç, yeni bir soluk" olarak pratiğini sürdürüyor.

- Psikolojik savaş ve savaşta moral 12-14
Dışmanın psikolojik saldırılarına gerçekleri ve devrimci değerleri yalar ve demagoginin karşısına dikerek ve gerilla savaşını kırdı ve kentte geliştirerek cevap verilmelidir.

- Devlet bütçesi... bir gün... 15
ve yüz milyar açık

- Memur eylemliliğinde statüokoculuğu aşmalıyız 16
Kazanmak için sınırları zorlamalı, bu sınırları aşabilmeliyiz.

- Haber/Yorum 17-19

- Kirli savaş maskelemek televizyona ve burjuva basma düşüyor 20

- Halklar sosyalizmi istiyor 21
Kapitalizmin "demokrasi" sinin çirkinliklerini yaşayan halklar, sosyalizm için örgütlenip ayağa kalkıyorlar.

- Kültür/Sanat 22
Gerçeği görün artık!

Nerede yaşıyoruz? Nasıl bir ülkedeyiz?

"Ancak bu ülkede, her gün, davamızda hükümetin insanları öldürüyor, zaten, Şifeli diktatörlük bu başanlı yöntemi taklit, etmekte gecikmedi. Tek bir kurşuna dözme olayı tüm dünyada bir skandal yaratabilir ama binlerce yitkin insan, her zaman için kuşkurun yanında kalır. Guefamaia'da olduğu gibi, cesetler lağım çukurlarında, tepelerde çürükken, aileler ve arkadaşlar hapishane hapishane, kışla kışla yol alıp dururlar. 'Yok etme tekniği'. Ne bilimsel gereken tutuklu, ne de uğrasılacak kahramanlar var. Toprak insanları yutuyor ve hükümet ellerini yıkıyor. Ne kınacak cinayetler ne de yapılacak açıklamalar var. Her ölçü birçok kez ölüyor ve sonunda sana kalan yarıncı bir deşet ve belirsizlik buluyor." (E. Galeano; Aşkın ve Savaşın Gündüz ve Geceleeri). Burası I. Amerika, Türkiye'den beklediğimiz sürecin hangi boyutlarda olduğunu farkında olmayız. Akıl almaz olaylar, korkunç şeyler, kabul edilmesi, şöyle bir bakıp geçilmesi mümkün olmayan yığınla uygulama başımızdan geçip gider; yanımızda yitirmiş ya da tam da gözümüzün önünde olur bitirir. Bu sıradan, günlük olan şeylerden mi gibi gelir, üzerinde durmayız, çabuk unuturuz. Günlük hengamenin içerisinde kaybolup giderler. Yaşanan akıl almaz, kabul edilemez olaylar art arda geldiği sıradanlaşır, artık olanı görmeye başlarız. Faşizm sıradanlaşmayı bilinci olarak seçer, bunun için elindeki olanakları harekete geçirir. Onun için solunan havada olmanın, her an hissedilen bir somutlukta var olmanın yolu budur.

Vahşetle birlikte yaşayacağın; bitişik, yan yana, kol kola olacağın. Söz söylenecek, iltiraz etmede, görenek, fakat gözmede gelinek yaşayacağın. Her an huzursuz olacağın ancak huzurlu gibi görüneceksin; bu rolü benimseyeceksin. İster bilinci olarak, isterse farkında olmadan benimse, sana deneni yap yeter. Faşizm, vahşetli, ideolojik bombardımanı, psikolojik savaş ile bunu hedeflemektedir.

Bugün iktidarda, programlarında sosyal devlet, konuşan Türkiye, seffahik diyen "muhsafazalar", önce insan diyen bir sosyal demokrat parti var. Bunların hiçbirini önemli yok. Halklarımız, tarihinin hiçbir döneminde bu denli terörle yüz yüze kalmadı. Başbakan "Dersim'ler olmayacak" diyor. "Zam olmayacak" deyin, ertesi gün nasıl zam yapıyorlarsa, Demirel de "Dersim'ler kapımızda haberiniz olsun" demek istiyor.

Karşımızda bütün iplerini koparmış bir katiller sürüsü var. Saklayıp gizlemek için hiçbir özel gaba sarfetmiyorlar. İşkence yapıyorlar, kurşunluyorlar, bombalıyorlar, katliamlar düzenliyorlar, insanları kaybediyorlar, köylüleri kaçırıyorlar ve Türkiye insanıyla alay edeceğine uzun açıklamalarla inkar ediyorlar, ya da dolaylı da olsa savunma yolunu seçiyorlar.

Son bir sene içerisinde sadece İstanbul'da 7 devrimciyi gözaltına alıp kaybettirler. Ne katlettikleri bu insanların cesetlerinden bir haber var, ne kendilerinden. Bu insan kimin faili? "Haberimiz yok, biz görmedik, biz gözaltına almadık." demekle yetiniyorlar. Kanıtları, delilleri olduğu halde böyle diyorlar. Biz yaparız, kimse bize kanımsız hasasındalar.

Katliamlarını artık gündüz gözüyle yapıyorlar. Mahalleleri, evleri kuşatıp, amigolarıyla, televizyon kameraları, spikerleri, foto muhabirleri ile diyorlar katliama. Bu da yetmiyor, katliam seyircilerinin arasında bakanları, bakanların arasında da, Türkiye halklarıyla alay edeceğine insan Haklarımızın, Demokrasi Devlet Bakanları da yer alıyor. Katliamlar artık spikerlerin ağzından televizyonlardan bir futbol maçı heyecanıyla anlatılıyor.

Adana'da gözaltına aldığı devrimciyi önce sapasağlam olarak bütün dünyaya televizyonu, basınıyla teşhir ediyorlar, sonra işkencede katledip, "beyin kanamasından öldü" diye de aşağılık bir gerekçe gösteriyorlar. Yaralı bir yurtsever panzer arkasına bağlayıp, sürükleyerek öldürdüler, ardından "O bir sivil, hem akıl hastasıymış" diye açıklama yapıyorlar. Sıma'ki, Çukurca'yı, Kulp'u, yağmalayıp, bombalayıp, yakıp yıktıktan sonra "teröristler yaptı" diyebilecek denli alçak bir düşman var karşımızda.

Bunlar öyle bir katiller sürüsü yaratırlar ki, genilları yahut düpedüz köylüleri katledip, üstelik cesetlerinin elleri ve ayakları toprakları dışarı çıkmış bir şekilde gömüyorlar. Öldürülenlerin cenaze törenlerini engellemek için aileleri gözaltına alıp, işkenceden geçiren, onlara "Ölüyü istemiyorum" şeklinde bir kağıdı zorla imzalatları yine bu düşmandır.

Bütün bunlar normal, sıradan şeyler değil. Hiçbir savaşın kuralları arasında yer almıyor. Kuralızsız savaşın bir düşman var karşımızda. Hukuk kurallarından bahsetmiyoruz, en temel insanî değerleri bile hiçe sayan, her türlü alçaklığı en geçerli yol olarak gören bir düşman var karşımızda. Sadece kin ve nefretle yoğrulmuş, ezme, yok etme, başka bir şey görmüyorlar.

"Aman darbe olur, 12 Eylül geri gelir" diyerek insanları korkutmaya çalışanlar için çok basit bir ölçü olmalıdır. Bütün bir 12 Eylül döneminde İstanbul'da gözaltına kaybedilenlerin sayısı sadece ikidir, oysa son altı ayda kaybedilen insan sayısı sadece İstanbul'da 5'tir. 1991 Martından bu yana 7'dir. Bugünkü iktidarı bu kirliliğe karşı sınırsız "Asmayalım da besleyelim mi?" ilkelliği masum kalıyor. Böyle bir Türkiye'de devlet bakanları "insan hakları ihlalleri olmuyor. Hükümetimiz böyle ihaller olursa çok sıkı takip ediyor, suçluları cezalandırıyor." diyerek denli yüzüstüleşmiş durumdadır.

Evet, böyle bir düşmana karşı savaşıyoruz. Onu iyi tanımalıyız. Bu vahşetle, kokuşmuşluğa, namussuzluğa son vermek, onun bütün köhnemiş aygıtını yıkıp, yerle bir etmek isteyenler onu iyi tanımalıdır. Her süreç kendi hukukunu yaratır, her olgu kendi hukuku ile yürür. Düzenin yazılı hukuku kendileri için olduğu gibi, düzenin karşılığı için de bir anlam ifade etmez. Yazılanlar sadece bir kağıt parçası olarak kalır. Savaşın içinde yeni hukuk kuralları doğar. Kuralızsızlığı kendine kural edinmiş bir düşmanın karşısında, kendi kuralları, kendi hukukunu karşı tarafta kabul ettiren bir güç ortaya çıkar.

Bu nedenle savaş kazanmak isteyenler, buna uygun yaşamak, buna uygun bir donanımına sahip olmak zorundadırlar. Farklı dünyalarda, hayallerin içinde değil, ayaklarımız bu topraklara basarak, bu ülkenin gerçeklerini elimizde, canımızda hissederek hareket etmek zorundayız. Hiçbir şey sıradan ve normal değildir ve herkesin yapacağı, yapması gereken bir şeyler vardır. Ve bugün yaratılmakta olan halkların umudu için daha fazlasını da yapmalıdır.

Politikada Bu Hafta Devlet terörü başrolde

Tuncer BAĞDATLIOĞLU

Devlet, biraz daha köşeye sıkıştığı her geçen gün terörün her biçimine başvuruyor. Yaralı gerillalar tankların arkasına bağlanıp sürükleniyor, gözaltına alınıp, televizyona ve basına gösterilen devrimciler dört gün sonra "beyin kanamasından öldü" denilerek işkencede katlediliyor, son yirmi gün içerisinde iki devrimci siyasi subyede "kaybediliyor". Kısaca devlet terörü hiçbir yasa ve kural tanımadan sürdürülüyor. Demokratikleşme diyerek iktidara gelenler ve yeni CMUK'la önemli bir adım atıldığını söyleyenler, açık faşizmi daha da kurumsallaştırmaktan başka bir şey yapmıyorlar. Bugün devletin terör ve saldırıya hazır olduğunu, ulusal ve devrimci mücadeleye karşı faşizmin mevzilenişini temsil ettikleri. 12 Eylül'den bu yana bütün iktidarlar devrimci muhalefete karşı mücadeleyi baş sorunları yaptılar ve başlarının bu sorunu çözmeyle ölçtüler. Bugün Demirel hükümeti de 12 Eylül'den de, ANAP iktidarlarından da daha başanlı olduğunu uyguladığı terörle ve öldürdüğü insan sayısıyla ölçüyor. Kısaca ölçü, terörde basandır. Hiçbirinin elinden başka bir şey gelmiyor. Demokratikleşme yönünde en ufak bir adım dahi atamayacak kadar aciz ve korkaktırlar. Demokratikleşme adımı olarak güncelme getirdikleri CMUK'u kuşa çevirdiler, ulusal ve devrimci mücadeleye karşısında eskisinden daha ağırlandırdılar.

Eğer bugün DYP-SHP iktidarı terörde değil ANAP iktidarlarını, 12 Eylül'ü bile geride bıraktıysa bu devrimci ve ulusal mücadelenin gücünden ve silahlı mücadelenin halkı etkilemesinden geliyor. Devrimci hareketin oluşturduğu bu çekim alanı oligarşiyi giderek boyutlanan savaşta kendi yasa ve kuralları tanımaz noktaya getiriyor. Onun için geçerli olan tek yasa M-L'ere olan kin ve nefreti oluyor. Bu kinin de her fırsatta en aşağılık yöntemlerle kusmaktan geri kalmıyor. Bu savaşta onun tek kuralı can alan, yılan ve ikiye bölünmüş sınır tanımayan bir kuralızsızlıktır. Bugün düşman nefes almıştı bile tahammül edemez noktaya gelmiştir. Osmanlı'nın katliamcı, intikamcı geleceğini devralan devlet, bugün silahsız insanlarımızı daha katleden, attığı her adımda halkın karşısına terörle çıkan bir görünümde.

İşte bu yüzden terörist bir devletle savaşıyoruz. Bugün durmadan "ben güçlüyüm, ben yıkılmam, kimse benimle baş edemez" yaygaralarının baskı ve zorbalıkla halkın bilincine kazınması çalışılmasının da altında bu mantık yatıyor. Bunca yaygara ve gürültü, duyduğu korkudandır. Bugün ülkemizde bir savaş yaşanmaktadır. Bu savaşta karşı-devrim cephesi kendi yasalarını ve hatta evrensel savaş kurallarını bile bir kenara bırakmış, kuralızsız bir "özel savaş"ı dayatmıştır.

Kendi hukukunu, yasa ve kurallarını dahi tanımayan bir iktidarı terörüne karşı silahlı savaşımlı yükselmekten başka bir yol yoktur. Düzenin sınırları içinde hak aramak ve elde etmek, keyfiliklerin, haksızlıkların ve adaletsizliklerin yok olmasını beklemek hayaldir. Eğer biz temelinde adaletsizlikler, haksızlıklar yatan kolektif düzenin değişmesini istiyorsak, bütün gücümüzle mücadele etmek ve savaşmak zorundayız.

Halkların davasının ebediyen susterlendiğini, ülke topraklarında mücadelenin bir daha filizlenmeyeceğini sananları yanılgıların büyüklüğü karşısında şaşkıncıdır ve şaşkınlıkları arttıkça da terörden başka çare bulamamaktadırlar. Ama bu çare de onları kurtaramayacaktır...

Kayıpların peşini bırakmayacağız

TUĞRUL ÖZBEK

9 Ekim'den bu yana kayıp olan Tuğrul Özbek'in gözaltına alındığına dair görgü tanıkları olmasına rağmen Terörle Mücadele Şubesi kabul etmiyor, savcılık kendilerini böyle bir kayıt olma-

ğını söylüyor.

9 Ekim'de Acıbadem'de Sultan Can'ın katledildiği gün polis şefleri bir kişinin "sağ olarak ele geçirildiğini" açıklarken, 13 Ekim 1992 tarihli Günaydın gazetesi gözetimdeki şahsın adını "Ertuğrul Özbek" olarak açıkladı.

Tuğrul Özbek'in annesi İrep Özbek, basına yaptığı açıklamada "Tuğrul'un gözetiminde olduğunu öğrendim. Önce kızım sonra ben geldim. Üç gündür oğlumu arıyorum. Oğlum kesinlikle Siyasi Şube'de. Oğlumun dirisini ya da ölüsünü onlardan almak için elimden geleni yapacağım." dedi.

Görgü tanıklarına rağmen, polis 20 gündür Tuğrul Özbek hakkında açıklama yapmıyor.

Avukatları Tuğrul Özbek hakkında 28 Ekim günü İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığına suç duyurusunda bulundu-

Gülten ŞEŞEN

SORUŞTURMA

Kana doymuyorlar

Sadece İstanbul'da Mart 1991'den bugüne kadar yedi kişi kaybedildi. Hiçbirinin izine rastlanmadığı gibi, cesetleri dahi bulunamadı. Bütün başvurular yanıtız bıraktı. Devrimci-demokrat çevrelerin çabaları İsmet Sezgin tarafından "terörist örgütlerinin iddiaları" olarak karşılandı. Oysa ortada kaybedilmiş insanlar vardı ve devlet açıkça bizi öldürmediği diymedi, faillerini yakalamadı. Sürekli geçişirdi.

Yusuf Erişi 9 Mart 1991 günü İstanbul Belgratkapı'da polis tarafından gözetim altına alındı. Avukatı Fethiye Pekşen İstanbul DGM savcılığından müvekkiliyle görüşme izni almasına karşın, 1. Şube polisleri tarafından götürülmedi. Aynı operasyonda gözetim altına alınan arkadaşları, onu gözetiminde gördüklerini, hatta polislere "size hiçbir şey söylemeyeceğim" dediğini belirtmelerine karşın hiçbir işlem yapılmadı. Tanıklıkları yok sayıldı.

Oyle ki, 12 Temmuz'da katledilen İbrahim İç'inin teşhisi amacıyla Adli Tıp kurumuna giden Avukat Ulutan Gün ve bir bayan arkadaşına polis Yusuf Eriş'in öldürülmüş fotoğrafını gösterdi. Tüm bu gelişmelere rağmen, bugüne kadar herhangi bir sonuç çıkmadı. İktidar sahipleri sessizliği korumaktadır.

Hüseyin Toraman 28 Ekim 1991 tarihinde Kocamustafapaşa'daki evinin önünden polis tarafından kaçırıldı. Polis aldığı öylesine açıldı ki, çevre halkı kaçırılmak isteyen kişilere müdahale etmiş ve Çınar Karakolundan resmi polis çağırılmışlardı. Gelen polis, kaçırılmak isteyen kişilere müdahale ettiğinde, onların da polis olduğunu öğrenmiş ve müdahale etmekte vazgeçmişti. Buna herkes tanıklık ediyor. Karakol polisleri dahi ilk aşamada Toraman'ın gözetiminde olduğunu kabul eder, daha sonra ise bu söylediklerini reddederler. Ailesinin ve avukatlarının başvurulan sonuçsuzdur. İktidar ise, Hüseyin Toraman'ın yurtdışında olduğunu açıklayarak kendini

kurtarmak istemiş, ancak bunu dahi becerememiştir. Çünkü, tanıkların anlattığını hiçbir tereddüde yer bırakmayacak denli açıktır. Hatta, PKK davasından yargılanan bir kişi, Hüseyin Toraman'ın Şubede gördüğünü ve polislerin "geberdi" şeklinde konuşuklarını söylemekte-

Soner Gül ve Hüsamettin Yaman 6 Mayıs 1992 gününden itibaren kayıptır. Aynı şekilde başvurular yapılmış, yanıt alınamamıştır. Yetkililerin verdikleri tek yanıt "burada yoktur". Bugün Uluslararası AF Örgütü Adalet Bakanlığı'ndan bilgi istemiş, ancak hala herhangi bir bilgi verilmemiştir.

Hasan Gülünay 20 Temmuz 1992 günü evinden işine giderken gözetim altına alınmıştır. Başvurular yanıtız kalmakta, "yok" denilmektedir. İçişleri Bakanı İsmet Sezgin ise verilen soru önergesini "biz de onu arıyoruz" şeklinde, gayri ciddi bir açıklama ile yanıtlamaktadır.

Ahyan Efeoglu 6 Ekim 1992 tarihinden itibaren kayıptır. Gerek İstanbul DGM savcılığı gerekse siyasi polis, gözetim altına alındığını kabul etmemektedir. Ahyan Efeoglu birçok kez gözetim altına alınmış hatta bir keresinde tehdit edilerek "bir daha gelersen öldürürüz" denmiştir. Şu ana kadar herhangi bir bilgi verilmemiştir.

Ve son olarak Tuğrul Özbek. 9 Ekim'de onu gözetim altına alan karanlık yüzü işkenceci şefleri akıbetini üstleniyorlar, başına ne geldiğini açıklamıyorlar.

Bugüne kadar kayıplarla ilgili suç duyurulan, aramalar sonuçlandırılmamıştır. Dosyalar açık olarak durmaktadır. Tüm bu kayıpların sorumluları Cumhurbaşkanı, Başbakan, İçişleri Bakanı ve tüm bakanlar, emir verdikleri emniyet müdürleri, siyasi polis timleridir.

Halkın ve adaletin eli yakalanandan düşmeyecektir.

Tuğrul Özbek kaybedildi. Onu gözetim altına alanlar tutsaklığını ısrarla kamuoyundan gizlediler. Ailesi ve avukatlarının girişimlerine olumsuz yanıt verdiler. Şimdi onun da adı kayıplar listesine dahil edildi. Savaş en açık biçimleriyle gözler önünde sürüyor, işkence, teslim almak ve teslimiyeti halka yaymak içindi. Herkes yaptılar, işkence tezgahları cunta koşullarından daha ağır dozlarda işledi. Ama karşısında herkesi içine alan susma tavrı oldu. İfade vermemek kuralıydı.

Teslimiyete zorlamak, savaş kararlığını zayıflatmak umuduyla infazlar boyatlandı. Düşmanın memnuniyetini gösterilerinde onlara devrimcinin canını aldı. Bu hamlede de yenildiler. Çatışma geleneği yerleşti. Genlediler. Gödere gözetim altına alınan devrimcileri ya hanet ya ölüm ikiliği ile karşı karşıya bırakacak bir hamleyi öne çıkarmaya başladılar. İşte onun da sonuçları şimdiden görülüyor. Yusuf Erişi ve Bülent Ükü'den sonra Hüsamettin, Soner, Ahyan ve Tuğrul döndüler.

Düşman ahlakı ve siyasi olarak tam bir ceset halindeydi. Bazen bir ceset olmamızı istiyor. Teslim olmayımlara, ihanet emremlere ölümlü dayatırken "yaşamayı" direnmeye terah edenlerin de zaten işini bitirip canlı ceset olarak bir kenara atıyor. Amaç korkuyu, ihaneti mayalaştırmayı denemek, devrimcilerin halkla bağlarını kopartmak, yavaşlatmaktır.

Savaş Kızazak için Bu Düşmanı İyi Tanımak Gerekir: DEVRİMCİ SOL'un tanımlamasıyla düşman "kanımıza susamıştır". "Kan içicilikte kendi yanında rakip tanımayan, her türlü yalan ve ahlaksızlığı erdem sayan bir düşmanla savaşıyoruz. Oyle bir düşmanla savaşıyoruz ki, katliame ferman çıkararak insan avına çıkıyor, yargılamayı bile lüks görüyor. Savcı da, yargı da, infaza da aynı elde birleşmiş, halka ve devrimcilere meydan okuyor, tehditler yağdırıyorlar."

Bu düşmanın adaleti, onur ve namusa kaplılarını sıkıca kapatanların adaletidir.

"Faşizm insanlık onuruyla bağdaşmayan dünyanın en aşağılık, en şerefsiz işkenceciği meslek edinmiştir. Bu nedenle ki kan, irin ve pislik içtiği suya yeddiği ekmeğe bulamıştır; siktirdi eli kirlenmektedir. Bunun için, düşmanı ortadan kaldırmak dünyanın en şerefli işidir. Yediden yetmişe herkese işkence yapan, kadınlarımızı aşağılayan salâhsız insanlarımızı dahi katleden, her adımda halkın karşısına terörlü çıkan faşist düşman acımasızdır, kinini kismaktadır."

Düşmana Düşmanlık Duymayanlar, Değil Devrimci, Vefalı Bir Dost Bile Olamaz: Burjuvazi sömürüsünü, en sefil çıkarlarını ayakta tutmak için gözünü kırmadan vahşete başvuran bir sınıf kine sahiptir.

"Nasıl bir düşmanla savaştığını bilmeyen bir savaşçı faşizmle, emperyalizmle hiçbir koşulda uzlaşma geleneğini ve teslim olmama tavrımızı kavrayamaz. Faşizmin bize duyduğundan bin katı bir kin ve öfkeyle bilenebiliriz. Savaşmak için bu gereklidir. Silahı, adamı, fırsatı olmayanların kin ve öfkeleri de yoktur. Biz intikamcı değiliz ama hesap sorma duygumuz düşmandan çok daha fazla gelişmiş olmalıdır. Çünkü bizler düşmanda olmayan bir özelliğe, adalet duygusuna sahibiz. Halklarımızı, yoldaşlarımızı yapılan hiçbir şeyi unutmayaacağız."

Kan kokusuna şartlanmış vampirlere benzediler. Dişleri insan etinden, burunları kan ve irinden çıkmıyor. Bükemediği bileğe besledikleri kin ve intikam hırsıyla karanlık köşelerinin kuytuluklarında insan avına çıkan sinsi yaratıklar haline geldiler. Sadece İstanbul'da kaçırıldıkları gözetiminde kaybettikleri insan sayısı 7yi buldu. Şerefsizlikten başka erdem, işkencecilikten başka meslekleri olmayanlar Tuğrul Özbek'i kaybettiler. Ahyan Efeoglu ve aradan birkaç gün geçmeden Tuğrul Özbek. Sayı 7 değil 70 olsa ne olacak?

Sadece tükenişlerinin, güvensizlik ve kuralsızlıklarının derinleşmesinin kanıtıdır. Kirlî savaş budur; egemenleri içine alan bataktır.

Devlet kendi yargı'sına, kendi hukukuna karşı, güvensiz, ona tutunmaktan acizdir. Zindanda çürütemediler, işkence ile bitiremediler. Sokakta, dağda infaz etmekle yok edemediler.

Son koz can pazarlığı ve kaybetmedir. Bundan sonrası yoktur. Ve geriye bir şey kalmayışı kafalarını kurt gibi kemirmektedir.

Çünkü her şeyden önce içine düştükleri kirlî savaşın kan, irin ve pisliğin ortasında kendi meşruiyetlerini tükettiler.

Çünkü 15 yılda her türlü aşağılık yöntemi kullanarak savaştıkları ve "bitirdik", tükettik dedikleri günleri çoktan geride bıraktıkları DEVRİMCİ SOL artık şehirde, kırdı gerillasyyla, milisleriyle, örgütleri, siyasal prestiji ve gücüyle halk içinde derin kökler salmış bir harekettir. Bir savaşının bin hayduta savaş dersi verdiği bir hareketi yenemezsiniz.

Halkı, yoldaşları ve örgütü için canını verenlerin değerleriyle, elindeki tutsağa tecavüz ve işkence eden ahlaksızlığını yarıştıramazsınız. Kendini gizleyecek kadar aciz ve ikiye yüzlü adaletiniz bir ceset gibi ortada dururken, kendini açıkça ilan eden, dürüstlüğü halka ve insan onuruna bağlılığına kimsenin kötü söz söylemediği devrimci adalette boy ölçüşemezsiniz. Devrimciler açık davranıyor. Ama siz bir türlü yüzünüzü gösteremeyecoksınız. Maskelerinizi biz indireceğiz.

Hüseyin Toraman'ın annesi haykırıyor: "Katil polis oğlumu geri ver"

Hüseyin Toraman'ın polisler tarafından kaçırılarak, gözaltına kaybedilmesinin birinci yıldönümü olan 28 Ekim günü kaçırıldığı Kocamustafapaşa Demirci Osman Sokak'ta bir anma düzenlendi.

Katillerin de izlediği anmada Hüseyin Toraman'ın resimleri ve "Hüseyin Toraman Kavgamızda Yaşıyor", "Gözaltında Kayıplara ve Yargısız Infazlara Son" pankartları açıldı. Devrim şehitleri için yapılan saygı duruşundan sonra kamuoyuna seslenerek kayıpların olmaması için herkese duyarlı olma çağrısı yapıldı.

Hüseyin Toraman'ın resmini bağına basarak "Oğlumu polisler kalletti. Oğlunum cesedini geri versinler. Bütün herkes sessiz kalırsa katliamlar her zaman yaşanacaktır." şeklinde konuşma yapan annesi Hatice Toraman polislere dönerek "Katil polisler oğlumu siz katlettiniz, oğlumu geri verin" diye haykırdı. "Toraman Kavgamızda Yaşıyor", "Katillerden Hesap Sorulacaktır" sloganları atan topluluğa saldıran polis Toraman'ın annesiyle birlikte 16 kişiyi gözaltına aldı.

Yakınları, arkadaşları ve

kamuoyu soruyor

Ayhan Efeoğlu nerede?

6 Ekim'de siyasi polis tarafından gözaltına alınarak kaybedilen Yüzit Üniver-sitesi öğrencisi Ayhan Efeoğlu'nun ailesi ve beti hakkında ictidar ve polis sefleri sus-babas." 28 Ekim'de savcılığa suç duyuru-kunluklarını korurken faşizmin bu hay-sunda bulunurken., TODEF Kürdistan dutça amadlarına karşı tepkiler sürüyor. Koordinasyonu ve Elazığ TODEF'iler Ayhan Efeoğlu'nun kaybedilmesine imzasıyla, Ayhan'ın kaybedilmesini tepki gösteren DEV-GENÇ 27 Ekim'de ictidarin sorumlu olduğunu belirten bir Akaretler Akbank Şubesi önünde bir pro-çalışma yayınlandı. Bayrampaşa Ceza-stesi eylemi yaptı. Caddeyi trafğe bir sü-ev'indeki DEVRİMCİ SOL tutsakları adına re kapatarak "Gözaltılarını, Kayıpların yapılan açıklamada "Ayhan Efeoğlu'nun Hesabını Soracağız. Ayhan Efeoğlu Ne-akibetinden hukuk devleti maskesi altında rede?-DEV-GENÇ" pankartı asan DEV-ışlenen "Hali meçhul" onayellere, infazlara, GENÇ'lerin eylemin başından sonuna ka-gözaltında kayıplara, işkencelere emir dar'ışkencelerden Hesap Sorduk Sora-veren, uygulayan ve göz yuman herkes çağız". "Kayıpların Hesabını Soracağız", sorumludur. Bu sorumluların peşini "Kahrolsun Faşizm Yaşasın Mücadele-brakmayacağız." denildi.

Tüm kayıplar gibi, Ayhan Efeoğlu'nu da "kaybedenlerin peşini bırakmayacağız"

Gözaltında kayba yeni bir tanık daha. Hacer Arkan:

"Polis yalan söylüyor"

Kendilerine yapılan bütün başvurularda "Gözaltında öyle biri yok" diye geri çeviren polisler tanıklar yalanlıyor. Polisin kendi aralarındaki konuşmalara tanık olan Halil Onder'den sonra, kendisine üç kez Ayhan'ın fotoğrafını gösterilerek "Aslan bu mı?" diye sorulan Hacer Arkan anlatıyor:

"Ben 29 Eylül'de gözaltına alındım. Siyasi şubede tutuldum. 6 Ekim 1992 günü saat 18.00-19.00 aralarında yeni bir gözaltı olmas diye sevinç çığlıkların atan polisim 'Ayhan'ı nasıl elimizden kaçırdık' üzüntüsü sevince dönüşmüştü. 8 Ekim'de bana Ayhan Efeoğlu'nun fotoğrafını gösteren polis, "Aslan bu mı?" diye sordu. Bir gün sonra tekrar geldiler. Yine Ayhan'ın fotoğrafını göstererek "Ayhan elimizde. Çözüldü. Aslan olduğunu itiraf etti" diye sürekli benden Ayhan'ın SDB komutanı olduğunu doğrulamamı istiyorlardı. Aynı şeyleri iki gün boyunca tam üç kez sordular. Üçünde de Ayhan'ın fotoğrafını göstererek 'Ayhan elimizde' dediler." Sağmalcılar Cezaevi DEVRİMCİ SOL Tutsakları Adına H.Özgür Erdoğan

İNSAN HAKLARI

Av. Ulutan GÜN

Gözaltında kayıplara sessiz kalmayalım

Son dönemde gerçekleştirilen katliamlar ve yerinde infazları bir kenara bırakırsak, son bir yılda yalnızca İstanbul'da 7 "gözaltında kayıp" olayına rastlanmıştır. Sok örnekleri ise, İstanbul'da gözaltına alınan Tuğrul Özbek ve Ayhan Efeoğlu adlı iki devrimcinin kaybedilmeleridir. Ayhan Efeoğlu'nun gözaltına alınmasının üzerinden 24 gün, Tuğrul Özbek'in ise 20 gün geçmiştir. Ve hiçbir yetkili açıklama gereği dahi duymamaktadır. Kürdistan'da gerçekleştirilen "kayıp" olaylarını ise tanı anlamıyla tespit edilebilmek mümkün değildir.

Siyasi ictidar bugün uyguladığı kontr-gerilla hukuku ve kurumsallaştırılan polis devleti ile, içinde bulunduğu açmazlarına yeni çözüm yöntemleri arıyor. Polis devletinin yarattığı zemin ve verdiği yetkilerle, polis her şeyin odak noktasına oturuyor. Hatta polis devletinin gereği olarak destekleyici açıklamalar yapıyor, polisi keyfîlikleri konusunda teşvik edecek, koruyup kollayacak yeni yasal düzenlemeler getiriliyor. Kısacası devlet, kendisine karşı mücadele eden insanlara en ufak demokratik hakkı hatta "yarğı önüne çıkarılma" gibi en doğal hakkı çok görüyor. Bu öylesine bir acizlik ve çürümedir ki, devletin kendi kurduğu mahkemelerinde, kendi koyduğu yasalarda devrimci-demokrat insanları yargılamaya dahi cesaret gösterememesinin çarpıcı bir örneğidir.

Boylece ya teslim işlediği birçok suç yarğı önüne dahi getirilmeye gerek görülmeden savcılarda kapatılıyor, ya da mahkemelere yansıyan birkaç olayda mahkemeler vurdumduymaz davranıyor. Bu konuda sayısız örnek verilebilir. Ancak özellikle son süreçte sıkça uygulanmaya başlanan "kayıp" olayları hakkında bugüne kadar hiçbir kamu davası açılmamış olması dikkat çekicidir. Yerinde infazlar konusunda göstermelik de olsa kamu davası açmak zorunda kalan savcılıklar, kayıplar konusunda buna dahi gerek duymuyorlar. Ya da gerek duymaları "engelleniyor" göz yumuyor, işi geçiriyorlar. Gözaltında kayıp olaylarının bugüne kadar en çarpıcı örneği olan Yusuf Erişti'nin kaybedilmesi hakkında savcılığa yapılan suç duyurusu, kendisini insan hakları, demokrasi savunucusu olarak tanıtan bir savcının bu konulardaki bir dolu nutuğuyla, "takipsizlikle" sonuçlandırdı. Suç duyurusunu aldığı günden birkaç gün sonra avukatlara; "Bu işler bu yarğı sistemiyle yürümez. Sistemi kökten değiştirmek gerekir. İnanın bir polisi bu olayla ilgili günlerdir arayıp çağırıyorum, adam arayıp cevap verme gereği dahi duymuyor. Hepsini yazardım (çünkü yazıları sallayarak), bunları bir gazetede 'işimden olma pahasına' yayınlatacağım" diyordu. Ardından ise aynı savcı hiç bunları bize söylememiş gibi, polisler hakkındaki verdiği "takipsizlik" karar üzerine avukatların: "Nasıl takipsizlik verirsiniz? Böylece son günlerde aranan kayıp olaylarında sizin de sorumluluğunuz olmayacak mı?" sorularına, başım önüne eğerek; "Olabilir efendim, olabilir" diye biliyor.

DGM savcılarının ise gözaltında kayıp olaylarına yaklaşımı tamamen gayri-cid-

di ve sonuna kadar polisi koruma, kollama mantığıyla dolu. Gözaltı kayıtlarında isimleri bulunmayan kişilerle ilgili olarak hiç olmazsa polisi arayıp sorma yerine ilk söyledikleri şey: "Gözetimin zeminin bir fotokopisini bırakması bazen unuttuylar ya da fotokopi makinesi arızalı olduğı için bir fotokopisini bırakamıyorlar." Bu nu söyleyen DGM savcılarını şunu sormak gerekiyor: "Yusuf Erişti'nin, Hüseyin Toraman'ın, Hüsamettin Yaman'ın, Soner Güllün, Hasan Güllünay'ın, Ayhan Efeoğlu'nun, Tuğrul Özbek'in gözetimin izinkeri acaba fotokopi makinesi arızalı olduğı için mi bugüne kadar bırakılama-dır?" Tüm bu örnekleri çoğaltmak mümkün. Bunlar DGM savcılarının tutumu. Ya mahkemeler, hakimler... Gözaltında getirilmeyen Yusuf Erişti için bir tutuklunun "bir arkadaşımız getirilmedi" biçimindeki sözlerine karşı tahammülsüz davranılması, dinleme gereği dahi duyulmaması polis devleti kurumsallaşmasının bariz bir örneğidir.

Polis devleti öylesine kurumsallaştı ki, yasa uygulayıcıları ve koyucuları, yasal yollarla sonu almaya tamamen engelliyor. Ve tabii ki yeni kâşpların önüne geçilmesini de... İçişleri Bakanı İsmet Sezgin'in, Hasan Güllünay'ın kaybedilmesinden en önemli tanığı hakkındaki açıklaması Üe, Yusuf Erişti olayında takipsizlik kararı veren savcının mantığının aynı noktada sıkışması tesadüf olmasa gerek. Soruşturma savcısı Yusuf Erişti'yi şubede gören ve sesini duyan tanıkları en geçerken, Hasan Güllünay olayının tanığı ve onu gözaltında gören tanık için İsmet Sezgin'in yaptığı; "Yasadışı örgütlerin istemleri doğrultusunda açıklama yapmıştır" açıklaması aynı mantığın sonucudur. Mantık, "terörist, teröristin ölümüne tahkik ederse itibar edilmez" mantığıdır. Hiçbir hukuk ilkesi ile açıklanamayacak bir mantıktır bu. Yine İçişleri Bakanı Sezgin; şubede gözaltında olan insanlara "Ayhan Efeoğlu'nu elimizden kaçırдық, biz de onu arıyoruz." şeklinde açıklamalar yapan, senaryolar hazırlayan polise, Hasan Güllünay konusunda yaptığı açıklama ile o günden zemin hazırlıyordu.

Evet, gözaltında kayıp olaylarına neden olanlar kadar, dolaylı dahi olsa katkıda bulunanlar bundan sorumludur. "Ben ne yapabilirim, biz de emir kuluyuz, benim elimden bir şey gelmiyor, polisi bil-yorsunuz, biz karakol polisiziz, emnek parası için bu işi yapıyoruz." şeklindeki bahaneler, hiç kimseyi sorumluluktan kurtarmaz. Çünkü söz konusu olan, halkları için güzel şeyler üreten, yaratan, haklıyı temsil eden insanların yaşamıdır. Kayıp olaylarına "bugün sana ise yarın bana" mantığıyla yaklaşılmaz. Çünkü polis artık saldırırken, siyasi kimlik aramıyor.

Bu nedenle tüm devrimci-demokrat kamuoyu ortak bir zemin yaratmalı, karşı koyma yol ve yöntemlerini, bulmalıdır. Bu sesimizin daha gür çıkmasını sağlayacaktır. Tıpkı evlatlarımızın direnişlerini "Biz doğurduk size öldürmeyeceğiz" diye haykırarak onları, ölümle ilgili değil yaşamlarında ve mücadelelerinde de sahiplenene analarımız gibi.

TC fiili tampon bölgeye oynuyor

Savaş her şeyin üzerinde psikolojik boyutlarıyla yaşıyor. Psikolojik üstünlük ve halkı etkileme savaşı bütün şiddetle sürüyor. Güney Kürdistan'da yaşanan savaşın, Türkiye'ye yansıtılmasında psikolojik yanın ağır basmasının altında bu gerçeklik vardır. Zaferle ilgili olarak, Güney Kürdistan'daki savaşı Türkiye'ye büyük başarı ve zafer olarak taşıyorlar. TV kanalları ve tüm burjuva basın bu başarı için savaşı Genelkurmayın ağzıyla veriyor. Özellikle haber bültenlerinde uzun uzun savaş cephesinin görüntülerini vermesiyle, savaş evlerin içine sokuluyor. CNN'in Körfez savaşında mac naki gibi günü gününe yaptığını, şimdi TV kanalları yapmaya çalışıyor. CNN'in psikolojik savaştaki rolünü şimdi TV kanalları üstlendiler. Halk iyice savaş havasına sokulduktan sonra, tek tarafı, çarpıtılmış haberlerle beyni yıkanmak ve önce haberi kafasındaki savaşı kazanmak istiyorlar. Demirel iktidarın zaferle ilgili var. Bu zaferi önce TV kanalları ve basın aracılığıyla elde etmenin yolunu arıyor.

Halka verdiği hiçbir sözü ve vaadi yerine getiremeyen, Türkiye halklarına çözemediği diye söz verdiği bütün problemleri daha da ağırlaştırıyor ve her geçen gün biraz daha batağa saplanan Demirel iktidarı, "dışarda kazandığı bir zaferle" içerde yitirdiği prestijini kurtarmaya oynuyor. Bütün sorunları Güney Kürdistan'daki savaşa odaklayıp başkanı burada kazanacağı zaferle özdeşleştiriyor. En azından halkı vermek istediği manlık budur. Güney Kürdistan'daki savaş Demirel hükümetinin can simidirdir.

Kuzey Kürdistan'da psikolojik savaşa Nevroz'dan sonra kazanmaya başladığı morali, devlet Güney Kürdistan'da kazandıktan daha ileri götürmeye çalışıyor. Psikolojik savaşı kazanıp için en önemli yanını bitirmek için yökleniyor. Kendileri için askerleri, komutanları, partileri, milletvekilleri, bürokratları, tekel patronları, ağaları, çıkarı düzenle bütünleşmiş bütün çıkarıcılar için moral arıyorlar. Psikolojik savaş bütün yönleriyle Güney Kürdistan cephesinde sergileniyor. Bir yarıya dünya kamuoyuna, emperyalist dünyanın ağababalalarına hala çok güçlü olduklarını göstermek ve onların desteğini sağlamak, başka alternatifler aramalarına gerek olmadığını göstermenin çabası harcıyorlar. Diğer yandan ise halk güçlerinde, devrimci saflarda moral yikimini sağlanak, halkın gerilaya olan desteğini ortadan kaldırmanın manevrasını yapıyorlar. Kendi saflarındaki moral bozukluğunu gidermeyi, hala dimdik ayakta durduklarını göstermeyi, güven tazeleyerek çözümü engellemeyi amaçlıyorlar. Açıkça "zaferle gelecek moral dopinege fazlasıyla ihtiyacı var. Ve bunu açık açık kendileri de ifade ediyorlar. Sınırdaki subaylar ve savaşa olanlar, burjuva basının ve TV kanallarının "kahramanlık" ve "büyük başarı" başlıklarına baktıklarında şaşkınlık yaşıyor.

lar. işi daha iyi bilenleri ise, "Bu tür haberler kamuoyunun beklentilerinden doğuyor. Abartma olmakla birlikte yadırgamamak gerekir." deme ihtiyacı duyuyorlar.

"Eşkiyanın tepesindeyiz", "Batula ölüm çemberinde", "Dağlar cesetle yareli dolu", "Mehmetçik Hakurktar", "İnileri bir bir dağıtılıyor" başlıkları bunun ilk elde gözde çarpanlarının birkaçı. Her gün basın böyle zafer ve başarı başlıklarıyla dolduruluyor. Halkın bilinci bunlarla şekilleniyor.

TC ORDUSU GÜNEY KÜRDİSTAN'DA-Nevi "çözüp", neyi halledecekler? Bugüne kadar kim başardı ki, onlar başarısınlar!..

lendirilmeye çalışılıyor. "Ordu son darbeye hazırlanıyor", "Eşkiya panik içinde kaçıyor", "Ya teslim olacaksınız ya da öleceksiniz" vb. manşetlerini "Eşkiya etkinliklerini kaybediyor" yorumları kovalıyor. Örneğin, Ergani'de nasıl olduğu tam aydınlanamayan kepenk kapatma girişimini ve polis bu girişimi engellemesini bu etkinliğin kaybolmasına kanıt olarak gösteriyorlar. Halk artık devletin yanında imajı verilmeye ve yerleştirilmeye çalışılıyor. İstanbul'da, Ankara'da, İzmir'de, Adana'da devrimcilere karşı alçakça yalanlara başvuranların, Güney Kürdistan'da savaşı zafer olarak sunmaya çalışmalarında yadırganacak bir taraf yoktur. Erken zafer hayaline kapılanlar, yanın bu yalanları ve foyaları açığa çıkırdığı açıklayamayacak, yeni bir güven yitimi sürecine girerek "güçlük" imajlarından çok şey kaybedecekler.

Güney Kürdistan'da TC ordusuyla yurtseverler arasında doğru dürüst hiçbir yakın çatışma yaşanmamışken, iki gün de bir "sıcak temas sağlandı" başlıkları atmaları ve sürekli kaçış ölümlerini istatistik bilgilerini verme ihtiyacı duymaları "başarılarının ölçüsü oluyor. Ortada ölümler olmasa da, hayali ölümler yaratılsa da bununla kamuoyu ve halk yönlendiriliyor. Savaş yalanlarıyla sürüyor ve başarı ancak yalanlarla açıklanabiliyor.

Şimdi Kendileri de "Tampon Bölge"yi Telaffuz Ediyorlar
Güney Kürdistan'da ulusal hareketin

varlığına son verme işini ihale ettikleri peşmegerlerin, beklediklerinden daha beceriksiz çıkmasından sonra, orduyu sokup üç-beş günde hallederiz hesapları da tutmadı. Ancak TC ordusu ağır da olsa Güney Kürdistan içlerine doğru ilerliyor. Ne kadar tampon bölge oluşturma diye bir amacımız yok deseler de Güney Kürdistan'da fiili bir tampon bölge şekilleniyor.

Başbakan Yardımcısı Erdal İnönü'nün sözleri bununla çakışıyor. "Sınırdaki tam-

pon bölge oluşturma diye bir şey yok" demesinin ardından "Güvenlik sağlanıncaya kadar orada kalacaklar" derken bunu anlatmak istiyor. Bu "güvenlik sağlanıncaya kadar"ın ne olduğunu kimi malum "askeri kaynaklar" gazeteler aracılığıyla açıklıyor. "Tampon bölge oluşturulacak mı?" sorusuna, "Birliklerimiz bölgede gerektiği kadar, güvenlik sağlanıncaya kadar kalacak. Ancak, şu anda zaman tayin etmek çok zor. Birliklerimizin, kiş şartlarında bölgede nasıl kalacakları yolunda tereddütler var. Bu tereddütlere karşılık şöyle söylebiliriz: Birliklerimiz gerekirse kiş şartlarında da bölgede kalarak mücadeleyi sürdürebilecek durumda. Asker için kiş şartı yaz şartı yoktur." dedikten sonra kılıfı "Harekatin Kuzey Irak"ı ısgal etme, orada toprak kazanma gibi bir amacı yok" demeyi de unutmuyorlar.

Irak'taki fiili durumlarının fiili bir tampon bölge oluşturduğunu reddetmeyen kumaylar, daha uzun süre buralardayız mesajını vererek niyetlerinin ne olduğunu da açıkça ortaya koyuyorlar. MGK toplantısında alınan karar ise daha ileriye gidiyor. "Nereye kadar kaçarlarsa oraya kadar girilecek." TC ordusu Kürdistan'dan sonra Irak Kürdistan'ında da batağa saplanmış. Sınır ötesi operasyonların, fiili tampon bölgelerin sonuçta çözüm olmayacağı görülmektedir. Sorunun kaynağında Irak Kürdistan'ında ulusal hareketin varlığı olması yatıyor. Bu noktada, ulusal sorunu nasıl çözecekler ve

Ulusal sorunu nasıl çözecekler ve ulusal hakları için mücadele eden bir halkı nasıl durduracaklar? İsrail'in yıllarca bu taktiklerle Filistin halkı karşısında başaramadığını, İsrail'in savaş gücünün çok çok gerisinde olan TC ordusu nasıl başarabilecekler? TC ordusunun nereye kadar gideceği ona bağlı değil. ABD nin kanatları altında Irak sınırlarından içeri giren TC ordusunun nereye kadar gideceğini de kuşkusuz ABD belirleyecek.

ulusal hakları için mücadele eden bir halkı nasıl durduracaklar? İsrail'in yıllarca bu taktiklerle Filistin halkı karşısında başaramadığını, İsrail'in savaş gücünün çok çok gerisinde olan TC ordusu nasıl başarabilecekler? Kürdistan'da ok yaydan çıkmıştır. Ve bunu hiç kimse ve hiçbir güç geri döndüremez. TC ordusunun nereye kadar gideceği ona bağlı değil. ABD'nin kanatları altında Irak sınırlarından içeri giren TC ordusunun nereye kadar gireceğini de ABD belirleyecek.

Dışarı Halledince İç Bitmeyecek

İktidar hesabını "Dışarı halledersek, içerde işi bitiririz" üzerine kuruyor. İsrail, Türkiye'den Ortadoğu'da daha etkin bir rol oynamasını istemiştir. ABD açısından, her sözünü dinleyen Türkiye gibi bir gücün Ortadoğu'da etkinliğini artmasının yararlı sonuçlar doğuracağı, hatta Ortadoğu'da "yeni dünya düzeni"ni yerleştirmede çok çeşitli kolaylıklar ve yeni kozlar elde edeceği ortadadır. Bu bakımdan TC ordusunun Güney Kürdistan'a girişi bu etkinliğin artırılmasının önemli bir adımı olarak görülüyor.

Ancak daha önemlisi, Güney Kürdistan'da Kürt yurtseverlere vuracağı darbe ile Kürt ulusal mücadelesini durduracağını, bitireceğini hesap etmesi ve buna göre kendini konumlandırmasıdır. Fakat, yanılıyorlar. "Hastalık"ın kaynağı Kuzey Kürdistan'dır. O orada kendini sürekli üretecektir, İsrail, Güney Lübnan'a bir güvenlik kuşağı kurduğunda tam istediği gibi işi bitirdiğini düşündüğünde Intifada patlak verdi.

Bu şekilde dünyanın neresinde halledilmiş ki, Türkiye dışarı halledilebilir. Kendileri ıtır ediyorlar, içerdeki savaşı ve savaşa güçleri nasıl yok edecekler? Kürt halkı silahlı mücadeleyi tanımış ve onun sonuçlarını görmüştür. Mücadele geleneklerini sürdürecektir.

Kaldı ki, bugün Kürdistan'da yepyeni bir gerilla hareketi kendini büyütmedir. Büyüyen bu güç Türkiye devriminin gücüdür. Gerilla savaşıyla doğuda, batıda, kuzeyde, güneyde bütün bir halkı kucaklıyor. Kürt, Türk, Laz, Çerkez, Gürcü halklarının mücadele dinamiklerini harekete geçiriyor. Ortak mücadelelerin, birlikte hareketin, dayanışmanın, her dağ parçasında, fabrikada, mahallede, okulda birden yükselmenin ateşlerini yakıyor. Kürt-Türk bütün halkların kurtuluş umudunu bağında büyütüyor. Ve geleceğe güvenli adımlarla yürüyor.

MGK: Olağanüstü hale devam

Devlet tarafından ortaya konan ve uygulanmakta olan stratejiye uygun olarak güvenlik güçlerimizin, halkımızın

desteğiyle terör örgütüne karşı yürüttüğü mücadelenin, özverili ve başarılı şekilde devam ettiği, **demokratik hukuk devleti kuraları ve insan hakları çerçevesinde terörü etkisiz hale getirmeye ve halkımızın huzur ve güvenliğini sağlamaya yönelik bu mücadelenin sürmekte olduğu da dikkate alınarak ön lide devam etmekte olan olağanüstü hal uygulamasının** 19 Kasım 1992 tarihinden itibaren dört ay süreyle uzatılmasının uygun bulunduğu hükümete bildirilmesine karar verilmiştir. 23 Ekim günü Milli Güvenlik Kurulu toplantısından çıkarken, kurula başkanlık yapan Özal, MGK kararlarını basına böyle açıkladı. Karar öz olarak "Kürdistan'daki kırı savaşta devam " olup göç yollarına düşecekler. Gazeteciler bir bir diyor. Bir kez daha Kürdistan'daki vurulup öldürülmeye devam edilecek savaş "olağanüstü" kararı alınmıştı. öldürülenlerin cezazelerini kaldıranlar yine, ağır Geriye bu kararın hükümette, giderek iskenclerden geçip cezaevi yollarını tutacaklar ve bakamlar kurulunda kabul edilmesi ve "... demokratik hukuk devleti kuraları ve milletvekilleri tarafından onaylanması insan hakları çerçevesinde terörü etkisiz..." "demokratik" katliamlar insana göre MGK olağanüstü hal 6 ay daha gerçekleştirilecekler, iskenclerin insan uzatılmış oldu.Yine köyler, kentler halklarına uygun biçimde yapılması için özen bombalanacak, yakılıp-yıkılacak, yine gösterecekler. Örneğin felâketdeki bir sanığa su bunların sorumluları "kahraman" ilan etme hakleri tanınacaklar. TRT'nin olanaklarından mahrum kalmak edilip ödüllendirilecekler. Yine toplu mezarlar açılacak. Olağanüstü halin generalleri kapalı kepenk-

Bugün devrimci ve yurtsever hareketin radikal mücadelesi karşısında saplandığı bataktan çıkmayı başaramayan oligarşi, savaşı tırmandıran kozunu oynuyor... Ancak, yine de bir nebze bile olsa soluklanmayı başaramıyor. Bunu başarmak için ellerinde fazla kozları da yok. Halk ise kozlarını daha oynamadı.

KÜRDİSTAN

Mesut DEMİREL

Türk, Laz, Çerkez, Ermeni ve tüm milliyetlerden Türkiye halkları Kürdistan'daki teröre sessiz kalmayalım

Bugün eğer Kürdistan'da köyler yakılıp yıkılıyor ve siz evlerinizde yemeklerinizi rahat rahat yiyorsanız, oradaki terörden biraz da siz sorumlusunuz.

Eğer parçalanmış gerilla cesetlerini televizyonlarınızın karşısında sessizce izliyorsanız, kolumuzu kaldırmaya, sesinizi çıkarmaya korkuyorsanız, olanlardan biraz da siz sorumlusunuz.

Eğer Kürdistan'da insanlar evlerinden oluyor, yerlerinden yurtdanları kovuluyorsa ve siz sessiz kalıyorsanız, bunun sorumlularından birinizsiniz demektir.

Eğer Kürdistan kentlerinde sayısız insan tek tek kontrgerilla cinayetlerine kurban gidiyorsa, bunda, bu katliamlara sessiz kalmaların sorumluluğu var.

* Hiçbir şey sessiz kalmayı mazur gösteremez. Hiçbir şey Kürdistan'daki gerilla mücadelesine omuz vermemenin nedeni olamaz.

Türkiye Cumhuriyeti ordularının, Irak Kürdistan'ındaki hareket ve operasyonlarının hiçbir hakkı gerekçesi yoktur. Sizin, bizim, hepimizin ceplerinden, sofrasındaki ekmekten, çocuklarımızın rızından, okulundan, hastane masraflarından kesilen vergilerle, kesintilerle aldıklarını bombalara, silahlara, uçaklara, helikopterlere yatırıyorlar. Bizim ceplerimizden her gün biraz daha bomba parası, tank, top parası çıkıyor. Bunlar hepimize karşı, Kürt halkına karşı terör aracı olarak geri dönüyor.

Siz sessiz kaldıkça, onlar daha da pervasızlaşıyorlar. Diyarbakır ve Ankara MGK toplantılarının ardından, özel olarak Kürt halkına, genel olarak da tüm Türkiye halklarına topyekun bir savaş ilan edildi. Bugün bu savaşın gereği olarak burjuva basın her türlü yalana ve iftiraya basyurmaktadır.

Özal, Demirel, Genelkurmay Başkanı saptadıkları bu topyekun savaşta, basını ve diğer devlet kuruluşlarını adapte etmek için turlar düzenliyorlar. Demirel, Hüriyet, Sabah, Milliyet gazetelerinden sonra, Cumhuriyet gazetesini de yemeğe çıkardı. Onlara ne yapmaları gerektiğini tek tek anlatıyor. Ardından diğer gazetecilerle toplantı yapıp.

Hal Koordinasyonu da, TRT'nin Hakları, Sımak, Bitlis, Muş ve Siirt illeri ve onlara bağlı kimi ilçelerde izlenemediğini, bu duruma derhal son verilmesi gerektiğini tespit etti... Hatta TRT'nin bu işi "93 yılında haldeceği" cevabını yetersiz bularak hemen harekete geçmesini istedikler. Kürdistan'daki savaşın kurmaylan, psiko- lojik savasta eksik bir şey kalmasını istemiyorlardı. Katliamların üzerine örtmekte TRT'nin olanaklarından mahrum kalmak sokmak için onun yanına gitmeye, karşı- suna çıkmaya korkular, televizyon vericisi gibi dev bir enjektöre ihtiyaç duyuyorlar.

Benzer bir çalışmayı, Özal, yargı organlarına yönelik olarak da yapıyor. Herkes ve her kurum uyguladıkları topyekun savaşta göre hazırlanıyor.

Bunlar okken, öntü devlet tarafından düzenlenen kontrgerilla, cinayetlerini işlemeye devam ediyor. Kürdistan'da devlet terörü atarak sürüyor.

Evet, bugün devletin polisine, jandarmasına, MiT'ine, askerine her türlü yetki tanımış, onlar istedikleri gibi zorbalıklarını uyguluyorlar. Arkalarında MGK, hükümet yetkilileri, devlet yöneticileri var. Yasalar tarafından korunuyorlar. İşledikleri her cinayetten sonra haklarında soruşturma açılacağı yerde, ödüllendiriliyorlar.

Kürdistan'da sürdürülen terör, bununla sınırlı kalmıyor, kalamaz da. Onların ilan ettikleri topyekun savaş, tüm Türkiye halklarıdır. Bugün eğer devletin terörü gece yarları gelip kapımızı çalmıyorsa, çalmamışsa, yarın çalmayacak demek değildir. Yani başımızda, İstanbul'dan Ankara'ya, Diyarbakır'dan Adana'ya kadar insanlar işkencede; sokak ortalarında, kuşatılmış evlerde kallediliyorlar. Polis şubelerinde, karakollarda kaybolup gidenlerin sayısı her gün artmaktadır.

Buna biz "Dur!" diyeceğiz. Bu zulmü durduracak, bu zulüm makinesini ortadan kaldıracak tek şey kendi gücümüzdür. Kürt, Türk tüm Türkiye halklarının el ele vererek birlikte mücadelesi- dir. Egemenler Türkiye halklarının, kardeşlik ve el ele mücade- lenin arasına düşmanlık hançerini sokmaktadır. Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkını mezaara gömmek istemektedir. Bu hançeri geri çevirip onlara karşı silah olarak kullanmalıyız.

Bu gücümüz var. Bugün Türkiye, sosyalizm dinamikleri en gelişmiş ülkelerden biridir ve sosyalizmin gelişmesi dönemini açacak bir tarihsel misyon taşımaktadır.

Bu misyonu hep birlikte omuzlayacağız. Bu uğurda biz, üzerimize düşen her görevi büyük bir inat ve ciddiyetle yerine getireceğiz. Herkesin bu kavga yapacak bir şeyleri mutlaka vardır, olmalıdır. .

Sezgin'den Milli Mutabakat Demeci
MGK toplantısından çıkarken, İçişleri Bakanı Sezgin, aygının tozuyla bir "Milli Mutabakat" demeci verdi.

"Milli mücadele yıllarından beri ilk kez böylesine güçlü bir milli birlik ortamı sağlanmıştır. Bu çok önemli bir dayanağıdır." diyen Sezgin, bugünkü süreçte halka karşı topyekun saldında istem üstünde olduğunu ifade ederken, bundan sonra da bu politikanın devamında kusur etmeyeceklerini söylüyordu... Bunun için dü- zenin "4. aygının" da dizginleri gevşet- mesine izin verilmemesi gerekiyordu... Böyle bir savaşta hiç kimse "gemi ayağı almaya" yeltenmemeliydi. Onun için De- mirel de 12 Eylül cuntacılarından devşir- diği "taktikle" burjuva basının kulağının çekildiği "turları" ilk etabını tamamladı.

Sabah, Hüriyet, Milliyetten sonra Cumhuriyet yönetici ve yazarlarına de- meç verdi. Özal da benzer bir turu yargı organları çerçevesinde gerçekleştirdi ve bu turu tamamladı. Yargı mekanizmaları da zaten kendilerini bu yeni "topyekun saldı"na göre yeniden ayarlamıştı. MGK kararlarının ardından sosyalist dergilere yönelik yoğun bir toplatma furçası baş- gösterdi. Onlar da "peki efendim" diyerek Milli Mutabakat'ın dışına çıkmalarının söz konusu bile edilemeyeceğini, bunun için de ellerinden geleni yapacaklarını şimdiden göstermeye başlamışlardı. Ha- ta var diyince ödüldü. "Kürt halkı" de- meyi parti kapatmak için yeterli gördükle- rini ilan etmişlerdi.

"Topyekun saldı"nda düzenin tüm ku- rumları yerlerini alıyor. Diyanet işleri Başkanı Mehmet Nuri Yılmaz da din adamları çerçevesinde topyekun saldı politikasının gerektiğini yerine getiriyor- du. Yılmaz, Tekirdağ'da din görevilerinin katıldığı bir toplantıda din adamlarını da topyekun saldıya davet etti.

Olgarşi Kürdistan'da halkın dini duy- gularını da kendi aşgınlık ve içgrec politi- kası için sömürü malzemesi yapmakta tereddüt etmiyor. Bugün devrimci ve yurtsever hareketin radikal mücadelesi karşısında saplandığı bataktan çıkmayı başaramayan oligarşi, savaşı tırmandı- ran kozunu oynuyor... Bu koz bugün için "topyekun saldı" biçiminde ifadesini bu- luyor. Düzen, tüm kurumları bu seferber- lige hazırlamaya çalışıyor. Ancak, yine de bir nebze bile olsa soluklanmayı baş- aramıyor. Bunu başarmak için ellerinde fazla kozları da yok. Halk ise kozlarını daha oynamadı.

Kulp artık ıssız bir harabe

Diyarbakır (Mücadele)- Devletin 3, 4 ve 5 Ekim günleri gerçekleştirdiği saldırının ardından Diyarbakır'ın Kulp ilçesinde başlayan göç sürüyor. Şu anda ilçe tam bir ıssız harabe görünümünde.

Bu saldırıda 35 işyeri, 7 konut ağır, 33 işyeri ve 32 konut orta, 12 işyeri ve 68 konut da hafif oranda tahrip edilmişti. Yine sivil vatandaşlara ait 5 otomobil, 1 otobüs, 4 minibüs, 4 kamyon ve 1 traktör yakılarak enkaz haline getirilmiş ve ardi arkası kesilmeyen taromalarda onlarca büyük ve küçük baş hayvan öldürülmüştü.

Saldırının ardından, 7500 nüfuslu ilçede 1000 kişi kaldı. O dönem olanaksızlıklar yüzünden kasabada kalmak zorunda olan bu bin kişi de artık Kulp'u terk ediyor. Kulp'ta şimdi, Kulp'un Mete Sayarı olarak anılan "kahraman" Astsubay Recep Cömert ve emrindeki talan ve imha birliklerinden başka kimse kalmamış durumdur. "Kahraman asker" Recep Cömert, şu sıra Doğan

Güreş'in gelip "Kahramanım benim" diyerek gözlerinden öpmesini ve madalya vermesini bekliyor.

Herkes gibi öğrenciler de kasabayı terk ettiği için, ilçedeki okullar kapalı bulunuyor.

Palu'da katliam

Elazığ (Mücadele)- 26 Ekim günü Elazığ'ın Palu ilçesi Gökdere nahiyesine bağlı Büyük Çatı (Keylan) köyünde, bir evde bulunan dört kadın kurşuna dizildi. Kadınlardan ikisi ölürlen, yaralı olarak devlet hastanesine kaldırılan Zeliha Akan (60) ve Seyran Yılmaz (70) kendisiyle görüşen muhabirimize, şunları anlattılar:

Zeliha Akan (60): "Gece saat 24.00'te evin kapısı çaldı. Biz uykudan kalktık. Kapıyı açmamızı söylediler. Biz de evde erkekğin olmadığını, onun için de açamayacağımızı söyledik. O zaman da kapıyı kırıp içeri girdiler. Ekmeğe almaya geldiklerini söylediler. Üç kişiydiler. Bizi zorla odaya çektiler. Dört kadedindik, bir de çocuklarımız vardı. Eski muhtarın evi mi burası diye sordular. Muhtarın evidir dedik. Başka da bir şey demeden bizi taradılar. İki gelinimiz

orada öldü. Ben bacaklarımdan, karnımdan, kalçamdan, kasiğimdan yaralandım. Seyran da iki bacağından vuruldu. Çocuklarımız diğer odadaydılar, herhalde onları görmediler. Görselerdi onları da vururlardı. Dışarı çıktıklarında da hayvanlarımızın besni de vurmuşlar. Bunları yapan insan değil, inan-

Bunları yapanları tanıyıp tanımadıklarını sordüğümüzda, Zeliha Akan "Kim olduklarını bilmiyoruz, ama kontrgerilla yapmış olabilir. Bunları yapan insan olamaz zaten. Gerillalar olmuş olsa biz kadınlardan ne istesinler ki? Muhtarın evi mi diye sormuşlardı. Muhtarın evi ama muhtarlığı neredeyse on seneye önce bıraktı. Muhtarın gerillalarla hiçbir derdi olmadı, kimseyle olmamıştı. Bunu kesinlikle askerler yapıp" dedi.

Askeri, polis, özel tim, hepsi Kürt halkını susturmak için her türlü terör yöntemini deniyor.

Elazığ'da operasyon: 15 tutuklama

Elazığ (Mücadele)- Elazığ'da 10 Ekim günü 15 kişi gözaltına alındı. Gözaltında bulunanların yarıları 21 Ekim'de SHP il binasına giderek gözaltındakilerin bir an önce savcılığa çıkarılmasını isteyerek oturma eylemi yaptılar. Siyasi polisin gözaltı süresini 15 gün daha uzatmak istemesi ailelerin tepkisi ile karşılıncına sonuçsuz kaldı. Bunun üzerine her zamanki provokatif tavrıyla oturma eylemini kırmak isteyen polis 22 Ekim günü SHP binasını sararak giriş ve çıkışları engellemeye çalıştı.

Gözaltında bulunan on beş kişi 24 Ekim günü savcılığa çıkarıldı. Mahkemeye avukatlar da dahil hiç kimse alınmadı. Bütün amaçları işledikleri suçları kamuoyundan gizlemek, kirlı ve pis işlerinin üzerini örtmekti. Adilve önünde bulunan

Mücadele muhabiri işkenceci bir komiser tarafından tehdit edildi.

Avukat Metin Can gazetemize yaptığı açıklamada: "Tutuklular suç duyurusunda bulunmuşlarsa da, savcı gidin istediğiniz yere şikayet edin diyerek suç duyurusunu tutanaklara geçmemiştir. Bu arada Emine Çelik adlı tutuklu gözaltında iken TV çekimleri sırasında tecavüze yeltenilmiş, gözaltında bulunanların direnmesi sonucu vazgeçilmiştir." dedi.

İktidarı ülke genelinde halka karşı yürüttüğü topyekun savaşın sonuçları Elazığ'da da görülmüyor. Onların zulme ve zorbalığa dayalı bu haksız savaşı nasıl ki ülkenin hiçbir yerinde başarıya ulaşamayacaksa, Elazığ'da da hüsrana uğrayacaktır.

Yalan ve çarpıtma üzerine siyaset yapılmaz

TDKP Kürdistan örgütünün çıkardığı Denge Şores dergisi "Bir devrimcinin cenaze töreninden izlenimler" başlıklı bir okur mektubu yayınladı. Adı geçen yazar, Ankara'da katledilen DEVRİMCI SOL gerillası Vehbi Melek'in cenaze töreniyle ilgili. Yazı, yalanlardan yola çıkıyor, yalan-yanış bir anlatımla devam ettikten sonra da yalanla bitiyor. Ve gerçekleri tersyüz ediyor.

Denge Şores'e göre DEVRİMCI SOL taraftarları Hozat'ta esnafa kepenk kapatma çağrısı yapmış, esnaf da "Bir TDKP'lilere soralım" demiş, ne olmuşsa esnaf kepenk kapatmaktan vazgeçmiş. Öncelikle söylemek gerekir ki, DEVRİMCI SOL taraftarları iradi olarak kepenk kapatma çalışması yapmamışlardır. Gazetemizin okuyucularından biri kendi inisiyatifli ile birkaç esnafa kepenk kapama yönünde konuşmuştur. Ama Denge Şores okurları böyle bir iyi niyetli cabanın yanında olmak yerine esnafa "kepenk kapamayın" çağrısında bulunmuştur. Sonuçta esnaf kepenk kapamamıştır, ancak bu esnafın "kepenk kapamayın" çağrısını dinlemesine bağlı değildir. Denge Şores okurlarının kaç esnafı etkileyebilecek "örgütülüğü" sahip olduğu Hozat'ta yaşayanlar için sır değildir. Bunu bilenler için Denge Şores okurlarının "kapatmadık" diyerek böbürlenmeleri en hafif deyişle komik kaçıyor. Herkesi aldatabilirler ama Hozatlıları aldatmaları mümkün değildir. Denge Şores okurları cenaze törenini düzenleyen arkadaşların tören disiplininin rahatsız olmuşlar. "Faşist diktatörlüğün abluhası altında, bir defaya mahsus olarak sessiz kalmaya karar verdik" diyorlar. Bir şehidin cenaze törenine nasıl katılacaklarını bilmiyorlarsa öğrenmelidirler, öğrenmiyorlarsa katılmamalıdır. Törenin düzenleniş devrim şehidinin ait olduğu hareketi ildir, onun disiplini vardır. Bu her şeyin yasaklanacağı anlamına gelmediği gibi her isteyen istediği gibi de davranamaz. Ama Denge Şores okurları "Ben istedimi yaparım kimse bana karışmasın" demisler. Onların geleneksel, provokatif olaylara açık kafa yapmaları pek bilinmeyen ve yeni bir şey değildir. Bu konuda sabıka dosyaları oldukça kabariktir. Pek çok kitle gösterisinde, ortak harekette, eylem birliklerinde hep provokatif tavrırları ya gruplar arası çatışmaya yol açmış ya da düşmanı provoke ederek kitle üzerine saldırmış, kendisi de arada kaybolup gitmiştir.

Cenaze töreni sırasında da gelenekleri olduğu üzere sunumsuzluk ve eylem disiplini tanınamamanın, alınan tavırların sonuçlarını sahiplenmemenin örneklerini vermişlerdir. Cenaze töreni sırasında kitleyi görüntülemeye çalışan işbirlikçi bir fotoğrafçının dövülmesinden sonra gözaltına alınan üç arkadaşlarına sahiplenmek yerine, her zamanki gibi Hozat'tı terk edip gitmeleri de bunun bir örneğidir.

Vehbi'nin aşabeyi, DEVRİMCI SOL taraftarlarının ısrarları ve istediği üzerine konuşma yapmıştır. "Kardeşim de olsa o önce sizin yoldaşınız, siz yaparsanız daha iyi olur." demisler. Denge Şores'in yazdığı gibi, "Tekkeci anlayışa karşı" bir konuşma yapmamıştır. Ve yine, katliamlar yazıldığı gibi 300-350 kişi değil 600-650 arasındadır. DEVRİMCI SOL taraftarlarını 25-30 kişi gösterme çabalarının kendilerine ne kazandırdığını anlamak mümkün değil. Yalnızca Elazığ ve Tunceli çevresinden gelen DEVRİMCI SOL taraftarları yaklaşık 50 kişilik bir grubu oluşturmıştır. Çok fazla şey söylemeye gerek yok sanıyoruz. Denge Şores'i yalanlarıyla baş başa bırakıyoruz. Biraz daha ciddi olmalarını hatırlatıyoruz.

Eğitimde umut tacirleri işbaşında

5 Ekim'den bu yana Milli Eğitim Müdürlüklerinin kapısında uzun kuyruklara tanık oluyoruz. Yanlarına yaklaşıp sorduğumuzda Açık Öğretim Lisesi'ne yani TV Lisesi'ne kayıt olmak için beklediklerini öğreniyoruz.

Birlerce insanın önüne yeni bir umut kapısı daha açılmış bu kez onunla oynaması isteniyor. Liselerdeki eğitimin ne düzeyde olduğunu kuyrukta bekleyenler de farkında. Ama şunu da iyi biliyorlar ki, bu ülkede hademelik için bile lise, hatta üniversite diploması isteniyor.

100 bin kişinin kayıt yapmaması düşünüyor bu liselere. 100 bin kişi TV'den eğitim görecektir.

Bu ülkede eğitimin nasıl yapıldığını hemen herkes biliyor, yaşıyor. Çünkü her aileden bir kişi, ya da yakın çevrelerinden insanlar bu liselerde eğitim görüyor. İlk önce rakamlar kıdardır eğitim politikasını gösteriyor bize. Bu yıl ilk ve orta dereceli okullarda 27 bin öğretmen açığı mevcut, 1213 öğretimin kurumunda 1 milyon 221 bin öğrenci eğitim görüyor. Son üç yıl içinde resmi rakamlara göre 3510 okulun kapatılması da eklenince perde düşüyor ve Türkiye'de eğitim tüm çıplaklığıyla ortaya çıkıyor.

Milli Eğitim Müdürlükleri önündeki kuyruklardan sonra aklımıza gazete manşetleri geliyor. Boyalı basın iktidardan dağıttığı boş umutları manşetten veriyor. "Altı milyon kişiye lise mezunu olabileme imkanı sağlanacak", "Açık liseye büyük ilgi".

Düşünüyoruz, eğitim veren liselerde çarpık eğitim sistemi sonucu intihar eden İseli Barış, inhara yeltenen Ayşe

Açık Lise halkın eğitim sorununu çözemez. Gerçek eğitim, eğitim tıccarlarının boş umutları için beklemekle değil, mücadeleyle elde edilir.

Balta, şartsız kurulum aldatmacasıyla kandırılarak açığa bırakılan yüzlerce öğrenci geliyor aklımıza.

Liselilerin "Genici Faşist Eğitim Sistemine Hayır" haykırışlarını duyuyoruz. Sistemin çarpıklığını sergileyen, onlara öğrencinin okullardan atıldığını hatırlıyoruz.

Ve uzun kuyruklar oluşturan yüzlerce insana bir kez daha hatırlatmak istiyoruz. BU BİR ALDATMACADIR.

Çünkü Milli Eğitim Bakanlığı'nın överek anlattığı bu sistemi Açık Öğretim Fakültelerinden tanıyoruz. İşte Açık öğre-

tim Fakültelerinin bu yılı gerçeği. Bu fakültelerde okuyan 289 bin 745 öğrenciden 9 bin 6381 mezun oldu.

Bugün İseli gençlik televizyonlarda reklam aralarında verilecek sahte eğitimi reddediyor.

Okullarda ortak ruh ve kolektif üretimin karşısına dikilen bireyselliği, "Her koyun kendi bacağından asılır" mantığını körükleyen, aldatmacadan, boş umut olmaktan başka işlevi olmayan bu sistemi kabul etmiyor.

Çünkü gençliğe ve halka gerçek bir eğitim verecek olanın televizyon liseleri değil, Demokratik İşe Lise Mücadele Komiteleri'nin yürüttüğü mücadeleyle kazanılacak demokratik liseler olduğunu biliyor.

6 Kasım Genel Boykotu gençliğin iktidara uyarısıdır

6 Kasım öğrenci gençliğin sesini iktidara gür bir şekilde duyuracağı gün olacaktır. Öğrenci gençlik ne iktidarın uyguladığı terörde finans kaynağı olacak, ne de anti-demokratik uygulamalara göz yumacaktır. Ve mücadele demokratik üniversite kuruluncaya değin her türlü saldırı ve demagogiye rağmen sürecektir. Bu na inancımız tamdır.

Öğrenci gençliğin 6 Kasım Genel Boykotu için ülke çapında başlatıldığı kampanya sürüyor. Üniversite duvarlarındaki afişler, pankartlar, dövizler, duvar yazıları, sınıf ve kantin konuşmaları öğrenci gençliğin taleplerini dile getiriyor.

27 Ekim'de hemen tüm üniversite kampüslerinde TBMM'ye gönderilen ve bir yüzünde "YÖK Defor" diğer yüzünde kampanya taleplerinin yazılı olduğu kartlar öğrenci gençliğin YÖK'e tepkisini ifade ediyor.

TÖDEF Kürdistan Koordinasyonunu yaptığı açıklamada, Türk ve Kürt gençliğini 6 Kasım'da ortak talepleri çerçevesinde boykot silahına sarılmaya, özel tim terörüyle açılan ve kapatılan üniversitelerde mücadeleyle çağırıyor.

kısa... kısa... kısa... kısa... kısa... kısa...

Kütahya'da paralı eğitim protesto edildi

Kütahya Meslek Yüksek Okulu'nda bu uygulamaya konulan, okula üçüncü yıla uzatan öğrencilerden 11 milyon lira (iki taksitle) alınması öğrenciler tarafından protesto edildi. Bu para ödenmediği takdirde 156 kişinin kaydının silineceği bildirilen öğrenciler, Milli Eğitim Bakanlığı'na telgraf çekerek ve topladıkları 500 imzalı dilekçeyi bakanlığa göndererek bu uygulamanın derhal kaldırılmasını istediler.

Fırat Üniversitesinde yemek boykotu

Fırat Üniversitesi öğrencileri yemek fiyatlarının % 90 zamlı 5000 liraya çıkarılmasını, yemeklerin kalitesiz ve sağlıksız çıkmasını protesto ederek, yemek boykotu yaptılar. 900 imzalı bir dilekçe hazırlayan öğrenciler, rektöre görüşülür ve taleplerini açıkladılar.

Antakya'nın Bostancı Köyü'nde bir ilkokul

Bostancı Köyü İlkokulu'nda eğitim pencere önlerinde yapıyor. Pencere-lerin, kapıların kırık, duvarların çatlamış olduğu bu ilkokul her an yıkılma tehlikesi taşırken, öğretmenler çareyi dersleri pencere önlerinde yapmakta buldular. Bostancı Köyü'ndeki bu görülmü Milli Eğitim Bakan'ının "geleceğimizin teminatı" dediği öğrencilere verdiği önem göstergesidir. Yokluklar içinde büyüdüğümüz çocuklar sizin değil, sömürsünüz, özgür bir yaşam için mücadelenin teminatıdır.

Okullarda dayak yaygınlaşıyor

Antakya Karıtuş Lisesi'nde okuyan Ekrem Avcı adlı öğrenci yanındaki arkadaşlarıyla konuştuğu gerekçesiyle Beden Eğitimi Öğretmeni Mahmut Bilgin tarafından dövüldü. Ayrıca spor kolu için para toplayan Bilgin, öğrencileri "Bu parayı vermezseniz sizi eylem yapıyorlar diye idareye veririm." diyerek tehdit etti.

Yine Adana'nın Karşıyaka Ortaokulu'nda Mehmet Ünlü ve Mehmet Aslan adlı öğrenciler Okul Pansiyon Müdür Yardımcısı tarafından dövülerek polise teslim edildiler.

Gençliğin öfkesiyle başa çıkamazsınız!

Geçmişin sivil faşist çetelerinin bir benzeri olan Özel Güvenlik Birimleri, her gün yeni sorumluluklar yüklenerek öğrenci gençliğin üzerine salınıyor. Üniversitelerde ajan-muhbir ağının genişletilmesi ve resmileştirilmesi amacı taşıyan Özel Güvenlik Birimlerine son olarak gözaltına alma yetkisi verildi. Üniversitelerdeki cinayet sebe-keleri üzerlerindeki yükü biraz hafifletmenin sevincine Özel Güvenlik Birimlerine "sıcak" baktıklarını ancak onlara da tam güvenemediklerini belirterek "Yardım istedik-leri zaman bız duruma el koyacağız. Polisün üniversiteden elini çekmesi söz konusu değil." diyorlar. Polis, sivil faşistlerden oluşan bu birimlerle el ele vererek, gençliğe yönelik saldırı planlarını gazete manşetlerinden duyurarak gözdeği vermeye çalışıyor.

Özel Güvenlik Birimlerinin polis gibi yetkiyle donatılması da yetefli gelmiyor. Üniversitelerdeki mücadeleyi durdurmak için yalan üretiyor, "terör" demagogisiyle seçtik-leri hedefe saldırmayı öğrenciler gözünde meşrulaştırmaya çalışıyorlar.

Her emniyet amirine ve şube müdüre okul zimmetleniyor. Bunun ilk adımı An-kara'daki üniversiteler için atıldı. İktidar, polise üniversiteleri devrederken, "eti senin, kemigü benim", "ister kaybet, ister gözaltına al, işkence yap" diyor.

Artık üniversitelerde rektörlerin, dekanların, üniversite ve fakülte yöneticilerinin hiçbir işlevi kalmadı. Üniversitelerin yöneticisi de, idarecisi de polis oldu. Bugünün satılmış üniversite tıccarları, üniversitelerden para kazanmanın dışında bir şey dü-şünmez hale geldi. Ancak öğrenci gençlik üniversitelerine sahip çıkıyor. "Kara-kol"larda okumayı reddederek, YÖK'e, Özel Güvenlik Birimlerine, polis-jandarma te-rörüne karşı gerçekleştirdiği boykotları, yürüyüşleri, forumlarıyla üniversitelerin gerçek sahiplerinin kendileri olduklarını ve asla onu polise ve Özel Güvenlik Birimlerine teslim etmeyeceklerini gösteriyorlar.

Bu sahiplenmeyi, içinde az da olsa bilim adamı onurunu taşıyan, üniversitelerdeki bunca tahribat karşısında yüreğinde sancılı duyan öğretmen görevlisi ve çalışanlar da göstermelidir. Bedrettin Çömertlerin, Cavit Orhan Tütengillerin açtığı yoldan yü-rünmelidir.

Öğrenci gençliğin sesine kulak verelim. Öğrenci gençlik duyuru olan herkesi ün-versitelere sahip kılmaya çağırıyor.

yorum... yorum...

Belediye-İş Kongresi ve devrimci tavır

Türk-İş Genel Kurulu yaklaşıncı Türk-İş'e bağlı sendikalar da kongrelerini tamamlıyorlar. Bugüne kadar yapılan kongreleri değerlendirdiğimizde devrimci işçilerin sınıf sendikacılığı açısından (birikmiş haric) başarılı sonuçlar elde edebildiğini söyleyebiliriz.

Özellikle 89 işçi eylemlerine yükselen kabuşan bugüne kadar ortaya çıkan potansiyelin sendikal platforma aynı oranda yansıtılmadığı görülüyor. Bunda sınıf sendikacılığını savundukları iddiasında olan reformist, oportünist çevrelerin, sendika bürokratlarının uzlaşmacı çizgilerini terk etmemelerinin de büyük payı vardır. Bu çevrelerde bulundukları mevki koruma ya da az olsun küçük olsun ama bir yer kaplamı mantığı, sınıf sendikacılarla uzlaşmaya kadar gitmektedir.

Bugün, işçi sınıfı ve emekçi halklar üzerindeki baskı, zor ve şiddet politikası her geçen gün ağırlığını hissettirmektedir.

İşçi kıyımları tüm hızıyla sürmekte, özelleştirme, tasarruflu adı altında sendikazılaşma, işçi kıymı yaygınlaştırılmakta, grevler erelenmekte, grevleri, direnişleri kırmak için emekçilerin karşısına polis, asker dikilmektedir.

Burjuvazi emekçilerin yararına işlemeyen, kendisini koruyan yasalara bile hiç saymaktadır.

İşçi sınıfının üzerinde yoğunlaşan tüm bu saldırılar karşısında direnilebilmenin, hakları koruyabilmeyen ve genişletebilmenin tek yolu egemen sınıfların zoruna karşı işçi sınıfının zorunu örgütlemektir. İşçi sınıfı kendi sınıf kını ve öfkesiyle sınıfın şiddetini ortaya koymak, mücadelenin önünü açacak örgütlenmelerini, işçi müslislerini yaratmak zorundadır. Direniş ve grev kırımlarına karşı verdiğimiz mücadeleyle bunun adımlarını attık.

Grevlerle Dayanışma Komitelerimizle işçi sınıfının bugün eksikliğini hissettiği dayanışma ve eylem birliğinin geliştirilmesinde somut adımlar atıyoruz. Grevlerle Dayanışma Komitelerinin tüm işkolları ve işyerlerinde yaygınlaştırılması gerekir.

Bundan sonra işçi sınıfını çok daha etkin bir mücadele bekliyor. Bu mücadeleden sendikacılar da payını alacaklar. Rahat sendikacılık yapmak, işçinin sınıftan sefa sürmek isteyenlere artık geçit yok. Ya işçi sınıfının mücadelesine öncülük edecek sınıf sendikacılığının gerekliliği yerine getirecekler, ya da çekip gidecekler.

Gitmek istemeyenleri kollarlarında rahat tuturmaya çalış.

İşçi sınıfını, bu aslak sendika ağlarından temizlene kadar, her an her yerde enislerinde olacağız, hesap soracağız.

Devrimci Belediye İşçileri bu perspektifle devrimci mücadeleyi sendika genel kurullarına, sendikalara taşımaya devam edecek. İşçi sınıfına karşı olan sorumluluğunu yerine getirecektir.

KAHROL SUN SARI-REFORMİST
SENDİKACILIK
YAŞASIN DEVRİMCI
SENDİKACILIK

DEVRİMCI MÜCADELEDE
BELEDİYE İŞÇİLERİ

Bugünkü DİSK'in düzen içindeki yeri ve tutumu işçi sınıfı ve diğer emekçi yığınların beyinlerinde iyice açıklik kazanmıştır. Sarı, reformist sendikacılığın işçi sınıfı içerisindeki yerine ve mücadeleye verdiği zarara karşın, DİSK bu anlayış ve özgye alternatif olarak çıkamamış, adım atamamıştır. Kaldı ki, 12 yıl sonra DİSK'in yeniden açılışında geldiği nokta, çok açıktır. Sermaye ile işçileri uzlaştırmayı ilke edindiğini yüksek sesle ilan eden mücadele düşmanı bir çizgidir ortada olan.

Geçmişte ilerici, devrimci işçilerin omuz verdiği bir konfederasyonun, bugün kafalarıyla da birer işadami haline gelen yöneticilerinin bir çekim merkezi olması hesapları tutmadı, tutamazdı. Devrimci işçiler bunun bir çekim merkezi değil ertime merkezi olduğunu anlamakta geçimmedir. DİSK dün olduğu gibi bugün de sendikal mücadelede işçi sınıfının terici edeceği bir toplanma merkezi değildir. İşçilerin önüne bu terici koymak, mücadelenin bütün olumlu birikimlerini burjuva partilerinin desteğini almak için harcayan burjuva kafalı sendikacıların eline teslim etmek demektir. Devrimci fi kendi mücadelesiyle kazanmalarını işçilerin DİSK, Türk-İş veya Hak-İş'i birleştirme tercih etmek gibi bir politikası ola- aşağıdan yukarı gelişime basındadır. 12 maz, Türk-İş'in sömürü zincirindeki rolü Eylül sonrası süreçte kazanılan haklar, ve ihanetli işçiler açısından tartışma gö- yaratılan direnişler bu mücadelenin tümüne bir gerçektir. "Gerçekçilik" iddiası eserdir. Zonguldak direnişini, Paşabahar arkasına sığınmış mücadeleye yerine işçiler çeyli. Madra Denizi, belediye işçilerinin için sahte bir barışı savunana, her alanda grevini bu mücadele yaratmıştır. Türk-İş ezilen işçilere hala uzlaşma vaazları ve kendisine üye işçilerin grev ve direnişlerine men DİSK de bu noktada Türk-İş'ten fark- karşı ne denli kayıtsızsa, DİSK de sızdır. Özünde aynı noktada buluşmak- kendisine bağlı işyerilerindeki grev ve işçi tadırır. Hele bugün artık Türk-İş'e ara- kıymalarına o ölçüde duyarısızdır, (izmir larında pek fark kalmamıştır. Anadolu Kulübü grevinde olduğu gibi)

Her şeyi sendika bürokrasisinin belir- Yarattıkları olumsuzluklar işçilerin ve onların leyciliğine bırakmak istemeyen birinci iş- yaratabildikleri doğru sendikal önderliklerin çiler, bu nedenle sendika ağalığına rağmen mücadelesiyle sağlamıştır. Bu mücadele men tabandan işçilerin mücadelesini ve gerektiğinde farklı sendikal şekillenmeleri de inisiyatifi esas alarak sendikal mücade- zorunlu hale getirdiğinde devrimci duyarılı lenin odasına devrimci işçi hareketini işçiler orada da olacak, işçi sınıfını doğru verleşmiştir. Bu noktada sınıf birliyle temelde yönlendirme rolünü orada da hareket eden devrimci işçilere şu veya sürdürecektir. Mücadelede en elverişli araç bu sendikada mı olalım demek yerine, ve yontemlere işçi sınıfı ve devrimci işçiler işçiler ve mücadelenin en elverişli koşul- sırt çevirmeyeceklerdir. Ama ister Türk-İş ları nerede ise biz oradayız demek düşü- veya DİSK içinde, ister bağımsız yor. Bu süreçte işçilerin iki konfederas- sendikalarda olsun sonuçta hareketin yondan birini tercih etmesiyle özellikle işkette, ana omurgası Devrimci işçi kazanacakları bir şeylen yoktur. İşçi sınıfı- Hareketi olacaktır.

Grevlerle Dayanışma

Taşeronluğa karşı mücadele süreci

Toplu iş sözleşmesinin imzalanmasının ardından belediye hizmetlerinin taşeronlaştırması hız kazandı. Devrimci Mücadelede İşçilerin önderliğiyle oluşturulan Grevlerle Dayanışma Komitesi bu noktada mücadeleyi yükseltme doğrultusunda adımlar atmaya başladı.

Eyüp Belediyesi temizlik işlerini taşerona devredilme çalışmaları devrimci işçilerin kitileyi duyarlı kılmaları ve SHP'li Meclis üyelerinin bu konudaki tutumunu teşhir etmeleriyle geriletili. Belediye bu uygulamadan vazgeçmek durumunda kaldı.

Uzun süredir sözleşmeden doğan hakları ödenmeyen Küçükçekmece Belediye işçileri de taşeronlaştırmaya yüz yüze geldiler. Bu konuda işçilerin direnme, daha aktif dav-

ranma çabası ise sendikaların pasif tutumu, polisin tehditleriyle kırılmıştı. Bunun üzerine Devrimci Mücadelede Belediye İşçileri direnisi kaldığı yerdere sürdürmek için Grevlerle Dayanışma Komitesi ile birlikte çalışmalarını hızlandırdı. Küçükçekmece işçilerine destek olmak ve işçilerde duyarlılığı artırmak amacıyla 27 Ekim Salı günü Anakent ve çevre belediyelerine bağlı birçok işyerinde siyah bant takma eylemi yapıldı ve bu işyerlerinde toplanılarak düzenlendi. İşçiler taşeronlaştırmaya karşı mücadeleye ve Küçükçekmece işçileriyle dayanışmaya çağıldı. Grevlerle Dayanışma Komitesi, "Mücadelemiz belediyelerden taşeronları söküp atana kadar devam edecek." diye duyuru yaptı.

Belediye-İş Ankara 1 No.lu Şube'de;

Sınıf ve kitle sendikacılığın doğru adımları

Belediye-İş Ankara 1 No.lu Şube'sinin 23 Ekim günü yapılan 4. Olağan Genel Kurul'unda seçimleri devrimci-demokratların oluşturduğu liste kazandı. Genel Kurul'da devrimci-demokratların listesi ile gerici faşistlerin listesi olmak üzere iki liste katılmıştı.

Belediye işçilerinin yoğun katılımıyla başlayan Kurul'da delegeler eski yönetimin uzlaşmacı-reformist tavrını eleştirerek, grev ve toplu sözleşme sürecinde yalnız bırakıldıklarını, çeşitli eylemliliklerde sendikaların grev kırıcılığı yaptığını anlattılar.

Devrimci Mücadelede Belediye İşçilerinin de bulunduğu yeni yönetim, asil güçlüklerin seçimi kazandıktan sonra başlayacağını, bu güçlüklerin ancak sınıf ve kitle sendikacılığı perspektifiyle açılacağını belirtti.

Belediye işçileri işçi sınıfının kararlılığını, azmini gösterecek, sınıf sendikacılığı alt edecektir.

TÜMTİS'in 2. Olağan Genel Kurulu yapıldı

Türk-İş'e bağlı Türkiye Motorlu Taşıtlı İşçileri (TÜMTİS)'in genel kurulu 24-25 Ekim'de İstanbul'da yapıldı. Arka arkaya yapılan sendika kongreleri Türk-İş kongresinin arifesinde daha büyük kulis savaşlarına sahne oluyor.

TÜMTİS kongresine İstanbul ve değişik illerden gelen 262 delegelerle birlikte davetliler katıldı.

TÜMTİS'in kongresine egemen olan hava diğer kongrelere egemen olan havadan farklı değildi. DİSK'e bağlı Nakliyat-İş'in TÜMTİS'e katılma kararını bir önerge ile TÜMTİS kongresine getirmesi iki sendikaların yöneticileri arasında üstü örtülü, düzensiz ve anlamsız tartışmaların neden oldu. Bir saat boyunca süren bu tartışmanın altındaki gerçek ise, yönetime gelme hırsı ya da yönetimi kaybetme kaygısı idi. İşçiler sınıfı çıkarını zedeleyen bu tutuma alet edilmeye çalışılıyordu. Nakliyat-İş'in TÜMTİS'e katılması önergesi bu tartışma ve küfürleşmeler sonrasında yapılan oylamada çoğunlukla kabul edildi. Ve küfürleşmeler, kavgalar kesildi.

Kongre 25 Ekim'de yapılan ve Sabri Topçu başkanlığındaki eski yönetimin yine işbaşında kaldığı seçimlerle sona erdi.

Yurtdışında bağış kampanyası

Özveri bağlılığın ölçütüdür

"Üke halkının tümü seferber olmalı, silaha sarılmalı ve direnme savaşına katılmalıdır. Gücü olan gücüyle, parası olan parasıyla, silahlı olan silahlıyla, bilgisi olan bilgisiyle katkıda bulunmalıdır." (Maço)

Kampanya, Özgüçüne Güven ve Sahiplenme

Kökleri halka dayanan bir harekettir. Halka güven bugüne kadar siyasetimizin ana halkalarından biri oldu. Bugüne kadar halka güvenerek, inarak, halaktan güç alarak ayakta durduk.

İnsan ya da mülk kaynağımız hep halktı. Arkamızda ne şu ya da bu ülke, ne de başka birleri oldu.

Bu ülkede onurlu, namuslu olan herkesin anti-faşist, anti-empyrist mücadelesi için yapacağı-yapmak istediği çok şey var. Onlara ulaşabildiğimiz ölçüde mücadelemize güç katan olanaklarla karşılaştık.

Burjuvazinin her zaman demagojisini yaptığı hiçbir yola başvurmдық. Burjuvazinin demagojisini yaptığının tersine, düzen, ihtiyaçlarını genelev patronlarından, hayali ihracatçılarıdan, uyuşturucu kaçakçılarındandır, mafya seferlerinden karşılar; kirlil parayla beslenir. Devrimciler bu konuda her zaman devrimci değerlere, geleneklere, ilkelere uygun davranırlar.

İşçilerin, köylülerin, küçük üreticilerin, memurların, öğrencilerin, gecekodu halkının yani tüm emekçi halkın katkısı ve katılımı olmadan mücadele gelişmez, devrim gerçekleşmez. İşte bunun için asıl olan hal-

ka gidebilmek, kaynaktan alabilmek-tir. Bizim bütün kaynaklarımız halk-tadır. Biz halkı halk bizi sahipleniyor ve kaynaklarını sevinçle sunuyor.

Devrim sahiplenildiği ölçüde güçlenecek; mücadele sahiplenildiği ölçüde atılımlarını hızlandırıp sıklaştıracaktır. Örgütü, devrimi, sosyalizmi sahiplenmenin destansı örneklerini yaratan, yaşayan devrimciler, bugün artık bu sahiplenmeyi halkın çok daha geniş kesimlerine yayıyorlar.

Sahiplenme yaygınlaştığı ölçüde her küçük katkı mücadeleda büyük kazanımlara dönüşecektir. Devrimci harekete sunulan her katkı, her katılım oligarşiye yeni bir korku dağı; devrimci savaş içinse yeni bir soluk, yeni bir yürek ve haykırış olacaktır.

Gelecek Bizimdir

Geleceğimize Sahip

Çıkalım, Yükselen

Kavgayla Bütünleşelim

Kampanyanın başarısı, kampan-

yaıya amaçlanan her düzeydeki atılımın gerçekleştirilebilmesi olaya geniş bakabilmekten, kavgaya omuz vermekten çıkıp lokomotif olmaktan, kendimizi bütünüyle sunabilmekten geçiyor. Bağış kampanyasının mantığı da buraya oturuyor.

"Devrimci kaynakların güçlü olduğu ülkelerde devrim ve sosyalizm kavgasını yükseltme onurunu taşıyor örgütümüz. Bugün daha büyük düşünmek, idallerimize ve geleneklerimize daha sıkı sarılmak, devrime, devrimci örgütümüze her şeyimizi vermek durumundayız."

Direnme çağrısı yaparken, direnişimizle; mücadele çağrısı yaparken özverimizle örnek olmak durumundayız. Kampanya, devrimci hareketi kendi dışındakilerden ayıran en önemli özelliklerden biri olan bu geleneğe göre şekillendiriliyor:

"Katılımın en büyüğü örgütümüz kitlelerinden sağlanmalıdır. Her şeyden önce özveri ve fedakarlığın sınırsızlığı kendi kitlemizde somutlaşmalıdır."

Devrimci mücadelede herkese yer var. Ve de herkesin yapabileceği bir şey.

"İşçiler, alleler, kadınlar, gençler, çocuklar tüm gücümüzle seferber olalım. Fedakarlıkta, özveride sınır yoktur. Küçükten büyüğe her katkınız mücadelemizde büyük kazanımlara dönüşecektir. Örgütümüzle, devrimci

"Zafere ulaşmak için yükselen kavgamızla bütünleşelim, bağış kampanyamıza katılalım"...

DEVİRCİ SOL Avrupa örgütülüğü Ekim ayı sonunda bu şiarla bir bağış kampanyası başlattı. Kampanya yalnızca maddi katkı sağlamakla sınırlı değil; bununla birlikte tüm faaliyetlerin yoğunlaştırılması, kendilerine özgü örgütlenmelerle halkın her kesimiyle bütünleşme hedefleniyor. Bağış kampanyası afişten bildiriye, toplantılardan film gösterimine, komiteleşmelerden seminerlere değin pek çok faaliyetle birlikte yürütülüyor. **DEVİRCİ SOL'** un yeni atılımların hazırlıklarını yaptığı bir süreçte, böylesi bir gelişmeye hizmet edecek olan bu maddi-manevi destek kampanyası; her alanın, her insanın sürece uygun atması gereken adımlar açısından bir örnek oluşturuyor. Kitlelerle ilişkide daha fazla itina, dikkat, ikna, sabır, sadelik, mütevazılık, karşılıklı saygı ve güven, daha gelişkin bir siyasi düzey, gönüllülük, inisiyatif, yaratıcılık ve sonuç alıcı olmak... Kampanya tüm insanlardan bunları bekliyor.

savaşımızla bütünleşelim. Bu onurlu ve büyük davanın neferi olun. Gelecek bizimdir.

Onurluyla, namusuyla, adaletiy-le, iş güvencesiyle güzel ve geleceği olan ahlaki bir toplum kur-maktan, bağımsız, demokratik bir ülkede yaşamaktan yana olan herkes bu kavgamıza omuz ver-meli, maddi ve manevi destekte bulunmalıdır."

Kitlelerle ilişkilerde önümüze çıkan ve de esas olarak kendimizden kaynaklanan engelleri vuruyor kampanyal

"Ve kitlelere gitmekten, onlardan destek ve yar-lım istemekten çekinenler gerçekte hiçbir zaman devrimci olamazlar. 'Ol-muyor, insanlar duyarsız,, herkesin ayrı bir derdi var, bu insanlarla uğraş-maz vb." yaklaşımlar ko-şullara teslim olmanın, çaresizliğin, kafa karışıklı-ğının, tembelliğin sonucu-dur."

Kampanya içinde yaşı-an sürece birlikte düşünül-düğünde ona verilmesi ge-reken önem kendiliğinden ortaya çıkıyor. Bir yandan oligarşi saldırıyor, diğer yanda "Partinin Arifesinde-yiz" açıklaması yapıyor. Oligarşi kısa vadede sonuç almaya çalışıyor, mücadele kendi hedefleriyle yolunda yürümeye devam ediyor. Süren savaşın bu karakteri, devrimci faaliyetin, bu ve

benzeri kampanyaların karakterini de belirliyor:

"Oligarşinin kendi iktidarını ko-rumak için sarf ettiği çabaların kat kat üstünde çaba, cesaret, atıl-ganlık, yaratıcılık ortaya koyarak devrimci mücadele atılımlar yapı-bilir. Kendi özgüçümünün ve da-yandığımız kaynakların kökeninin halkımızın bağrında olduğu unu-tulmamalıdır."

Kampanya, ilk açıklandığında or-taya konulan hedefte belirtildiği gibi "Yeni bir güç, yeni bir soluk" olarak pratiğini sürdürüyor.

**Manevi değerlerimizin
güçlülüğü her şeyden
önce haklılık
bilincimizden, inançtan
gelir. Sadece ekonomik
ve politik olarak değil,
kültürel olarak da
emperyalizme bağımlı
olan oligarşi, halkımızın
ulusal değerlerini yok
edip, bunun yerine
emperyalizmin yoz,
kozmpolit kültürünü
koymaya çalışıyor.
Burjuvazi bu
dejenerasyonla
çürümenin yanı sıra,
halklarımıza karşı hakarız
bir savaş yürütmenin
dezavantajını da yaşıyor.**

vaş moral

nan be oyundur ki, her operasyonda "hedef isteleri ve örgütün bilgisayan ele geçirilir, militanlar kimlikleri ve adlarıyla öğrenilir, yakalanmaları an meselesidir". Daha eylemin üzerinden birkaç saat geçmeden ve tank bile yokken "eylemin failleri" açıklanır, operasyonlarda katledilen devrimcilerin isimleri dahi bilmeyen Emniyet Müdürlüğü, "fail'in onlarca 'fail'i" gerçekleştirdiğini açıklar. "Hangi örgütten" sorularına ise "DEVİRİMCI SOL" propagandası yapıp anti-terör yasasını ihlalden hakkında dava açılması korkusundan olsa gerek(!) "malum örgüt", "bildiğiniz örgüt" cevabını verir. DEVİRİMCI SOL diyemeyiz, çünkü derse kontingenlinin, eylemi "Kızıldere" adı hayali örgüt adına üstlenmesine şans bırakmamış olur. Ayrıca da "hani bu örgüt çökertilmemiştir? Çökertildiyse her eylemin ardından bu örgütün adı nasıl çıkıyor?" sorularının cevabının halkın kafasında çözülmesini istemeyiz. Ama savaşı kendi dışında görenler ve bundan kendini korumak isteyenlerin bu alemliliği ve komikliği görecektir. Bu halde kalmamızıdır. Düğmanın güçlü propagandası ve savaşın boyutu katışımda kabuğunda yapamayacağı, küçüklük bir dünyaya "sahip olmayı" her şeyin başı ve son u görmektir.

Evet, bu bir savaktır. Düğmanın savaşta "moral cephesi"nin birinci önemi vardır. "Moral cephesi" çıktığında faşizm psikolojik üstünlüğü eline alır ve di-

ğer cepheleleri de hızla dağıtmaya doğru yol alır. Düğmanın moral cephesine saldırmasının nedeni budur.

Faşizmin "psikolojik savaş" taktiklerine bağırmasının nedeni ikidir:

Bir tarafta iki kuş vurmak isteyenler, karşı propagandalarıyla devrimci saflarda moral çöküntü yaratmak isterken, aynı zamanda karşı-devrimci güçlerin de moralini takviye etmeye çalışmaktadır. Çünkü karşı-devrimci güçlerin morale büyük ihtiyacı vardır. Artık havalı fişek gösterilerinden ve maytap patlamalarından bile alarına geçen, kahvehanelere, lokantalara gremeyen, duraklarda halktan uzaklaştıran, duşup artırıma duvara veren polisleri, gazetecileri "burada manyaklaştık ulan" diye bağırarak özel timlen, bir an önce zorunlu hizmetini tamamlayıp Kürdistan'dan kaçmak isteyen subayı, savcısı, memuru ile devlet dengesini yitirmiştir. Devlet bir bütün olarak "dehşet dengesiz" sınırında yaşamaktadır. Milyonluk milliyetçi güçleri, modern silahları ve emperyalizmin desteğine rağmen kendini güvencede hissedemeyenler her gün yeni bir militarist güç örgütlemeye çalışıyorlar. Avcı birlikleri, Terörizasyon Birlikleri vb. Bu da yetmiyor, sivil faşist güçler "haindiniyor", Türkiye 100 bin kişilik görümlü birlikten ve 5-6 orduların kurulmasından söz ediyor. MİTİ, siyasi polisi, karakolları, ekpleri, muhbirleri, sivil polisleri yetmeyen devlet, muhtarları, apartman yöneticilerini ve hane sahiplerini de yarı resmi görevli yapmaya çalışıyor. Bakanlıklar yurtdışına giden memurlarına "dogal muhbirlik" görevi veriyor. Panser, çelik yelek, zırh helikopter, gece dürbünü, vb. ihaleleri birbiri ardına açılıyor. "Halkın adaleti"nin tecellisi karşısında ipkence, baskı, zulüm yapılmadığı insanlara devlet, güvence üstüne güvence, teğvik üstüne teğvik veriyor. Bu da yetmiyor, bu tür "görevli"lere yelir dışında özel korumalı gettolarıda yaşamaya güvencesi veriliyor. Yaralanmış, sakat kalan muhbirleri yaşam boyu masrafsız vat ediyor vb...

Halk desteğinden ⁽¹⁾ polis, ordunun yükaek moralinden, halkta devletin "ilk kez" kucaklaşmasından söz edenlerin neden bu kadar çok önem aldıkları, neden halk içlerinde yaşamadıkları ortadadır. Bu sözleri kendileri de inanmayan en üst düzey devlet yöneticileri korkuyla yaşıyorlar. Mesut Yılmaz, Kürdistan'a tek başına gidemiyor, Demirel İstanbul'da, Ankara'da geyir içinde bile he-

**Devrimcilerin halkta
uyandırdığı saygıdan
korkan oligarşi, bu
nedenle "lüks yaşam"
türünden yalan ve
demagojiye ihtiyaç
duyuyor. Devrimcilerin
sahip olduğu erdemler
konusunda halkta
uyanık düşünceler
karartılmaya çalışılıyor.
Burjuvazinin telaş içinde
bütün iletişim araçlarını
kullanarak yürüttüğü bu
kampanya elbette ki
sonuçta başarısız
kalmaya mahkumdur.**

Halkı arkasına aldığı söyleyenler, karda-kışta, tüm araçların çalışmadığı koşullarda mitleş anılarına koşan halktan en güzel cevapları almışlardır.

likopter kullanıyor ve geçiş yolları bilmesin diye "kahraman polis"lerine bile güvenmiyor telişli kapatıyor, "kızılalarmı veriyor".

Devrimci hareket ve ulusal hareket polis-ordu gücüyle çöktürülemezken, neden gazeteciler ve televizyoncular tarafından her gün "çökertildiği"nin sınırları bu kadar genişletiliyor. Halk hareket alanı her geçen gün biraz daha daralıyor; demagoji ve yalanların inandırıcılığı hemen bütünüyle yitiren oligarşi "kurdu görümlü" çıkarmaktadır. Terörünü alabildiğine yaygınlaştırdığı halde silahlarının, bombalarının görümlüsü ile devrimcileri austuramayan, devrimci sloganların halka ulaşmasını engelleyemeyen faşist devlet, bunu yalanla, demagojiye dayalı propagandasının görümlüsü ile yapmaya çalışıyor. Halk desteği senaryoları buradan çıkıyor. Devrimci mücadeleyi yok edemeyenlerin bazen dilleri de dönmüyor. "Yok etik, bitirdik" diyorlar, "Halk destek verirse terörün kökünü kazıyacağız.", "Bu iş öyle birkaç ayda olmaz, sabretmek lazım" mesajları iletiliyor.

Gerçekten o kadar garip ki, kontingenlerle kaynaklı burjuva basın bile "palavra... palavra...", "korumaları kim konuşacak" bağışıklarını atmaktan kendini alamıyor. Kopardan önce görümlüye rağmen burjuvazi de umutsuz ve gerçekleri görüyor, ama önünü uzatmaya çalışıyor.

Düğman psikolojik savaşa hız vermiştir. Bütün iletişim kanalları devrimci karşı, propaganda savaşı yürütmektedir. Devrim safları da kendi psikolojik savaş saldırılarına göre silahlandırılmıştır.

Che, Küba devrimi zaferini "Savaşçıya Pratik Öneriler" adlı makalesinde de-

ğerlendirirken; "Bu savaşı kazanan halktır, zafere savaşı öncüsü olan direniş ordusunun eylemi sayesinde enigmştir. Bu ordunun başlıca ilahları ise moral ve disiplindir." ⁽²⁾ diyor.

"Moral ve disiplin" "Ordunun gücünün dayandığı temel" ⁽³⁾ olarak değerlendirilen Che, moralin, psikolojik üstünlüğün zaferdeki payına vurgu yapıyor. Faşizm de bu nedenle yaşamış deneylerden yola çıkarak sadece silahlarla sonuçta gidenemeyeceğini biliyor ve manevi değerlerimizde saldırıyor.

Savaş maddi araçlarla, silahlı yürütülür, ancak tek başına bu yarılmıdır. **Savaş esas olarak, insana dayanır. Silah araçtır. Silahın gücü düşüncenin gücüdür. Savaşı da manevi olarak güçlü olan taraf kazanır.**

Manevi değerlerimizin güçlülüğü her şeyden önce haklılık ⁽⁴⁾ bilincimizden, inançtan gelir. Sadece ekonomik ve politik olarak değil, kültürel olarak da emperyalizme bağımlı olan oligarşi, halkımızın ulusal değerlerini yok edip, bunun yerine emperyalizmin yoz, kozmpolit kültürünü koymaya çalışıyor. Burjuvazi bu dejenerasyonla çürümenin yanı sıra, halklarımıza karşı hakarız bir savaş yürütmenin dezavantajını da yaşıyor. Gerek Kürdistan'da, gerekse Türkiye'de halktan kopup tecrit olmasını, militarist güçlerinin halkın içinde yaşayamaz hale gelmesinin kökeninde bu vardır. Savaş geliştiği halka karşı terörünü artırma ihtiyacı hasedecek düğman, elinde silahıyla kalabalığın arasında yapayalnız olacaktır. Cebinde gazete taşıyan, yolda hızla koşan insanların, arabasının egzozu patlayan ailenin, su dağıtan sularının öldürülmesi bu psikolojinin sonucudur. O, etrafındaki herkesi kendine düğman görür. Her sokak başı, her kaysa arkası onun

icin bir pusudur; çocuğundan yaşlısına yüzüne gülen insanların bile ne yapacağı belli olmaz, halk ona düşmandır çünkü. Etrafındaki her şeyi, herkesi düşman gören bir ruh hali dengesizdir ve baştan kaybetmiştir.

Halka bir şey verememenin sonucu tecrit olan, tecrit olukça terörü artırır faşizm, ahlaki çöküntüyü de birlikte yaşadığından çok hızlı biçimde halktan kopmaktadır.

Devrimler ise ahlakian, adalet duygulan, onurlu ve dürüst yaşamları, cesaretleri ve halka mesajları ile güdererek halkın daha büyük bir parçasıyla bütünleşmeye doğru gidiyorlar. Bunu mümkün kılan şey devrimci mesajlarımızın halkın özelliklerine sesleniyor olmasının yanı sıra manevi değerlerimizin güçlüğüdür. **Ünlü savaş uzmanı** Prusyalı General

göz kamaştırıcı silahın kendisidir." (1)

Görüldüğü gibi savaş teorisi, savaşta manevi değerlere, manevi güçlere oldukça büyük önem veriyor. Bu noktada manevi değerler içinde moral ögesinin, psikolojik üstünlüğün yeri keniğliğinden ortaya çıkıyor. "Moral sorununa doğru tarzda yaklaşılmaz, gereken önem verilmezse devrimci halk ordusunun iki temelinden biri çökmüş olur. Oysa devrimci halk ordusunun karşı-devrim ordusu karşısındaki en büyük avantajı, üstünlüğü silahlarının gücünde değil, moral gücündedir."

Che, moral sorununu inceleyen "ahlaki" anlamda ve "kahramanlık" anlamında ikiye ayırıyor. Che'nin sözünü ettiği "ahlaki anlamda moral" bugün için yorumlayacak olursak, halkın olumlu değer yargıları ve devrimci ahlak topları ola-

manın olanağı yoktur. Savaş geliştir-mek, gerilla ordusu ve devrimci halk ordusu haline gelmek moral değerlerimizin halkta gösterilmesine ve benimselmesine bağlıdır. Che, bunu "Bizim bugün sahip olduğumuz gibi muazzam erdemleri bulunduğuna halkın büyük çoğunluğunun inandığı hiçbir büyük ordu yoktur ve olmaz, "sözleriyle anlatıyor.

Devrimlerin halkta uyandırdığı saygıdan korkan oligarşi, bu nedenle "lüks yaşam" türünden yalan ve demagojiye ihtiyaç duyuyor. Devrimlerin sahip olduğu erdemler konusunda halkta uyandırdı düşünceler karartılmaya çalışılıyor. Burjuvazinin telaş içinde bütün iletişim araçlarını kullanarak yürüttüğü bu kampanya elbette ki sonuçta başarısız kalmaya mahkumdur. Çünkü gerçekleri göçü bir süte gözmek, karartmak mümkün olsa bile, bunlar sonsuza kadar karalıktla bırakılamazlar. Tabii, buradan bu bölgedir diye karşı-devrimci propagandaları boş çıkarmak çabaların gereksizliği sonucu çıkmaz, aksine daha fazla çaba harcanmalıdır. Gerçeklerin geniş halk kitlelerine gösterilmesi ajasyon-propaganda faaliyetlerimizin odağını oluşturur.

Özellikle bugün, düşman moral bozmayı hedef alan bir karşı-propaganda savaşı yürüten devrimci ve ulusal mücadeleyi kitlelerin gözünden düşürmeye, umutsuzluk yaratmaya çalışıyor. Halkla ilişkilerimizde, halka dönük propaganda-larımızda bunu göz önünde bulundurarak, gerçekleri en yalın haliyle günyüzüne çıkaracak noktaları işlemeliyiz. Halkın sağduyusuyla görebileceği gerçekleri somutlaştırarak, bir yandan kafalarda soru işaretlerini kaldırarak diğer yandan bu soruların cevabını bulmasını yardımcı olmalıyız. Bu sorular artıkça ve cevaplandırılca, burjuvazinin teşhir ve tespihi hıznalacak, devrim safları güçlenecektir.

Düşmanın psikolojik saldırılarına, bir yandan gerçekleri ve devrimci değerleri yalanın ve demagojinin karşısına dikerek, öte yandan düşman saflarındaki moral çöküntüyü derinleştirerek olan gerilla savaşını kırdı ve kentte geliştirerek cevap verilmelidir.

Bizim haklılığımız, davaya bağlılığımız ve inancımız karşısında faşist düşmanın "paralı askerlerinin, çapulcularının uzun süre dremesi, ayakta kalması mümkün değildir. Para ve çıkar uğruna savaşı ve savaşmak için haklı bir nedeni olmayanların savaşın moral cephelelerini diri tutmaları düşünülemez. Onları bir süre daha ayakta tutacak olan çıkarların ve silahların gücüdür. Moral cephele de simdiden çökmüşler, güçlük görünümlerinin kofluğu halk tarafından anlaşılır olmuştur. Tam bu noktada yeni mevziler ele geçirmek için yüklenmek daha bir önem kazanmıştır. Sözü 25. ölüm yıldönümünde saygıyla andığımız "Kumandan Che" ile noktalıyoruz.

"Bizim direniş ordumuz da savaş alanlarımızda, dağlarda ve ovalarda savaş moraline sahiptir. Ücretli askerlerince, durmadan çoğalan gerillacılara kafa tutmak için yoksun oldukları şey tam da buydu. Bizler, ulusal marşın 'yurt için ölmek, yaşamak demektir' sözlerini içten duyuyorduk, onlara söyledikleri için bu sözleri biliyor, fakat ruhlarının ta derinliklerinde duymuyorlardı. Bir yanda davanın doğruluğuna inanç, diğer yanda ise ne için savaşıldığının bilinmemesi, iki ordu arasındaki büyük farkı belirliyor."(1)

Düşmanın psikolojik saldırılarına bir yandan gerçekleri ve devrimci değerleri yalanın ve demagojinin karşısına dikerek, öte yandan düşman saflarındaki moral çöküntüyü derinleştirerek olan gerilla savaşını kırdı ve kentte geliştirerek cevap verilmelidir.

Bizim haklılığımız, davaya bağlılığımız ve inancımız karşısında faşist düşmanın "paralı askerleri"nin, çapulcularının uzun süre dremesi, ayakta kalması mümkün değildir.

DİPNOTLAR:

- (1) Korijenilla Operasyonları, Haziran yay. sf. 264
- (2) age, sf. 264
- (3) Faşizmin bu psikolojik savaş kampanyası sına soldan da-bilinci ya da bilingsiz olarak-katılmaktadır. Özgür Gündem Gazetesinin "Özel siyasete boğa gibi dö necek" başlıklı haber yazısına "Cumhur başkanı, PKK'nın Dev-Sol ve TIKKO ol madığını, büyük bir kitleye dayandığını söyledi" şeklinde bir spot koyması ve haberin içinde de "Dev-Sol, TIKKO gibi diğer güterin dayanaklarının ve ideolojik bazı nın kalmadığını belirten Turgut Özal..." şeklinde ibareler kullanması pragmatizmin ve grupçuluğun insanı çok karşı çıkı lan "özel savaş" taktiklerinin aracı haline getirebileceğini gösteriyor; "büyük" siya set Turgut Özal'ın tanıklığında böyle kü çüklere gerek duymaz ve söyleyenler, ne varsa kendisi söyler.
- (4) Che, Savaşçıya Pratik Öneriler, sf. 21
- (5) age, sf. 22
- (6) Özgürlik Dünyası'nın 48. sayısında "Kü çük Burjuva Devrimciliğinin Sağdan Eleştirilmesi Üzerine" başlıklı bir yazı yer alıyor. Neden silahlı mücadele verme mek gerektiği üzerine sayfalara ikimp sıkıran Özgürlik Dünyası, 20 yıllık lafları tekrarlayıp durduğu yazının bir yerinde; "Örneğin Halkiyiz Kazanacağız" sloganı ancak dinsel çağrışımlarla doludur ve haklı olan Allah nezdinde daima galip getirileceğine inanan müslüman inancıyla büyük bir benzerlik taşımaktadır. Haklı olanın kazanmak için ayrıca bir doğru politikaya, doğru stratejik ve taktik çizgi ye, hedefe ulaşmak için haklılıktan başka bir gerekçeye sahip olması sanki gerek memektir" diyor. Doğrusunu söyle mek gerekirse bu keskin zeka örneği karşısında sloganımızdan dolayı utanırdık ve sloganı şu biçimde değiştirerek alma konusunda Özgürlik Dünyası'nın derin tahillerinin sonucunu bekleyeceğiz: "Halkiyiz ama kazanmak için doğru poli tikaya, doğru stratejik-taktik çizgiye ve haklılıktan başka bir gerekçeye sahip ol mamız gerek Eş halkımız, gerçekleri mizi bekleyin. Gerekçeleri de bulursak kazanacağız!" Bu sloganın atılması biraz zor olsa da kendimiz Allah nezdinde de ğil de Özgürlik Dünyası nezdinde akla mak için başka yolumuz yok.
- (7) Savaş Üzerine, sf. 214-215
- (8) Halk Savaşının Askeri Sanatı, sf. 216
- (9) Savaş Üzerine, sf. 216
- (10) Che, age, sf. 22
- (11) Che, age, sf. 23

Faşist düşmanın "paralı askerleri" bizim ısrarlı ve kararlı mücadele hattımız karşısında uzun süre direnemez. Biz halkız, o yüzden de kazanacağız...

Clausewitz şöyle diyor:

"Manevi değerler, savaşın en önemli unsurlarından biridir. Bunlar savaşın ruhudur, onun bütün varlığına yayılırlar. Tüm kuvvetleri kitle halinde harekete geçiren ve onlara rehberlik eden iradeyi de baştan etkileri altına alırlar, hatta onlarla özdeşler. Çünkü iradenin kendisi de manevi bir güçtür."

Devrimci değerlerimizi oluşturan cesaret, atılganlık, savaşkanlık, devrimci ahlak, devrimci kültür, devrimci adalet gibi olgular savaşa can verirler. Bunlardan yoksun olan bir ordu, ne kadar kalabalık ve ne kadar güçlü silahlara sahip olursa olsun yenilimey mahkumdur. ABD'nin Vietnam'da, Fransa'nın Ceza-yırdaki yenilgileri bunun en güzel örnekleridir. Savaş ne sadece maddi, ne de sadece manevi güçlerle yürür. Elbette ki manevi olarak güçlü olan tarafın maddi bir güç haline gelmesi de gerekir. Ama burada bir kıyaslama yapıldığında "belirleyici olan nedir" sorusuna Vietnam Halk Savaşı önderlerinden Giap doğru cevabı veriyor ve diyor ki: "Devrimci mücadele ve savaşa son tahlilde tayin edici faktör insan ve siyasi çizgidir. Tayin edici güç de halk kitleleridir."

Maddi ve manevi güçlerin savaşta etkisini kıyaslayan Clausewitz de bunu şu şekilde anlatıyor:

"Maddi güçlerin etkileri, manevi güçlerin etkileriyle tamamen kaynaşmış durumdadır ve bunları bir maden oluşumu gibi kimyasal bir işlemle ayırmaya imkan yoktur. (...) Diyebiliriz ki, maddi nedenler ve sonuçları silahın ağaçtan yapılmış kabzasına ben-zeteecek olursak, manevi değerler ve sonuçları asil bir madenden yapılmış

rak ifade etmek gerekir. Adalet duyumu-zun güçlüğü, halkın malına-canına zarar vermemek, halkın namus anlayışı-na sahip çıkmak, hırsızlığa karşı olma, dürüstlük, sözünü tutma gibi onlarca özelliğimiz "ahlaki anlamda moral" yani-mızın güçlüğünün ifadesidir. Halkımız devrimcileri ilk anda bu yanlarıyla tartar, değerlendirebilir. Birçok insanın devrimcilğe ilk adımı atmasına, çevresindeki devrim-cilerin kendisi için bir çekim merkezi ol-masının, devrimci yaşam tarzımızla çev-reimize örnek olmanımızın önemli payı vardır. Bunun içindir ki, insanlarımızın moral eğitimi, eksikliklerinin giderilmesi ve bu konuda denetlenmeleri başta yö-neticilerimiz olmak üzere herkesin asli görevleri arasındadır.

"Kahramanlık anlamındaki moral-se, savaşma gücü ve askerleri en olağanüstü eylemleri başarmaya gücü-ron, son zafere ve davanın doğruluğuna inançtır."(2)

İdeolojiler için ölmeye değmez düşüncesinin yaygınlaştırılmak istendiği bir dünyada, düşmanla uzlaşmama, teslim olma, çatışma geleneği yaratan DEV-RİMCİ SOL gerillalarının kanlarıyla du-vara örgüt ismini yazmalarında olduğu gibi destansı kahramanlık örnekleri, Che'nin ifade ettiği "kahramanlık anlamında moral'e sahip olduğumuzu gös-teriyor. Ülkemiz devrimci mücadelesi ni-ce kahramanlık örnekleri yaratarak geli-şiyor. Bu içi boşaltılmış bir "kahraman-lık", yüğitlik edebiyatı değil, kelimenin gerçek anlamıyla savaşıma gücü ve inancın ifadesi olan, olağanüstü yiğitçe eylemleri gerçekleştiren bir siyasal çizgi-nin yarattığı "moral'in üstünlüğüdür. Bunlar olmadan halkı devrime inandır-

Ekonomiden

Devlet bütçesi... bir gün...
ve yüz milyar açık

Her gün 500 milyar lira harcayan devletin günlük geliri 400 milyar lirayı aşmıyor. Bütçede gelir-gider farkı dev boyutlara vardı. Üstelik, devlet "borç yiye kesesinden yer" diyerek, her gün halkın sırtından "kazandığı" paranın dörtte birinden fazlasını da borç faizi olarak ödüyor. Yani her gün devletin cebimizden dolaylı ya da dolaysız olarak aldığı paranın yüz milyar liradan fazlası, emperyalist ülkelerden alınan paranın faizine gidiyor. Elindeki avucundakini, emekçi halktan aldığı emperyalizme ve onları ülkemizdeki işbirlikçisi holdingle hovardaca dağıtan devlet, hala "Türk ekonomisi ABD ve İngiltere'ninkinden daha iyi durumdadır." diyor.

Devlet bütçesinde, yılın ilk dokuz ayındaki açık 41.6 trilyon liraya ulaştı, ikidari yılın tümü için öngörülen hedefi şimdiden yaklaşık 10 trilyon lira aştı. Hazine bu açığı dengeleyebilmek için, dokuz ayda 30.1 trilyonluk borçlanmaya gitti. Bu borçlanma devlet tahvili, hazine bonusu ve "disardan" elde edilen paralarla gerçekleştirildi. Bu yöntem, bütçe açıkları karşısında devletin demirbaş yöntemlerindendir. Hemen her yıl sürekli olarak açık veren bütçedeki değişim giderek daha fazla büyümesini önlemek için devletin elinden gelen tek şey, iç ve dış borçlanmaya gitmektir. Bunun anlamı ise, emperyalizme el avuç açmanın yanı sıra, halkın cebinden biraz daha fazla para çekmektir. Kaba hatlarıyla iç borçlanmanın emekçi halk için anlamı budur.

Devlet bütçesi dedikleri...

Devlet bütçesi bir ülkenin temel maliye planının çıkarılmasından başka bir şey değildir. Elde edilen ulusal gelir, onun aracılığıyla paylaştırılıp dağıtılır. Devlet planını programını, kendi bütçesinin capını göz önüne alarak yapmak durumundadır.

Bir toplumda kişilerin olduğu gibi devletin de elde ettiği gelirleri ve harcamaları-

Bütçe karaya oturunca...

rını oluşturan giderleri vardır. Ülkemizde de her yıl yapılan ve "iki yakası bir araya getirilemeyen" bütçelerde bu gelir ve giderlerin birbirine oranı belirleyici bir özellik gösterir. 1993 yılı bütçe tartışmalarında Demirel'in "Ne yapalım, zorunlu giderleri çıkıktan sonra memurlara elimizde kalandan fazlasını veremeyiz ki..." demesi de bunu gösteriyor.

Kapitalist bir toplumda, bütçe gelirlerinin başlıca kaynağını halktan doğrudan doğruya alınan vergiler oluşturur. Bu da ulusal gelirin ilk dağılımından itibaren emekçilerin aldıkları ücretler üzerinden devlete vergi ödedikleri anlamına gelir. Yani devlet, emekçilere düşen ulusal gelir payını daha baştan peşin peşin kırmış olur. Tabii, dağılımın sonraki süreçlerinde bunun gerisi de gelir...

Emperyalist ülkeler, bilinen klasik nedenlerle bütçe ayarlamalarında yeni-sömürge ülkelerden daha avantajlı durumdadır. Ancak bizim gibi ülkeler, ekonomik ve siyasal özellikleri nedeniyle bu "avantajın" tadına hiçbir zaman varamaz-

lar. Bizim gibi ülkelerde bütçe tasarılarındaki hedeflerin ne gerçekleştirebildiği vardır, ne de gerçekliği. Bu yüzden de ülkemizdeki bütçe tasarılarında ne veri alınan rakamlar doğrudur, ne de öne konan hedefler... Dilerde döşenen rakamların çoğu hayaldir. Örneğin, bu yıl olduğu gibi "Bütçe planlamasında memuru enflasyona ezdirmeyiz" denir, ancak memurlara % 28.5 zam öngörülürken, hesaplamalarda enflasyonun % 70 olacağı varsayılır. Ülkemizde devlet işleri bir anlamda "bugünü kurtarırsan ne ala, durumu idare et" mantığına dayanır.

Sosyalizmde ve kapitalizmde bütçeler ve halk

Devlet bütçesinin esasını oluşturan ulusal gelir, ekonomik yapısıyla, ulusal geliri oluşturan kaynaklarıyla, bölüştürme ve yararlanma niteliğiyle kapitalist ve sosyalist toplumlarda temelden birbirinden farklıdır. Kapitalizmde ulusal gelir, emekçilerin sömürülmesinden doğmaktadır. Bu gelir her zaman için egemen sınıfların emrinde ve aslan payı egemen sınıflara aittir. Önemli bir kısmı ise emekçilere ayrılır. Kapitalizmde ulusal gelirin genel toplam olarak artması, emekçiler açısından fazla bir anlam ifade etmez.

Sosyalizmde ise ulusal gelir her şeyden önce sömürden kurtulan emekçilerin eseridir ve tamamıyla emekçilere aittir. Sosyalizmde ulusal gelirin durmadan ve hızla gelişmesi için gerekli bütün koşullar bir araya gelmiştir. Dağılımı ve paylaşılmasında ise emekçiler söz sahibidir.

İşte oligarşinin övdüğü düzenin "nimetleri" ve yerin dibine batırmaya çalıştığı, elinden gelse bir kaşık suda boğacağı sosyalizmin "kötülüğü" budur...

Halka karşı
savaşın bedelini
halk ödüyor

Devlet 1993 yılı için milli savunma ve güvenliğe 64 trilyon 921 milyar 816 milyon lira ayırdı. Bu rakam içinde en büyük payı 41 trilyon 398 milyar lira ile Milli Savunma Bakanlığı alırken, İçişleri Bakanlığı, Emniyet Genel Müdürlüğü, Jandarma Genel Komutanlığı ve Sahil Güvenlik Komutanlığı'na da trilyonlarca liralık paylar ayrıldı.

Bu payların bir diğer anlamı bütçenin ve ulusal gelirimizin neredeyse tamamına yakınının orduya, polise, özel time, MIT'e, ceza ve adli organlara verilmesi anlamına geliyor. Halka karşı olmaktan, adaletsiz bir düzeni halka karşı korumaktan başka bir işe yaramayan devletin bu militarist kurumları, halka kaşıla verilene devletten keçeyle alıyorlar. Niçin? Çünkü devlet onlarla ayakta duruyor. Çünkü devlet halkı değil onları seviyor... Madem halk sizi destekliyor, niçin halkın değil de zorbalık ve zulüm kurumlarının gönüllü hoş ediyorsunuz?..

Hani paramızın itibarına
diyecek yoktu?..

Günlük kur ayarlamaları Türkiye'yi doların değerinin ulusal para birimi karşısında en yüksek olduğu dört ülkeden biri haline getirdi. Yani Türk Lirası, dolar karşısında en düşük değere sahip dünyanın dördüncü para birimi oldu.

Son altı yılda Türkiye'de doların değerinin % 983 oranında arttığı belirlendi.

Demirel hala "inatla", "döviz rezervimizin keyfi yerinde" diyor. Ama sadece "döviz rezervleriyle" iş bilmediği de görüldü... Kaldı ki, Merkez Bankası bile, "iyi niyetli" bir belirlenimle döviz rezervinin "yerinde saydığım" söylüyor. Giderek Demirel'in boş inadının süngüsü düşüyor.

Halka "yeşil kart"
milletvekillere
130 milyar lira

Eski ve yeni milletvekillerinin tedavi masrafları 50 milyar liradan 130 milyar liraya çıkarıldı. TBMM idare amiri Burhan Kara, bunun bir "zorunluluktan kaynaklandığını" açıkladı.

Milletvekillerinin sağlık giderlerine 80 milyar birden zam yapan devlet, seçim öncesi yere göğe sığdıramadığı "yeşil kart" vermek içinse asgari ücretin yaklaşık beşte birini ölçtü alıyor. Halka sırt çevirenler, halkın parasını "milletin vekillerine" peşkeş çekiyorlar.

BEM-SEN Anadolu Yakası Şubesi açıldı

"Mevzilerimizi genişleteceğiz"

Ankara şubesinin açılışından sonraki koşku BEM-SEN'in Anadolu Yakası Şubesi açılışına da taşındı. Örgütlenme ve mücadele ile yaratılan kazanımlar memurların sloganlarında, halaylarında yankılandı.

24 Ekim'de Kadıköy Şubesinin açılışına kalabalık bir memur kitlesi katıldı. Her

zaman olduğu gibi burada da ilk önce devrim şehitleri anıldı. BEM-SEN Genel Başkanı Ali Oral, memurlar olarak içinde bulundukları süreç kararlı eylemliliklerle aşacaklarını belirten bir konuşma yaptı. Program aralarında mesajların okunduğu açılıшта TUM BEL-SEN Anadolu Yakası Şubesinin mesajı "Yaşasın Memurların

EĞİT-SEN Şube kongresinde oyunlardan bir oyun

Devrimcileri "aşın noktada" olmakla "grupçulukla" suçlayan dar-grupçu uzlaşmacı anlayışlar, demokratik eğitim ve öğretmen mücadelesini içten içe ve gayretlelikle çürütmeye terk ediyorlar. Memur sendika kongrelerinde dönün entrikaların çok daha çeşitlisi, öğretmenlerin EĞİT-SEN kongrelerinde dönüyor. EĞİT-SEN kongreleri bu nedenle her türlü ilkesizliğin ve çirkin ayak oyunlarının egemen olduğu kongreler niteliğinden kurtulmuyor.

17 Ekimdeki Adana EĞİT-SEN Kongresi bu bakımdan yeni oyunlarla dolu bir kongre oldu. Kongreden önce ilçe yönetimleri delege seçimlerini kendi aldıkları karar doğrultusunda yaptılar. Seçimde okul birleştirme yöntemi kullanıldı. Böylelikle yönetimdeki anlayışlar çoğunlukta oldukları okulları bir araya getirerek delege sayısının da çoğunu aldılar. Kongreye 250 delegenin 182'si katıldı. Katılan delegelerin bazıları kongrenin havasından dolayı salondan ayrıldılar. Üye olmayan bir insana bile delege seçiminde oy kullanırlıması, gösterilen olumsuzluklardan biriydi.

Kongrede aylık ödenti ödemevenlerin oy kullanmayacağı yönündeki bir karar yine böyle çirkin bir oyunla halâ edildi. Ödentisi olmayanların karşısına "ödenti" ibaresi konuldu. Seçime iki liste katıldı. 1. liste iyi niyetli ve uyum içinde çalışacak insanlardan oluşuyordu. 2. liste ise kongreye yansayan grup çıkarımı bir araya getirmişti. Seçimi bu liste kazandı. Ancak ne olursa olsun böyleli yaklaşımlarla eğitim emekçilerinin kazanamayacağı da açıktır.

Mücadele Birliği" sloganıyla karşılandı. Grup Kararları ve BEM-SEN Korusu da açılıшта birer dinleti sundular. Dinleti hep birlikte söylenen türküler ve halaylara dönüştü.

Saatlerce süren BEM-SEN açılışına çevre sakinleri de gelp başarı diler. BEM-SEN Anadolu Şubesinin açılışının yeni mesajları da taşıdığı BEM-SEN yöneticileri şu cümlelerle dile getirdiler: "Hızla kurumsallaşıyoruz. Dün Ankara'da, bugün İstanbul'da, yarın başka il ve ilçelerde şubelerimiz olacak. Ama asıl daha çok özveri, mücadele ve atılganlıkla kazanacağız."

PTT memurları "1 Milletvekili=30 Memur"

Bir yandan memura bütçeden % 28 gibi gülünç zartma, diğer yandan memurların 15 Temmuz'da iş bırakmasını suçlu gösterip sendikacıları yargılayan iktidara karşı memurlar tepkilerini sürdürüyorlar.

İstanbul Gayrettepe Telefon Başmüdürlüğü'nde çalışan memurlar 23 Ekim'de davul-zurnalı bir protesto gösterisi düzenlediler. Ellerinde "Re'sen Emekliliğe Hayır", "Grev Hakkı Grev ile Kazanılır", "1 Milletvekili=30 Memur", "Yüzdelik Zamlara Hayır" dövizleriyle birlikte halaya duran PTT emekçilerini çevre halkıyla birlikte diğer memurlar izlediler. TUM HABER-SEN adına yapılan açıklamaya sırasında memurlar sık sık "Keyfi Yargılamalara Son", "Baskılar Bizleri Yıldırılmaz" şeklinde sloganlar attılar. Memurlara sürgünlerin, yüzdelik zamların reva görüldüğü bir ortamda PTT'nin de 23 Ekim'de PTT'nin 152 kuruluş yılını memurlara bir adet çikita muz dağıtarak kutlaması tepkiyle karşılandı.

Yaklaşık 250 PTT emekçisinin katıldığı protesto gösterisi son günlerde ülke çapında gelişen memur eylemlerinde yeni bir sıçramayı zorlayan adımlardan biriydi.

Memur eylemliliğinde daha ileri

"Haklar Mücadeleyle Kazanılır" şırası, özellikle kitlelerin 12 Eylül'den sonra, üzerindeki ölü toprağını yavaş yavaş atmaya başladığı, kafalara iyice kazınarak mücade- lenin başka bir biçimde ifadesi haline geldi. Kitlelerin gaspedilmiş haklarını koparıp almada ve mevzilerini genişletmede bu şiar pratiğin de somut dili oldu.

Bu anlayış temelinde memurlar kendilerini kapikulu statüsüne hapseden 657 sayılı yasayı kevgire çevirdiler. Memurlar el yordamıyla aşağıdaki yukarı sendikalarını mücadeleyle yaratarak toplumsal muhalefetin önemli bir güç ödağı oldular. Ve süreç meş- ru temelde yaratılan bu hakkın siyasi iktidar tarafından resmen tanınması noktasına kadar geldi. Ama SHP-DYP iktidarı da kendilerinden öncekiler gibi memurları oyalay- ıp mücadeleden alıkmaya ve bildiğini yapmaya çalışıyor.

DYP-SHP hükümetinin gerçek yüzünün memurlar tarafından anlaşılması uzun sürmedi. Verilen vaatler yerinde dururken memura, sürgün, mahkeme kapıları, sendika baskıları gerçeği kavramada önemli etken oldu. Bu küçümsenmeyecek bilinc şı- ramasıdır. Bu iktidara karşı her şeyi yapmayı meşru hale getirmiştir. Yine iktidara karşı duyarlılığını Ocak ve Temmuz gibi zam dönemlerine sıkıştırarak memurların ge- çen yaz döneminden bu yana bu döngüyü aşmayı başlamalarında bunun payı büyük- tür.

Haklarımızı biz kazanacağız" diyen memurlar artık bu noktada daha dayatıcı, en- gelleri aşacak bir mücadelenin eşğine de gelmiş bulunuyorlar. Memurların sokaklara döküldükten sonra aldıkları yürüyüş kararından, polis engeli karşısında vazgeçmeleri; bütünlü gösterilerle işi geçiştirmeleri bütün memurlar olumsuz etkiliyor. Mücadelede kazanılanları anımsıyor. Eğer haklarımızı mücadeleyle alacağız diyebiliyorsak, iktidarı bizi hapsedmeye çalıştığı sınırları zorlamak zorundayız. Reformist, uzlaşmacı sendikal önderlikleri de bu çizgide ilerleyerek aşabiliriz.

Yürüyüş kararın alıp yürütmek bir adım daha ilerlemek olduğu kadar, nasıl olsa polis engeller diyerek sokaklara, caddelere çıkmamayı tercih etmek de yerinde say- maktır. Grevli-toplu sözleşmeli sendikal hak doğrultusunda iktidarı dize getirmek bu konuda ısrarı ve dayatıcı bir mücadeleyle zorunlu kılıyor. Bizlerin mücadele için birlik çabamız bu anlayış temelinde önemlidir. Birliği bir yerde mücadelede daha ileri adımlar atmak için zorluyoruz. Ancak böylesi bir birlik platformunda şu anki statükocu memur eylemliliği anlayışla bir yere varılamayacağı da açıktır. Hakları kazanmak için daha ileri adımlar atıracak politikaları işler kılacaksa böylesi birlikleri ileri adımlar için başlangıç olacaktır.

"Siyasi iktidarın hiçbir inandırıcılığı yoktur." diyen memurlar, buna karşı kendilerini cesaretle ortaya koyabilmeli; grevli-toplu sözleşmeli hakkı kazanma çabasında slo- ganlarını gerçeğe dönüştürmek için gerektiğinde bedel ödemeye de hazır olmalıdır. Var olanla yetinmeye, aynı şeyleri tekrarlamaya fazla ileri gidilemeyecektir. Kazan- mak için sınırları zorlamalı, bu sınırları aşabilmeliyiz. Bu konuda işyerlerinden cadde- lere ve sokaklara değin geniş bir mücadele alanına sahibiz.

Memurlar yargılanan değil yargılayan oldular

Mesleği: 65771 memur

Davacı: DYP-SHP iktidarı

Suç: Hak almak için üretime gelen gücünü kullan-

Tarih 23 Ekim. Ankara Adliyesinin önü memurlar tarafından kuşatılmış durumda. 16. Asliye Ceza Mahkemesinde 10 memur sendikasının 32 yöneticisi mahkeme önüne çıkarılıyor. Halkın, çevre esnafı ve adliye memurlarını mahkeme salonundaki savcının iddialarından çok kapı önüne yığılmış 2000 memurun gösterisi fglendiyor. İçerde sendika yöneticileri tutarsız iddianame metinleriyle yargılanıyor; dışarda 2000 memur da iktidarı yargılıyor.

Memur sendikaları yöneticilerinin 23 Ekim'deki yargılanmalarını pinkerle memurun çokkulu, sloganlı gösterisine dönüştü. Kamu emekçileri, sendika yöneticileri mahkemeden çıkana kadar pankart ve sloganlar eşliğinde adliyenin önünde beklediler. "Yaşasın Demokrasi Mücadelemiz", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Memuruz, Haklıyız Kazanacağız", sloganları atıldılar. Kamu Çalışanları Sendikalarının imzasını taşıyan pankartlar açıldı. Eyleme BEM-SEN ve 'SAĞLIK-SEN üyesi' memurlar destek verirken, BEM-SEN Ankara Şube Başkanı Gül Önsel de destek mesajı okudu. İktidarın tutumunu kinayan konuşmalarla süren protesto gösterisinde polisin memurları dağıtmak için yaptığı baskı ve tehditler sonuçsuz kaldı. Adliye önünden topluca ayrılan memurlar Kızılay'a kadar yürüyüş yaptılar. Yürüyüş sırasında polis saldırdı. Ne var ki kararlı tutum sonucu hiç kimse polise vermedi. Eylem 'memur kenti' Ankara'ya 2.5 saat süreyle memurların sesini duyurdu.

Memurlar bu eylemleriyle, ilkel ve kararlı ortak tavır takınmalarıyla saldırdıkları etkisizleştirilebilirliklerinin de bir örneğini yaşamış oldular. Alanları, kol kola girmiş memur saflarıyla, onların talepleri, sloganları ve gerilemeyen kararlılıklarıyla doldurduğumuzda memurlar kazanacaktır.

İki devrimci katledildi Adana'da işkence ve infaz

ŞABAN BUDAK, REMZİ BASALAK- TIKB' li iki devrimci, çatışmada, işkenceye direnerek öldüler. Tercihlerini onurlu bir yaşam ve onurlu bir ölüm oldu. Geleceğimize onları da yer olacak. Saygıyla anıyoruz.

Katliam, yargısız infaz, kayıp, işkence... İşte iktidarı politikada adına uyguladıklarının toplamının en kısa özet. Soluksuz, kesintisiz uygulanıyor bu politika. İyi eğitimli, nüfuzlu onlarca devrimcinin kanıyla büyülmüş işkenceci şefler, iktidarın bir dedikini iki etmemekte yarışıyorlar ve bundan dolayı iktidarcı ödüllendiriliyorlar.

Adanada İki Şehit
Şaban Budak 23 Ekim'de devrimci bir eylem sırasında polis tarafından katledildi. Şaban Budak için de her zamanki gibi "çatışmada ölü ele geçirildi" açıklaması yapıldı. İki kişi de "sağ" yakalandı bu operasyonda. Burjuva basın yalnızca polisin dikte ettiğini yazdı. Ama gazeteler her türlü senaryoyu ve spekülasyonu yazarken, "sağ" yakalananları pek çok eylemin faili olarak teşhir ederken, yakalananların poliste hasuna dösterilmesi sırasında Remzi Basalak'ın masaları tekmeleyen ofiserini gizleyemediler. Onun polisi teşhir eden sloganlarını, konuşmalarını yazmak zorunda kaldılar.

Remzi Basalak İşkenceye Katlediliyor
Remzi Basalak aynı günün akşamı, Adana Emniyet Müdürlüğü'nde, siyasi şube polislerince katledildi. Ölümü dört gün boyunca gizlendi. Dört gün sonra yapılan açıklamada ise ölüm nedeni "beyin kanaması" olarak belirtildi. Gözaltına alırmaz ağır işkencelere tabi tutulan Remzi Basalak katledilmişti ve şimdi cinayetlerini örtbas etmeye çalışıyorlardı. Ama kendilerinin de başta açıkladığı gibi Remzi Basalak polise alındığında "sağ'dı.

Cenazede Gözaltı
Katliamcılar cenazelerin sahiplenilmesi karşısında her zamanki tedirginlikleri ve korkularıyla saldırdılar. Polis, Şaban Budak'ın 27 Ekim'de yapılan cenaze törenine saldırdı. İlerinde Adana muhabirimiz Yazgılı Güder'in, çeşitli dergilerin muhabirleri ve Çukurova ÖZGÜR-DER'İlilerin de olduğu yaklaşık 100 kişi otobüsler durdurularak gözaltına alındı. Cenaze tüm engellemelere rağmen, saygı duruşuyla, sloganlarla topağa verildi.

Katledilen Her Devrimci Ortak Değerimizdir
Devrimci Proletarya Dergisi, İstanbul ÖZGÜR-DER, Çağdaş Hükûkçular Demekçi ve İnsan Hakları Demekçi Adana Şubeleri, Çukurova ÖZGÜR-DER'iler yaptıkları açıklamalarda iki devrimcinin katledilmesini, cenazeye saldırılmasını protesto ettiklerini belirttiler. Devrimci Proletarya Dergisi'nin açıklamasında "Devrimci-demokrat kamuoyunu öfkemizi paylaşmaya, cinayetlere tepkimizi birlikte haykırmaya, yeni cinayetlerin önünde barikat oluşturmaya çağırıyoruz." denildi.

İnfazların yüzlerce, kayıpların onlarla ifade edildiği bu noktada oligarşi bunları kanıksatmaya çalışıyor. Kanıksamamalıyız. Katledilen halktır. Saldırı herkeşe, hepimizindir. Bu saldırının hedefi olan şehitler hepimizdir. Onları sahipleniyoruz. Halkımızın mücadelesinde yaşamaya devam edeceğiz.

Hasanpaşa Operasyonu Davası

Katledilen Hatice Dilek'in oğlu Özgür Cihan:

"Ben odadan çıkarken annem vasıfıyordu"

Kamuoyunda "Hasanpaşa katliamı" olarak bilinen ve Hatice Dilek'te ismail Orafl'n katledildiği operasyonla ilgili açılan dava sürüyor. Her duruşmada operasyona katılan polislerin acizliklerinin, sahtekarlıklarının yeni bir örneğine tanık olunuyor. Dilek ve Orafl niye ve nasıl katlettiklerini açıklamıyorlar. Açıklamaya kalktıklarında onlarca yalan geçiyor tutanaklara.

12 Temmuz davasında, Burhan Remzi Kafaderkin katledilmesi davasında ve Hasanpaşa'da, yalanları da değişmiyor, ruh halleri de. Yalanları da beceremiyorlar. Çünkü orada dinlenen her tanık onları yalanlıyor. Kendilerinin düzenlediği belgeler bi-

le onları yalanlıyor. Çünkü onların "katli" rolünden başka şıgılabilecekleri bir kalıp, katletmekten başka bir yetenekleri yok.

Hasanpaşa operasyonunun 21 Ekim'deki duruşmasında Hatice Dilek'in 9 yaşındaki oğlu Özgür Cihan tanıklık için kürsüye çıkıyor. Ve olanca yalınlığıyla şunları anlatıyor: "Beni annemin bulunduğu televizyonu odaya götürdüler. Burada bir polis ayağıyla annemin kafasına basıyordu. Annem benden babamı aramamı istedi. Polisler ise haber vermediler. (...) Ben oradayken ateş eden olmadı. Ben giderken annem yaşıyordu, yaralı da değildi."

Evet, her işkence olayında, her

yargısız infazda "kanit getirin" diyen Başbakan ve diğer bakanlar, işte size kanit. Ama bu kanıt karşısında ne yapacağınızı merak etmeyeceğiz. Çünkü hiçbir şey yapmayacaksınız. Çünkü bu zaten sizin iktidarınızın temel politikası. Panzer arkasında sürüklenen gerilla için "sivildi, akli dengesi yerinde değildi" diyebilme hayasızlığını gösterenler, yarı bu kanıt için "o da çocuk" diyebilirler ve bu hiç de şaşırtıcı olmaz. Ama hayır, bu kanıtın geçerli sayıldığı bir yargı da var: halkın yargısı.

İşte bu yargıyadır ki, bugün polisiz halkın arasına çıkamıyor. Çok uzak değil, yakında siz de çıkamayacaksınız halkın arasına.

Elazığ Cezaevi

Açlık grevi sürüyor

Buca direndi ve kazandı. Direniş, tutsakların tek silahı. Şimdi Elazığ direniyor. Buca'daki direniş iktidara geri adım attıranca zaferle biriken Elazığ Cezaevi'nde sorunlar hala devam ediyor.

Devrimci, yurtsever tutsaklar 1 Ekim'de başladıkları açlık grevini sürdürüyorlar. Talepleri özünde Buca Cezaevi'ndekilerden farklı değil. Cezaevinden emniyete verilmemesi; toplatma karar olmayan tüm yarıların verilmesi; ziyaretçilerin getirmiş olduğu yiyeceklerin alınması; teyp, TV, gazete, dergi gibi gereksinimlerin karşılanması; 15 günde bir yapılan ziyaret günlerinin haftada bir indirilmesi ve ziyaret süresinin uzatılması; koşulların iyileştirilmesi; serbest bırakılması; mensilsizlik statüsünün kabul edilmesi.

Yetkililer Sorumluluktan Kaçıyor

22 Ekim günü EHAHDKAD, SAĞLIK-SEN, EĞİT-SEN, İHD Başkan ve SHP li Başkanından oluşan bir heyet Cumhuriyet Başsavcısıyla görüşmeye gitti. Çıkan sonuç öncekilerden farklı olmadı. Gerek cezaevi idaresi, gerekse de Cumhuriyet Başsavcısı tutsakların sağlığını ve talepleri karşısında tam bir umursamazlık içinde hareket ediyor. Hepsi sorunun çözümünü birbirine atıp hiçbir sorumluluk almak istemiyor.

Cezaevlerinde haklar gerektiğinde bedeller ödenecek alındı. Kazanan taraf olmak direnişin sağlıklı bir çizimde ilerlemesi ve desteğin artmasına bağlı. Devrimci, demokrat kamuoyunun bugün böyle bir sorumluluğu vardır.

Direnen tutsaklarıyla Elazığ da kazanacak.

Sınırdaki katliam

TKP/ML Hareketi mensubu altı devrimci katledildi

Devrimcilerle devletin resmi faşist güçlerinin doğrudan karşı karşıya geldiği her olay, ülkemizdeki savaş gerçeğini, mücadeleden bugün kazandığı niteliği bir kez daha ortaya koyuyor.

27 Ekim gecesi altı devrimci daha katledildi. Suriye'nin İdlibi köyünden ülkeye giriş yapmak isteyen TKP/ML Hareketi'ne mensup bir gruptan bazıları yaralı olarak ele geçirilmelerine rağmen,

men, kurşuna dizilerek katledildiler.

Mehmet Başgen, Müslim Ak-yol, Erdoğan Tatar, Hasan Çiçek, Ertan Uzunayla, Salim Bozkurt sıcak mücadeleye katılmak için ülkelerine önerilerken şehit düştüler.

Halkımızın özgürlüğü için, bağımsızlığı için şehit düşen hiçbir evladını unutmayacak. Saygıyla anıyoruz.

MALİYE-SEN'iler yargısız infazları protesto ettiler

Memurlar iktidarın son döneminde politika haline getirdiği yargısız infazlara karşı kayıtsız kalmadılar.

23 Ekim gecesi Buca Cezaevinde sağa-sola rastgele yoğun olarak ateş açılması sonucunda Şirinyer Vergi Dairesi binasının bahçesine çıkan nöbetçi memur Mustafa Ögüt yaşamını yitiren, bir memur da yaralandı.

TÜM MALİYE-SEN'li memurlar 23 Ekim'de Hürriyet gazetesinin önünde yaklaşık 200 kişiyle bu cinayeti ve genel olarak tüm yargısız infazları protesto ettiler.

Basın toplantısına akıllı protestoyla başlayan maliye emekçileri, ellerinde "Devlet Terörüne Son", "Yar-

gısız İnfazlara Hayır", "Yaşasın Demokrasî Mücadelemiz" yazılı dövizlerle, sloganlarını haykırarak üyelerinin katledilmesinin sorumlularından hesap sorulmasını istedikler.

Açıklamalarında "Yaşama hakkının dahi olmadığı bir ülkede demokrasiden, insan haklarından bahsetmek ne kadar yarlıgısa diğer haklarımızdan söz etmek de bizler için o kadar lükstür." diyen TÜM MALİYE-SEN'lier tüm demokratik kamuoyunun öncelikle iktidarın bu politikasının karşısına çıkması, aktif tavır alması gerektiğini belirttiler.

Küçükarmutlu için iktidar politikası

"Böl, parçala, direncini kır"

"Böl, parçala, direncini kır". Küçükarmutlu için iktidarı geçeri politikası artık bu şekilde ifade ediliyor.

Armutlu'daki 5 bin gecekondunun yıkımı için emir verenler bunu böyle kolay gerçekleştiremeyeceklerini anlayınca bu kez parça parça, ev ev yıkım planları yapıyorlar.

"Yıllardır orada bir arazileri olduğunun farkına varmayan İSKİ'den İTÜ'ye kadar pek çok kurum, birden arazileri üzerindeki emekçi halkı "tecavüzü" ilan edip taarruza geçiyor.

İSKİ'nin Küçükarmutlu'da bulunan su deposunun etrafında 25 yıldır insanlar yaşıyor. Ve 25 yıldır İSKİ, arazisine "tecavüzden" hiç söz etmedi. Söz edemedi de; çünkü su deposunun etrafında arazisinin sınırlarını belirleyen direklerin ötesine hiç kimse geçmemiş hiçbir ev yapılmamıştı.

18 EV İÇİN "POLİS NEZARETİNDE ZABITA İDARESİNCE" YIKIM

Belediyenin yıkım kararını bir kısımlar evlerden başlatma girişimi için kılıf arayıp İSKİ'ye düştü. Aranan bahane bulundu. Su deposu öne sürüldü. Su deposunun arazi sınırlarını genişlettikleri evlerin bu sınır içinde görülmesi sağlandı. Halk oynanan oyunları görüyor, nasıl ve kimler tarafından hazırlandığını ise şu şekilde anlatıyor: "İSKİ'nin sınırları belli. Burada hiç kimse o sınırları ihlal etmedi. Ama İSKİ'ye Genel Müdür Yardımcısı olarak atanan Hüseyin Doğan bu sınırları keyfil olarak kafasına göre genişletti. Bugün 18 ev bu sınırlar içerisinde sayılıyor."

Hüseyin Doğan'ın imzasıyla 22

Ekim 1992'de hazırlanan 4336 sayılı bildiri, yıkım planlanan 18 eve dağıtılarak "tecavüzün" derhal kaldırılması isteniyor. Kaldırılmadığı takdirde gereğinin "polis nezaretinde zabıta idaresince" yapılacağı vurgulanıyor.

Bugün yıkılacak olan 18 ev var. Yarı bu sayı 38'e, 138'e çıkacak. İktidarı hazırladığı plan bunu içeriyor. Siyasi iktidar ne kadar gözdağı vermeye çalışsa da Küçükarmutlu halkını topyekün karşısına almaya cesaret edemiyor. Çünkü onların dayanışmasından doğacak gücün çekiniyor, insanları kafasına "bana dokunmayan yılan bin yaşasın" mantığını yerleştirmek, Küçükarmutlu halkını parçalaya parçalaya sindirmek için fırsat kollamaktan vazgeçmiyor.

18 evde denemek isteyecekleri bu fırsat onlara verilememelidir. Armutlu halkı, konşularının, emekçi halkımız da, Armutlu halkının yanında olacak-

YURTDIŞINDAN MENZİRE PROTESTO MEKTUBU

20 Haziran'daki işgale birlikte Küçükarmutlu'yı hedef haline getiren devlet, şiddetli bölgede bulunan hiç kimseden esirgemedi. Yurtdışından Küçükarmutlu'ya gelen heyet üyelerinin hepsi gözaltına alındı.

Köln'den Necdet Menzir'e protesto mektubu gönderen İrena Franke polis Küçükarmutlu'daki işgale derhal son verilmesini istedi. Mektuba gelen heyetlerin burada maruz kaldıkları baskılar sıralandıktan sonra "Bu mahaleler tesadüfi değildir, bütün bunların polis merkezinde planlanıp koordineli edildiği gayet açıktır" denildi.

Bu arada Necdet Menzir daha önce gelen heyet üyelerinden Angelika Zeller hakkında da gizli damgalı bir dosya hazırlanarak Alman Konsolosluğu'na gönderdi.

Zeller ve iki çocuğu hakkında Alman Konsolosluğuna gönderilen dosyada Zeller'in "Küçükarmutlu'da huzur ve güveni sağlayan güvenlik güçleri tarafından şüpheli görüldüğü" belirtiliyordu. Ne açılan davalar, ne de keyfil gözaltılar Küçükarmutlu'ya yurtdışından heyet ziyaretlerini ve dayanışmayı engelleyemedi.

23 Ekim günü Köln'den Nils Jansen, Frankfurt'tan Petra Schimazek ve İlo-nen Hirt'e den oluşan üç kişilik bir heyet daha Küçükarmutlu'ya geldi. Heyet Türkiye'de bulunduğu süre içinde Küçükarmutlu'da kalacak.

Geliş amaçlarının sadece Küçükarmutlu meselesini incelemek olmadığını vurgulayan heyet üyesi "Ancak biz, Küçükarmutlu'nun yıkım tehdidi altında olduğunu biliyoruz. Onları yalnız bırakmamak ve dayanışma ruhunu geliştirmek için orada kalmayı tercih ettik" dediler.

18 EV ŞİMDİ

KÜÇÜKARMUTLU'DUR

İktidar şimdi bölerek parçalayarak sonuç almaya umuyor. Ama oradaki yıkım tehditlerinin parçadan bütüne tüm bölgeyi saraçağını bilecek kadar yıkımcıların tanınışlarıdır. Tüm Küçükarmutlu halkı 18 eve kendi evlerini mişçesine sahip çıkacaklardır.

Küçükarmutlu tüm gecekonduların kaderinin belirleyicisi olmuştur. Şimdi 18 ev de Küçükarmutlu'nun geleceğini etkileyecek.

Küçükarmutlu ve Nurtepe'de dayanışma şenlikleri

19 Ekim'de Nurtepe, 25 Ekim'de Küçükarmutlu konuları, emekçilerin dayanışma türküleriyle şenlendi.

Hüseyin Aksoy Parkı 19 Ekim'de bir kez daha Nurtepe halkını ağırladı. Adı o küçük parka verilen '80 dönemi şehidimiz Hüseyin Aksoy' onları arasındaydı yine.

Pazar günü kapı kapı dolaşarak yapılan çağrıya

halk şenliğe katılarak yanıt verdi. Devrim şehitleri için saygı duruşuyla başlayan şenlik, Nurtepe'de dostluğun, dayanışmanın ve devrimi değerlere sahip çıkmanın yeni bir adımı oldu.

25 Ekim'de Küçükarmutlu'daki şenlikte ise halk bunca zamandır çektiği acılara, işkencelere, yıkımlara, düşman topraklarında ya-sarçasına karşılaştığı olağanüstü baskılara karşı "Biz Küçükarmutlu'da yaşıyoruz, yaşayacağız ve dimdik ayakta'yız." diyordu. Küçükarmutlu'daki şenliğe Grup Karanfil "Dağlara Gel" ve "Cesaret" marşlarıyla katıldı.

Gecekonduların sorunlarına sahip çıkma, yıkım tehditlerine, mahalle baskınlarına karşı örgütlenme bilinci dayanışma şenliklerimizde yaygınlaşmıştır. Her şenlik, halkla devrimcilerin daha da fazla kaynaşmasına yeni bir adım olmalıdır.

Güllübahçe Mahallesi-ne asker kursunu

Adana (Mücadele)- Kürtlerin çoğunlukla olduğu mahallelerde baskılar, gözaltılar bitmiyor. Şimdi de bunlara askerlerin mahallelere gelişigüzel kurşun yağdırması eklendi.

Adana'nın Güllübahçe Mahallesi'nde, askeri kuşla çevresindeki evler, 20 Ekim günü, gece saat 02.00'den 04.00'e kadar askerler tarafından tarandı. Taranan evlerden birinin sahibi yaptığımız görüşmede bize, iki saat süreyle evlerine ateş edilmemesini şöyle anlattı: "Gece saat 02.00 sıralarında silah sesi gelmeye başladı. Biz o sırada neye uğradığımızı şaşırarak, korktuğumuz için dışarıya çıkıp bakamadık. Birçok kurşun çocuklarımızın ve bizim yaptığımız odaya isabet etti. Biz o arada yaralanabilir-dik. Daha sonra askerler, polise gidip, "Orada iki kişi ateş açıp kaçtığı için biz de ateş ettik" diye bizi polise şikayet etmişler. Ertesi gün polis geldi, bir şeyle ilimizin olup olmadığını, askerlere bir duş-mantığımızın bulunup bulunmadığını ve buradan iki kişinin ateş edip kaçtığını, böyle bilineni görüp görmediğimizi sordu. Amaçları askerleri haklı çıkarmaktı. Hem bizi öldürmeye kalkıyorlar, hem de evimizi basıyorlar."

Mahalle halkı, bu tür olayların hemen her gün yaşandığını, polisin artık bir-iki kişiyle değil, panzerlerle mahallelere girdiğini söylüyor; "Bu devletin politikasıdır. Devlet Şimşak'ta yaptığını burada da uygulamaya çalışıyor." diyor.

Yukarıbayır gecekondular mahallesinde yıkım

Adana (Mücadele)- Gaziantep Şahinbey Belediyesi yıkım ekipleri, Yukarıbayır gecekondular mahallesinin hazineye ait olduğunu gerekçe göstererek 19 Ekim'de üç konduyu yıktılar. Evleri yıkılan 22 kişilik Çelik ailesinden Fatma ana yıkımı şöyle anlattı: "Borç para ile briket alıp bu evi yaptık. Pazartesi sabahı yemek yerken, çocukların evin içinde olduğu halde evimizi başımıza yıktılar. Devlet bize bunu yaparken Ağırın göçmenleri ev, iş imkanını kendi elleriyle veriyor, ikiyüzdü davranıyor. Yukarıbayır halkı yol, su, elektrik gibi hizmetlerden yararlanmıyor. Bunun sonucu çocuklarda çeşitli hastalıklar gelişiyor ama en yakın sağlık ocağı da 10 kilometre uzakta bulunuyor.

Halk bir gecekonduda bulamazken, yıkım emrini imzalayan Şahinbey Belediye Başkanı Yaşar Ağyüz 22 milyon lira maaş az buluyor.

Yukarıbayır gecekondular halkı yıkımlarda yalnız bırakılmadı. Devrimci Sol Güçler evleri yıkılan gecekondular halkına sahip çıktı. Devrimci Sol Güçler imzasıyla dağıtılan bildirilerde de "Emekçi halkımızı işsizliğin ve yoksulluğun içine atan, en doğal hakkımız olan barınma hakkımız dahi elimizden almayı çalışmaları karşı birleşim ve mücadele edelim. Kondularımızı yıkmamak için direnelim, yıkmak isteyenleri hiç cümlele, kararlılığımızla engelleyelim" çağrısı yapıldı.

EYKAD kapatıldı

Kuruluşundan itibaren dört kez basılan Esenler Yardımlaşma Kültür Araştırma Derneği (EYKAD) 27 Ekim 1992 günü saat 18.30'da bir kez daha basıldı. Daha önce defalarca gözaltına alınan yöneticileri ve üyelerine Terörle Mücadele Şubesi'nde istifa etmeleri için baskı yapılan EYKAD beşinci baskında kapatıldı.

Kapatılma gerekçesi her zamanki gibi tutarsızdı. Kültür ve Sanatta Tavrı Dergisi ve Mücadele Gazetesi bulunmak ve "demek amaçlarına aykırı faaliyetlerde bulunmak" kapatılma gerekçesi olarak gösterildi.

EYKAD'ın kapatılması üzerine geçici yönetim kurulu adına basına bir açıklama yapan Arife Yeğit EYKAD'ın kapatılmasını protesto ettiklerini belirterek "Halkın örgütlü gücünü yaratma konusunda sonuna kadar çaba göstereceklerini, egemenlerin demek kapatmakla emekçi halkın mücadelesini durduramayacaklarını" vurguladı.

Kirli savaşlar çocukları öldürüyor

Uluslararası Af Örgütü tarafından geçtiğimiz günlerde açıklanan raporda birçok hükümetin insan haklarını çiğnemek çocukları özellikle hedef aldığı, çocukların ve gençlerin keyfi olarak tutuklandığı, kaçırıldığı, işkenceden geçirildiği ve öldürüldüğü belirtildi. Çocuk cinayetlerinin en çok işlendiği ülkeler arasında ABD, Güney Afrika, Brezilya, Hindistan, Guatemala, İsrail, Türkiye, Suriye, Peru ilk sıralarda yer alıyor. Raporda ayrıca çocukların rejim açısından tehdit olarak görüldüğü ya da anne-babalarına ulaşmak için devlet güçleri tarafından hedef alınarak öldürüldüğü kaydediliyor.

Kapitalist düzen kendisi için tehlike olarak gördüğü çocukları da katletmekten geri durmuyor.

ABD ve sömürsüz ülkelerdeki çocukların çoğu Çocuk Hakları Sözleşmesi'ne imza atmış ülkelerdir- çocuklara yönelik katliamların yoğun olarak yaşanması "barış", "insan haklarına saygı", "çivirtkanlığı" yapanların gerek yüzünü gözler önüne katedilen çocuk sayısına her gün yenileri ekleniyor. Urfa'da 10 yaşındaki ikoyandan daha fazla kâr edebilmek için çocuk kü öğretilen bir çocuk, emniyet amirliğine uzun süreli olarak kullanılır, diğer görevli bir komiser tarafından kayyandan da uyguladıkları terörle her gün rakolda copla dövülerek işkence yapıp-bercesini katlediyor ya da işkence yapıyor. yor. Adli tabiplikten 3 gün işgöremez ra- işkence gören veya anne babasına poru alıyor. Yine Adana'da biri 10, diğeri yapırlırken izlemek zorunda bırakılan bir çok 12 yaşındaki iki çocuk önce okul müdürü, daha sonra da polisler tarafından

Peru, Guatemala ve Brezilya gibi Ü- bir odaya kapatılarak copla dövülüyor, kelerde çocuklar devletin özel hedefi haline işkence yapılıyor. Şimşak'ta 16 yaşındaki getirilerek, devletin oluşturduğu ölüm Biseng Anık, gözaltında işkence gö- manganları tarafından katlediliyor. rüyör. Biseng'in cesedi kafası parçalan- mış, parmakları kırılmış olarak bulun- laştırıldığı çocuklar Brezilya ve Kolombiya gibi yor. Bunlar, yaşanan son örneklerden yalnızca birkaçıdır. Çocuk Hakları Söz- leşmesi'ne imza atan Türkiye her alan- da olduğu gibi bu alanda da iyileştiril-

nek olarak kullanılıyorlar.

Ülkemizde, yaşananlar da bu öke- terden farklı değil. Devletin polisleri ta- rafından gözaltına alınan, işkence gö- ren, gözaltında kaybedilen, tutuklanan, yapılanların gerek yüzünü gözler önüne katedilen çocuk sayısına her gün yeni- ler ekleniyor. Urfa'da 10 yaşındaki iko- yandan daha fazla kâr edebilmek için çocuk kü öğretilen bir çocuk, emniyet amiri- liğini uzun süreli olarak kullanılır, diğer görevli bir komiser tarafından kay- yandan da uyguladıkları terörle her gün rakolda copla dövülerek işkence yapıp- bercesini katlediyor ya da işkence yapıyor. yor. Adli tabiplikten 3 gün işgöremez ra- işkence gören veya anne babasına poru alıyor. Yine Adana'da biri 10, diğeri yapırlırken izlemek zorunda bırakılan bir çok 12 yaşındaki iki çocuk önce okul müdürü, daha sonra da polisler tarafından

günü ortaya koyuyor. Bir yandan "de- mokrasi" ve "insan hakları" diyor, diğer yandan baskı ve sömürüyle birlikte in- sanlık dışı her türlü işkence ve katliamı kirli savaşın bir parçası olarak boyutlan- dırıyor. "Köklerini kazıma" politikalarının bir ürünü olarak da terörü çocuklar üzerinde de uyguluyor. Onları "terörst- ilan ediyor. Ne yapacaklarını bilemeyen oligarşi, bu şaşkınlıkla giderek her gün biraz daha alçalıyor.

Siyasi şubede hamile kadınlara "piçini burada düşüreceksin" diyen Mehmet Ağar gibi işkenceci Emniyet Müdürleri- nin siyasi iktidar tarafından ödüllendiril- diği ülkelerde, işkencenin boyutları çok daha dramatiktir. Daha ana karnında iş- kenceyle yaşamına son verilen çocuk- ların varlığı, konunun ülkemiz açısından ulaştığı noktayı bütün çıplaklığıyla ortaya koymaktadır. Çocuklardan korkan ve işkence yapacak kadar alçalan bir dü- zenin geleceği yoktur.

'Cesaretiniz varsa gelin'

İskenderun'da TÖDEF'in düzenlediği şenliğe katılan Grup Özgürlük Türküsü'nü 500'e yakın kişi dinledi, türkülerine katıldı. Konser gerçekleştirilmeden önce polislin yaydığı "konsera gitmeyin, olay çıkar..." yaygaralarına rağmen gençlik özgücüne güvenerek başarmının, güzel bir şenlik yaratmanın, mücadelenin, coşku ve heyecanını türkülerle, halaylarla yaşadı.

24 Ekim 1992 günü Burdur'da iki bölümden oluşan bir konser veren Grup Yorum ve Grup Ekin yaklaşık bin kişiye seslendi. Konser, Burdur'da ilk olması anlamında önemliydi.

Polis, Grup Yorum elemanlarının belgelerini geç verdiğim belirtirler, sahneye çıkmalarını yasakladı. Buna rağmen kitlenin yoğun isteği ve coşkusuyla bütünleşen Grup Yorum elemanları da Grup Ekin'in yanında sahnedeki yerlerini alarak, türkülerimizin engellenemeyeceğini, bu mevziyi geriletmenin asla mümkün olmadığını gösterdiler.

Grup Yorum ve Grup Ekin, bir gün sonra (25 Ekim) Kayse- ri'deydi. Kayseri'de önemli bir mücadele mevzi haline gelen Kayseri ÖZGÜR-DER'in katılımıyla gerçekleştirilen konser, yaklaşık 600 kişiyi birbirine kenetledi.

Konserlerde en çok ilgi gören parça ise, Çiftelavuzlar'da yaratılan direniş içinde yer alan telefon konuşmalarından yola çıkılarak bestelenmiş "Cesaretiniz Varsa Gelin" marşıydı.

İHD 4. Olağan Kongresi yapıldı

Dernekçilik değil haklar mücadelesi

23 Ekim'de Ankara'da DSİ salonunda yapılan İHD 4. Olağan nu, kendi halkına karşı savaş açan bir iktidarı bulduğu ülke- Kongresi'nde ne yazık ki yine olumsuz gelenekler tekrarlardı. mizde, insan haklarını gerçek anlamda savunacak, iktidarlara Her Kongre öncesinde olduğu gibi bu kez de karşıtlığı uzlaşmayı değil, mücadeleyi, onları her noktada teşhiri esas statükoculuk, pasifizm suçlamaları yapıldı. Ama buradan gerçek alacak bir çizgiyi oluşturmaktadır. Böylesi bir çizginin ilkesiz itti- bir tartışma gelişmesini bekleyenler yanıldı, ikelerinin, bugünkü faklarla oluşturulamayacağı ve hayata geçiremeyeceği de koşulların tartışılması yerini yine son anda keşfedilen tilsimi açtı. Bu ülkede bugün yalnızca yaşayan insanların değil, sözcük "birlik" e bıraktı. Kongre gününe karşıtlık eleştiriler ve farkı cesetlerin, cenazelerin bile hakları ayakları altına alınıyor. İşte bu listelerle gelirken, "yönetimde bir koltuk da benim olsun" yüzden sadece insan hakları savunuculuğu bile ülkemizde anlaşılmaz ve radikal olmayı, bedelleri göze almayı zorunlu birlik" seçimleri kazanarak yeni yönetim kuruldu oluşturdu.

Bir-iki grup dışında birlik sağlanıp YK üyelikleri paylaşılsa da sıradan demek üyeliği ve çalışmasının ötesinde "insan hakları sorunları bitmiş olmayacak. Çünkü bugün İHD'nin asıl soru- savaşçı" olmayı gerektiriyor.

Avrupa Halk Kültür Dernekleri Platformu'ndan Uyuşturucuya Karşı Kampanya

Uyuşturucu ÖLDÜRÜYOR Mücadele YAŞATIYOR

Uyuşturucu kullanımının toplu- mu ve gençliği giderek çürüten, ahlaksız kılan, onu kendisine ve topluma yabancılaştıran korkunç boyutlarından hareket eden AHKDP Ekim ayı içinde Avrupa genelinde uyuşturucuya karşı bir kampanya başlattı.

"HALKIMIZ BU DÜZENİN PİSİKLİKLERİNE TESLİM OLMAMALIDIR"

Bugün Avrupa'yı bir salgın has- talık gibi kırıp geçiren uyuşturucu kullanımı, çok geniş toplumsal çevreleri olduğu gibi Türkiye- li aileleri de etkiliyor, korkutuyor. Av- rupa'da yaşayan gençlik, iki kul- tür arasında, her iki kültüre de uyum sağlayamadan bocalayıp duruyor ve bu bocalama onları burjuvazinin yozluklarına açık hale getiriyor. AHKDP, bundan ha- reketle Türkiye- li ailelere sunları öneriyor: "Gerçekte halkımızı, ai- leleri, gençleri, çocukları güçlü, sağlıklı kılabilecek olan kendi benliği- miz, ulusal değerler, olumlu ve gü- zel olan gelenekler, doğruluk, ada- let, ahlak ve özgürlüğü yaşatma duygusu ve çabasıdır... Hastalık- larla yan yana yaşamayacağımı- za göre, onlara karşı mücadele et- meliyiz."

Kendine, topluma ve ülkeneye yabancı- laşma, birlik ol, mücadele et. Kazanan mutlaka sen olacaksın!

Bu ülke nasıl yönetiliyor?..

Son zamanlarda bu soruyu sorar olduk. Neden mi? Ülkeyi yöneten ve sömürenler tam bir pervasızlık ve yüzüzlük örneği göstererek, her şeyi çıkarları için yapıyorlar da ondan...

Oyle örnekler var ki, insanin "bu kadar da olmaz" diyesi geliyor. İşte bir tanesi:

Gazeteci Deniz Teznel SHP Genel Sekreteri Cevdet Selvi'ye CMUK'la ilgili görüşlerini sorduğunda, Selvi yasanın "demokrasi'ye", "hukuk'a ne kadar uygun olduğunu anlatmaya başlar. Selvi'ye göre "olumlu bir gelişme"dir CMUK; "vaatlerinin bir göstergesidir.

Deniz Tazelci ise yaşanan söyledikleriyle ilgisinin olmadığını belirtir ve madetleri okumaya başlar. "Terör" olaylarıyla gözaltı süresinin 15-20 gün olarak kaldığını, avukatla görüşmenin olmadığını, "Şoruşturma ve kovuşturma organlarının hukuka aykırı şekilde ede ettikleri delilleri hukme esas alınamaz" maddesinin yer almadığını söyler. Cevdet Selvi şaşırır, kendinden emniyetin tavırlı kaybolmuştu; telaşa düşer ve ne der biliyor musunuz? "Ya sayı ben birinceyleyim!"

Ne diyecek, iddia partisinin genel sekreteri çıkacak yasaçısı okumassın, onların sorunları hayırlı olsun! Çünkü o kadar beceriksiz, o kadar çaresizler ki, onlarla baş etmemek için hiçbir neden yok!

Beceriksiz Avukat Hikmet Çetin

Demek ki, bugüne tin, bu sefer olayı tersinden açıkladı,
kader yalan Çetin'e göre bu ki tersinden değişmiş,
söylüyorlarmış. Akli "Bu ki si vildi ve yapılan tahkikatı
dengesi bozuk insanları da ortaya dengesinin yerinde olmadığ
öldürdükten sonra ortaya konmuş." (26 Ekim
"teröristi," "du" "du"
ihtihna uymadı",
"militandı" demiyorlar
mıydı? Şimdi i tersine
döndü. Bir PKK ya
gerillamı yaki ya-

Nabza göre şerbet, olaya göre yalan.
Öyle ya sivil düşünce, hele ki akli
değilse de yerinde değice panzerle
bağlam sürüklenebilir...

Oligarşi, Türkiye halklarına karşı kirliliği ve namussuz bir savaş yürütüyor. Ege-
menler bu savaşta Türkiye halklarına sa-
dece topları, uçakları ve füzeleyle sal-
dırmıyor. Ülkemiz insanlarını tek yönlü
propaganda bombardımanına da tutuyor.
Ölüm saçan silahlarıyla muhaliflerin yok-
ederken, medyalar aracılığıyla seyirci du-
rumunda sessiz bir çoğunluk yaratmayı
amaçlıyor.

Rejimin gerekçe yüzü, tankları arkasından sürüklenen insanlar, kontrolgiriçi olaylarına kurban giden yurtsuvariler, köyleri topa tutulan ve kurşuna dizilen köylüler, yargısız infaz edilen, kaybedilen devrimciler ve yaşanan onca vahşet, psikolojik savasta izlenen politikayla genelleştirilen üstünlük gizenlikleri. Yaptığı zulmün ne kadar gerçek, ne kadar zorunlu olduğunu, insaniyetini altından tuttuğu TRT'ye ve bulca bolcun "özgür" özel televizyonu kanalları ve satılmış kalemeleri ihale ediyor, ihaleci kanala televizyon ve burjuva basın görevini layıkıyla yerine getirmek için her türlü yalan ve demagogiyiye başvuruyor.

Olgarşı Kuzey Irak'ta yurtsever harekete karşı açtığı savaşı üç cephede bir den sürdürüyor. Birinci cephede tüm ölümcül silahlarıyla TC ordusu yer alırken, ikinci cephede tarihsel ihanet alışkanlığı nüfeden Kürt milliyetçi önderliği bulunuyor. Yurtsever harekete karşı ciddi bir başarı elde edemeyen oligarşı, sorunu peşmergelere havale ediyor. Üçüncü

Hükümsüzdür

"Yıllardır 'Özel Harp Dairesi' adı altında sürdürdüğümüz kontrolgiriş faaliyetlerimiz için hükümsüzdür. Bu cümleden başlamak üzere, Marmara gemisinin yakılması, 1 Mayıs 1977'de 36 kişinin öldürülmesi, çeşitli kaçırma, işkence, kompo ve daha nice provokatif amaçlı eylemlerimizi yeni bir isimle faaliyet göstereceğimiz için hükmü kalmamıştır.

"Bugüne kadar isimimiz üzerinde çok çeşitli fırtınalar kopandı. Daha önceki isimimiz Seferberlik Bürosu'nu da değiştirmişti. Şimdi de 'Özel Harp Dairesini' 'Özel Kuvvetler Komutanlığı' olarak değiştiriyoruz. Bundan sonra gerçekleştireceğimiz kaçışlardan, komplolardan, işkencelerden, provokasyonlardan sorumluyuz. Duyurulur.
"Bizi İzlemeye Devam Edin!"
İZLİYORUZ!

Dün dündür, bugün bugündür...

Demirel: "Henüz biz ne demokrasi kurmayı ne de onu yaşatmayı başaramadık. Son 20 sene zarfında 5 defa devletin tepesiyle oynamış, bu oynamada da zor hakim olmuştur." (7.6.1986, Cumhuriyet) **Demirel:** "Gerekirse dünyayı bir tarafa iter, sıkıyönetim dahil hertürlü tedbiri uygularız." (7.10.1992, Milliyet)

Kirli savaşı maskelemek televizyona ve burjuva basına düşüyor

cephede ise kritik psikolojileri istisnaları dışında kanalizale ederek üçüncü yasanın vahşeti, zulmü maskeleyen görevini bu-
zun bir hadza yener getiren düşünür "dö-
nüş"ün, "dönüş"ün, "dönüş"ün basını-
yer alıyor. Burjuva basını ve televizyon
kanalları toplumun tortusunu ve kirini ösü-
tüyor. Bugün burjuva basını ve televiz-
yonun geçirdiği damılamışlımıdır. Geçirdi-
ği damılamışlımıdır. Geçirdiği damılamış-
lımıdır ve siddette ayakta duruyorlar. Şiddetli ölü-
şarşının militanist güçleri yener getirir-
ken, gerçekleri karşılamayı, yalan ve de-
magogi üretmeyi ve bunları kitlelere mal-
etmeyi, "dönüş"ün, "dönüş"ün, "dönüş"ün
nıyor. Yalan ve siddetli ölümlü düşünür-
leri iskemli kağıtlarından yapılmış şata-
rları andırıyor. Gerçek ve insanlığın en
ufak yazarında sarışın korkuya kapılan-
ları, "dönüş"ün, "dönüş"ün, "dönüş"ün
"imha hareketi başladı", "televizyon bir-
lik", "aklıları yasa, teslim olunduk",
"PKKya ödülleri dağıldı", "Bekada artı-
Apuñun borusu ötmüyor", "PKK'nın kökü-
nün, "dönüş"ün, "dönüş"ün, "dönüş"ün
leri ve kahraman Türk askerleri ölümleri
arısında oluşturuyorlar.

Babialî'nin onursuz, ahlaksız kalemleri yurtsever ve devrimci hareketlerin yedikleri her darbe sonucu işinin bir günde bittiğine inanarak 'çökerttik ve bitirdik' edebiyatına sarılıyordu. Yapılan bir savaşır ve oligarşi savaşı kanıksatmak ve sıradanlaşmasını sağlamak için burjuva basına ve televizyon kanallarına tüm kapılannı açıyor. Savaşsa her şey doğaldır

ve her şey mubahtır. Sıradan insanların kafalarına kazınmak istenen bugün bu düşüncedir. Bu yüzden burjuva basının kalbur üstü yazarları uçaklarla savaş alanlarına taşıyorlar.

En küçük hak arama eyleminde gazeteciye gösterici muamelesi yapıp coplayanlar, şimdi büyük bir uyum içinde çalışıyorlar.

Televizyonun başına geçen her sıradan insana, özel hazırlanmış programlarda, asker elbisesi giymiş, uşak ruhlı gazetecilerin ağzından dakikakala patlayan bombaların ardından parçalanmış cesetleri, siperlere yatmış askerleri, Körfez savaşının ve CNN haberciliğinin dilimize soktuğu deyimlerle uykuların sordurmasını seyrettiriyor. Artık 'Kahraman Türk askerleri'ne övgüler arasında kirli savaşın gerçeklerinden sınırlı milyonlarcaya sessiz çoğunlukta bir olmaya adaysınız.

Ülkemizin bir bölgesinde olanca hızıyla süren savaş günlük hayatın bir parçası haline gelince, artık ne insan hakları ne de iktidardan baskı ve sömürsüz sizi pek ilgilendirmez olur. Burjuva basın ve televizyonun devrimci ve yurtsever hareketlere karşı mukavemet gücü oligarşinin militan-

rist güplerinden çok daha fazladır. Bunun en son örneği T2 ordusunun Kuzey Irak'taki operasyonunda gözler önüne serildi. T2 ordusunun öldürmediği yüzlerce gençliği televizyon kanalları ve burjuva basın bildirdi. Ele geçiremeyen, gülmeyen kampları önler girdiler. Hava saldırılarında atılan bombaların tava isabet ettiği, bu da olmadı, bir gün özne "bittik, imha ettik" haberlerini geçerken, bir gün sonra kendilerini yalanladılar. Bunları yalnız çıkınca da utandırdılar. Çünkü onların düzensiz yolları üzerinedir. Ve yolları üzerine kurulu düzensizlerin örmiş uzdu deşildi. Yalanın gerçeğe dönüştüğü yerde onları kaybetmeye mahkumdurlar.

Anayasa Mahkemesi' ni de kapatıverirler!

"Bu ülkede, dükkan, eczane, atölye kapatılıyor mu? Gıda maddeleri tüzüğü var mı? Trafığe aykırı arabalar yolda durduruluyor mu? Evet. Peki, neden parti kapatılmasın?" (Yekta Güngör Özden, 25 Ekim, Cumhuriyet)

Doğru sözün ne demeli. Pisiğin hüküm sürdüğü bir ülkede dikeken kapamakla parti kapatmak arasında elbette fark olmaz. Yalnız Yekta G. Özden'in yarın öbür gün Meclis'i de de ezane kapatır gibi kapatı-verirlerse hatta atölye kapatır gibi Anayasa Mahkemesi'nin kapatırlarsa da itirazı olmamalı. Parti kapatmanın bu kadar basite indirilmediği bir ülkede bir gecede Parlamento'nun kapısına kilit vurulup, Anayasa Mahkemesi'nin işlevsiz kılınmasında da yadırganacak bir şey yoktur.

İnönü: "Vaatlerimizin takipçisi olun!"

İnönü'nün potlan devam ediyor. Artık DYP'nin koltuk değnekliği öyle ileri götürdü ki, Demirel felsefesi Demirci'nden daha iyi uyguluyor. Her gün İnönü'den, "İnönüce sözler" duymak garip karşılanmı-

İstanbul Haznedar'daki konuşmasında BİNGÖL'ü katan TÜM MEL-SEN'li memurlar, memurların haklarını isteyen pankart açtıklarında, İnönü "Biz vaatlerde bulunduk, ama vaatlerimizi yerine getiriyor muyuz, yoksa boş mu miydi? Gerçi biz hayal görmedik, ama İnönü'ü bilemeyiz. Kendisini ziyaret eden çocuklara "Eğer sizin gibi arkadaşlarımız olmasaydı, top oyundum." (17 Ekim 92) diyen bir başbakan yardımıcısından ne beklenibili ki!...

yorum... yorum... yorum... yorum... yorum...

Halklar sosyalizm istiyor

Dünya baş döndürücü hızla değişiyor. Daha birkaç yıl öncesine kadar "sosyalizm öldü" nara-larıyla sosyalizm üzerinde tepinelerin sesleri çıkmaz oldu. Sevinçleri kursaklarında kaldı. Şimdi sosyalizmin dirilmesinin korkusu ve telaşı başladı.

Kapitalizmin erdemlerini öve öve bitiremeyen demokrasi sevdalıları, şaşkınlık ve hayal kırıklığıyla kapitalizme sövgülerini esirgemiyorlar. Sınırsız özgürlüğün her şeyi alıp satma özgürlüğü olduğunu gördükçe sosyalizmi yeniden keşfe çıkıyorlar.

Emperyalizmin ve burjuvazinin karakterinin değiştiğini ve insanileştğini söyleyenleri emperyalizm halklara saldırarak, tehdit savurarak ve birbirlerini düşerek, savaştırarak cevaplıyor.

Sosyalizmden geriye ne kaldıysa parçalayıp kapitalizme kucak açan halkların hiçbir halinden memnun değil. En iyisinden iç savaş yaşamayan, bunalım içinde yürüyor. Hepsi her gün daha da büyüyüp huzursuzluk ve rahatsızlıklarla çalkalanıyor. Kapitalizmin büyüdü halklar karşısında çoktan bozuldu. "Sosyalizm öldü" sözleri eskidi, şimdi kapitalist dünyadaki bunalım üzerine tartışmalar her şeyi bastırarak noktaya geldi.

"Sosyalizm öldü" sözleri mazi olmaya başladı. Kapitalizmin egemenliği çürümüşlüğü, yozluğu artırdıkça, halkların öfkesi giderek büyüyor. Halklar sosyalizmi daha fazla özüyor. Dünyanın her yerinde sosyalistler örgütlenip ayağa kalkıyorlar.

Bölünmeler, parçalanmalar, kardeş kavgaları, kapitalizmin bütün çirkinlikleri ve rezillikleri bu ülke halklarının başında. Yanlış politikalar sonucu sosyalizmden ayrılan halklar, kapitalizmden çok çabuk bıktılar. Kamuoyu yoklamalarında "demokrasi" sınıfı kaldı. Gallup araştırması sonucunda, Macaristan'dan Arnavutluk'a kadar, ülke halklarının % 60'ının artık "demokrasi"den memnun olmadığa ortaya çıktı. Halklar sosyalizmi özüyor.

Almanya'lar birleştiğinde sokaklarda dans eden milyonlarca Alman, birleşme yıldönümünde birleşmeye tepkilerini dile getirdiler. Emperyalizmin demokrasi havarileri, Have'lerin, Wa-lessa'ların, Gorbaçov'ların yıldızları söndü. Ülkelerini huzla kapitalizme taşıyanları, kapitalizmin çarkları çoktan öğüttü.

Sınıfların varlığı, çelişkilerin sürekli derinleşmesi, yoksulluk, emperyalizmin saldırganlığı ve vahşiliği, kapitalizmin pislikleri sosyalizmin hiçbir zaman olmayacağını gösteriyor. Açlık ve yoksulluğun, baskının, faşist iktidarların, hala varlığını sürdüren ırkçılığın, hortlayan Nazizmin, her türden rezillğin ve ahlaksızlığın ve kapitalist çirkinliklerin veriyüzünden silinmesi için, dün olduğu gibi bugün de alternatif sosyalizmdir. Bugün eski sosyalist ülkeler de dahil, dünyanın her ye-

Sosyalizmden geriye ne kaldıysa parçalayıp kapitalizme kucak açan halkların hiçbir halinden memnun değil. En iyisinden iç savaş yaşamayan, bunalım içinde yürüyor. Hepsi her gün daha da büyüyüp huzursuzluk ve rahatsızlıklarla çalkalanıyor. Kapitalizmin büyüdü halklar karşısında çoktan bozuldu.

rinde sosyalistler örgütlenip ayağa kalkıyorlar. Eski SB'de komünist "tehlike" gündemi dolduruyor. Sosyalizmin sürgün veriyor.

Sosyalizmin yaşadığı kriz sonrasında görülen ilk moral bozukluğunun sisleri dağılmaya başladı. Bugün artık birçok ülkede komünist partiler ve kurtuluş hareketleri kendi ayakları üzerinde durmayı ve kendi kafalarıyla düşünüp politika üretmeyi öğrendiler. Sosyalistler daha fazla kendilerine güvenmeyi şimdi daha iyi kavıyorlar. Artık komünistler önlerine "özgüncüne güven"

Alman Demokratik Sosyalizm Partisi ÖZGÜR-DER'i destekleme kararı aldı

Merkezi Doğu Berlin'de bulunan PDS'nin (Demokratik Sosyalizm Partisi) 24-25 Ekim tarihleri arasında Berlin'de faaliyet yürüten Filistin Dayanışma Grubu'nun Kurultay Divanına sunduğu ÖZGÜR-DER'i destekleme yönündeki önerge, kurultayda görüşülerek oybirliğiyle kabul edildi. Karşı oyların çıkmadığı oylamada 25 çekimser oyun kullanıldığı görüldü. Kurultayda alınan karardan sonra ÖZGÜR-DER'in PDS tarafından desteklendiğini belirtilen bir metin hazırlanarak imzaya sunuldu.

PDS'nin almış olduğu bu karar, ÖZGÜR-DER'in yaptığı çalışmalarla, salt Türkiye'de ve Kürdistan'da değil, Avrupa ve Alman kamuoyunda büyük saygınlık ve ilgi kazanmış olduğunu gösteriyor.

Alınan bu karardan sonra aralarında Berlin Eyalet Parlamentosu'ndan bir de bağımsız milletvekilinin bulunduğu PDS (Batı Berlin) Genç Yoldaşlar Çalışma Grubu İnsan Hakları İnceleme Heyetinden üç kişinin, ülkemizdeki gelişmeleri, özellikle Küçükarmutlu'daki durumu yakından incelemek üzere Türkiye'ye geleceği açıklandı. Kendileriyle yaptığımız görüşmelerde Küçükarmutlu'nun haricinde ÖZGÜR-DER, Halkın Hukuk Bürosu, MÜCADELE Gazetesi, DEMKAD, OKM, TÖDEF ve sendika yetkilileriyle de görüşmeyi arzu ettiklerini belirttiler. Ülkemizdeki gelişmelere karşı duyarlı olduklarını ve durumu daha da yakından inceleyerek ülkelerinde daha geniş destek çalışmalarını yapmak istediklerini de açıkladılar. Gelişmelerini ise 8.11.1992 olarak belirlediler.

Hamburg Birleşmiş Milletler Temsilciliğinde işgal

29 Ekim 1992 tarihinde, Hamburg Birleşmiş Milletler Temsilciliği "Talabani ve Barzani işbirlikçilerinin faşist TC ile beraber, Kuzey Kürdistan'da ulusal harekete karşı başlattıkları kırı savaşı protesto etmek için" işgal edildi.

İşgali Hamburg Devrimci Sol Güçler, TKP/ML-H, TKP/ML, Ekim taraftarlarının gerçekleştirdiğini işgal yerinden çektileri fakslarla duyurdular.

Bir kitap: Militana Notlar

Değerinden hiçbir şey kaybetmeyen öğütler

"Üksekmeğe başladığında, devrimci dalgalanları engelleyecek güç, dünya yüzünde mevcut değildir. Makayevizm-leri, bilimleri, cinayetleri ne denli güçlü, etkili ve gaddarca olursa olsun, kapitalizmin tüm polisleri yine de sosyalizme gidiş durdurmakta aciz kalmaya mahkumdur."

Victor Serge'nin ilk kez 1925 yılında yayınlanan "Militana Notlar" adlı kitabı, dünyanın herhangi bir yerindeki tüm devrimler açısından, bütün zamanlar için geçerli "notlarla" dolu. Yaklaşık 80 yıl öncesinin koşullarında yazılmış kitabın pek çok yerinde bugün, ülkesini kendisini bulmak şaşırtıcı gelebilir okura. Düşmanın kullandığı teknoloji ilerlese de, yöntem ve taktikler değişse de, savaşın ilke ve kurallarının değişmediğini, aslında düşmanın yöntem ve taktiklerinin de fazla zengin olmadığını, devrimci iradede dahi üstün bir gücün bulunmadığını görüyorsunuz.

Çar'ın kutsal şahsının korunması için kurulan Okhrana adı devlet mekanizmasının mukemmeliyeti ve gücüne rağmen, Çar'ın polisinin yarı yüzölçümüne, günün güne gülen devrime karşı boşuna savundunu okurken, bütün sokakları kameralarla donatmış da, en ileri teknolojiyi kullansa da CIA'nın, MIT'nin, kontrgerillanın çabalarının boşuna olduğunu fahişer bir şekilde kitap, "Majeste imparatorun karada, denizde, trende, otomobilde, köyde, kampatki yolculuğunun hazırlanmasıyla ilgili alınan tedbirlerin sayısı ve çeşidine rağmen Çar'ın hayatını kurtaranın Okhrana'nın tedbirleri değil rastlantılar olduğu ile, bugün karaya inmeye cesaret edemeyen şehir içinde dahi helikopterle yolculuk yapan, yollarını sürekli değiştiren, koruma duvarları arasında yaşayan kimileri arasındaki benzerlik, insanın dudaklarına sıcak bir tebessüm yerleştiriyor.

"Gerçekte Rus polisi şahsına dönmüş, ne yapacağına şaşırmıştı. Halk yığınlarının ezici çoğunluğunun içgüdüsel ya da bilinçli sempatisi, eski rejimin düşmanlarından yandı. Rejime başkaldırıları veridiki kutbanlar davaya inanışlarını inancını güçlendiriyor, gitliçke daha büyük yığınlar hayranlığına çekiyordu. Sosyalist propagandacılar, sefalet içinde bocalayan yığınları yeni bir ilci vermek yolunda kendi rahat ve kişisel güvenliklerini hiçe sayarak, Sibiryaya sürülme hatta ölümü göze alarak, inancı yaşamları ile, bu eski Hristiyan halk üzerinde karşı konulmaz bir etki yaratıyorlardı. Bunlar toprağın gerçek tuzu, harikulade bir umudun tek ve en mukemmel ta-

şiyıcısı idiler. Bu yüzden zulmediliyordu onlara."

Bu satırları okuyup da ölümü "ellerinde silahları, dillerinde sloganlarıyla" karşılayanları, "Cesaretiniz varsa gelin" diye haykırarak, duvarlara kanlarıyla örgütünün ve devrimin imzasını atılanı hatırlamak mümkün değil. Evet, sosyalistler psikolojik üstünlüğe, moral güce fikirlerin ve duyguların gücüne sahiptirler. Ve onları yenilmez kılan da budur. Tabii, savaşın ilke ve kurallarına sıkı sıkı sarılmak koşuluyla...

Kitap, geçerliliğini hiç kaybetmemiş disiplin kurallarını sade bir dille "notlar" halinde sıralarken, devrimin iddiyetini bir kez daha kavırıyorsunuz. Bugün bile ihlale rastlanan bu "basit" ama önemli kuralları neredeyse 80 yıl önce bilince çıkarmış ve yaşamının doğal bir parçası haline gelmiş Bolşevikler için kazanmaktan başka bir şey kalmadığını düşünüyorsunuz.

"Yasadışı eylem, bir süre sonra, çeşitli geleneklerin ve bir anlayışın doğmasına yol açar. Bu ise, polis metodlarına karşı savaşın en başta gelen garantisini teşkil eder.

Devrimcileri izlemek için uygulanan metotlar ne denli mukemmel olursa olsun, yine de her zaman aksayan bir taraf bulunacaktır. Düşmanları tarafından inceden inceye hazırlanan denklemlerde her zaman ürküntü veren bir bilinmeyen, kocaman bir "X" mevcut olmamış mıdır?

eder. Hangi dahi polis, hangi usta hafiye, kendine güvenen, düşünen, temkinli, yürekli, ortak emirlere itaat eden devrimcilerle boy ölçüşebilir?

Devrimcileri izlemek için uygulanan metotlar ne denli mukemmel olursa olsun, yine de her zaman aksayan bir taraf bulunacaktır. Düşmanları tarafından inceden inceye hazırlanan denklemlerde her zaman ürküntü veren bir bilinmeyen, kocaman bir "X" mevcut olmamış mıdır? Devrimci iradenin gücünü, gizlerini ölçmek, hainlere, hafiyelere, polisin sadık köpeklerine mi kalmıştır?

Tarihin yasaları, geleceğin çıkarları, devrime açılan ahlaksal ve ekonomik ihtiyaçlar sizinle bir-

İkitye eğer, eğer ne istediğiniz açık bir biçimde biliyorsanız, kendi elinizdekiler gibi düşmanın silahları hakkında da tam bir bilgi sahibi iseniz, yasadışı eylem deneyinden geçmişseniz; kendinize güvenin varsa, güvencilerinizde birlikte çalışıyorsanız, devrimin fedakarlık gerektirdiğinin bilincinde iseniz, sizi yenmek mümkün olmayacaktır.

Kanıtı şudur ki, Okhrana'nın binlerce dosyası, haber alma servislerinin milyonlarca fig, uzmanların harikulade grafikleri, bilim adamlarının eserleri, bu şaşırtıcı mekanizmanın tümü bugün Rus devrimcilerinin elindedir. "Hafiyeler'in bir bölümü başkaldırma sırasında, halkın yuhaları arasında toz olmuşlar, yakalarına yapıpırlar ise Petrograd kanallarına son ve ebedi plonjonlarını yapmışlardır. Okhrana'nın "memurlarının" büyük çoğunluğu kurşundan geçirilmiştir. Kimlikleri tespit edilebilen provokatörlerin de sonları farklı olmuştur.

Ve biz bir gün, daha çok yabancısı savaş yoldaşlarımızı aydınlatmak amacıyla, İmparatorluk Güvenlik Teşkilatı'nın gizli arşivlerinden elde edilen ilgi çekici belgelerin sergilendiği bir tür müze düzenleyeceğiz.

Serginin kişik sarayın en müteşşem salonlarından birini süslüyordu; ziyaretçiler iki bakır taşı sütun arasındaki pencereye yaklaşıp, Çar'ın karanlık Bastılı Pierre-et-Paul Kalesi'nin tutuklular defterini incelerken, eski binaların ötesinde, Neva Nehri'nin obür kıyısında kız bayrağın dalgalandığını görebilirler.

Bunu görmüş olanlar, Devrim'in yeni duruma düştüğü zaman bile, yenilmezliğini bilmekte-dirler."

Bu kitapta dünyanın en güçlü polis teşkilatı Okhrana'nın devrimci iradenin gücü karşısında nasıl da kof ve çürük olduğuna tanık olacaksınız. Ve kazanmak için çok fazla şey ihtiyacımız olmadığını da göreceksiniz.

GÜN İZİ

Gerçeği görün artık

Sistem çözümsüzlük ürettiçke düşüncelerde fırsatları esiyor. Bıyık insan düşüncelerini, değerlerini, gerçekleri bir bu yana bir o yana koyup tarıyor. Çözüm üretmekten korkuyorlar, daha da siniyorlar; çaresiz olduklarını belirtiyorlar; sonuçta düzen içi umutları kaybolanlar çoğalıyor.

Kültür-sanat insanları, aydınlar için de durum farklı değil. Bugün artık üretimleri kısırlaşıyor, gerçeklerin çok uzağına savruluyorlar. İktidarın "yasakları yasaklayacağı", "toplatılmış ve yasak kitap kalmayacak", "sansür kalkacak" sözlerinin ne kadar yalan olduğu daha iyi görülebiliyor. Kimse iktidardan ve onun vaatlerinden umut beklemiyor. Demokrasi paketine bel bağlayanlar CMUK'un Meclis'ten geçen ilk halini "devrim" diye nitelleyen "aydınlar"ın anti-demokratik Meclis'e havale edilen yeni anti-demokratik CMUK'a karşı sesleri çıkmıyor. Bugüne kadar yasalılıkta saplanıp kalanların son umudu da tükendi. Yasalılığa tutunacak dalları DYP-SHP hükümeti birer birer kırıyor. "Bekle-gör" politikalarıyla sessizliği seçenler, neredyse her şeye kulak tıkayıp, hükümeti can kulağıyla dinleyenler "aydın diyarlılığı"nı tüketiyorlar.

Ne yazık ki çizilemiyorlar? Sinemalarına, şirilerine, romanlarına kapitalist bireyin bunalımlarından başka bir şey yazmıyor. Türkiye gerçeğine, giderek büyüyen devrimci ve ulusal mücadeleye ürünlerinde yer yok. Kültür halkının katledilmesi, yok sayılması ve kimlik kazandırma ulusal mücadelesi üzerine neler varattınız? Şiirleriniz, romanlarınız, tiyatrolarınız, türküleriniz ve filmlerinizden tek bir örnek gösterebilir misiniz? Adeta 12 Eylül dönemi tekerenti ediyor. Düzenin yasalığa kapatan kapıları birliğe, şaha kalkan şiddeti karşısında eziliyor, bir parça aydın olma niteliğinden varsa ona da kaybediyorsunuz. Düzen sizi özgürlük mücadelesini ve devletin katliamlarını değil gülmü bulubulu, Bodrum gecelerini yazmaya zorluyor. Yasalılığın kapılarını birer birer kapatıyor. Cesaretinizi, halkın sanatçısı olma kararlılığınızı kuşanmadıkça hiçbir işe yaramaz hale geliyorsunuz.

Gececiğimiz insanları ülkemizin geleceğini adım adım kurarken, yeni insan, yeni ahlak, yeni kültürün yaratılmasını sizleri etkilemiyor. Halkın savaşına iktidarın gözükleriyle, burjuva basın-yayın organlarından yansadığı biçimlerle bakıyorsunuz. Tükülmüyor, görülmüyor, sanatımız da tükeniyor. 17 Nisan direnişinin yaratıcılarını eserlerinize yansıtıldınız mı? Sanatınızla onlara sahip çıkabildiniz mi? Geleceğe giden yolu kanlarıyla döşeyenlerin mücadelesi tek satır, tek kare sanatınızda yer aldı mı?

Panzerlerin arkasına bağlanıp katledilen insanlarımız var bu ülkede. Neden elleriniz titriyor, yazamıyorsunuz? Oysa benzeri gelişmelerin yaşandığı Vietnam üzerine şiirler yazıp, öyküler ortaya çıkarmıştınız. Her gün insanlarımızın kolları bacakları kırılıyor, gözaltında kaybedilemelerimizin sayısı kabarıyor. Neden tepkisizsiniz? Neden gerçeklerin çok uzağına -dassınız? Ama dün Filistin'de kol kranı Sionistlere ateş püskürtüyordunuz. Ne oldu o ateşli öfkemize, Filistin halkının İntifadının yanımdaki keskin kalemimizde? Neredesiniz? Savaş karşı gösterdiğiniz kadar bile tepkiniz yok. İyice kabuğumuza çekildiniz. Yoksunuz, halka, mücadelesini yazamıyorsunuz. Yok oluyorsunuz? Gerçekleri yazmak zor ama o ölçüde omurludur. Onurlu olan, insanı olandır. Silkinin! Kafanızdaki yasalılığı atın bir kenara. Bugüne kadar böyle düşündünüz de ne kazandınız? Ne onur kazandınız ne yeni bir şeyler yaratabildiniz, yaratamazsınız. Yeniyi, iyiyi, güzeli yaratan halkın mücadelesidir. Kendimize gelecek gücü bulalım, ülkemizi gerçeğine döndürelim yürütmeyi. Ülkemizi geleceğini kurabileceğimiz güç var bugün. Arayış içinde olmamız da gerekmiyor. Yeter ki, vicdanımızdaki, gönülümüzdeki gerçeği harekete geçirelim.

Savaşın büyümesi herkesi etkiliyor. Mücadele herkesi kucağına kadar geniş ve zengindir. Kıyıda köşede, yalnız başınıza korku ve kuşku içinde kendinizi içki kadelerine vermiyorsunuz. Yasalılık bataklığından çıkın, gücünüzü güç katın.

İnsanları, aydınları kucağalayalım. Bunun yapacak örgüt-lülüğümüz, ideolojimiz, düşüncemiz ve geleceğimiz var. Yeter ki adım atalım, onlara kendimizi anlatalım, geleceğin biz olduğuna inandıralım.

Necdet PİŞMİŞLER

5 Kasım 1981
1974'te öğrenci gençlik mücadelesinin ön saflarındaydı. Liseli Dev-Genç'te ve Bursa'da mahalli birimlerde sorumluluklar aldı. Mücadele yılları kararlılığı, disiplini, fedakarlığına en güzel örnekleriyle doludur. Tutukluğuna özgürlük eylemiyle son verirken sonra, Aybastı kır örgütlenmesinde görevlendirildi. 1981 yılında, sorumlu olduğu ekiple birliğe, jandarmayla girdiği çatışmada son mermisine kadar savaşarak şehit düştü.

Numan KAYGUSUZ

4 Kasım 1978
Yıldız DMM'da Dev-Genç saflarında yer aldı. Anti-faşist mücadelede hep en ön saflarda görevlerini yerine getirdi. Silivri'de da sivil faşistler tarafından işkenceyle öldürüldü.

Kubilay YEŞİLKAYA

Enver ER

28 Kasım 1979
Mahalli birimlerde görev alan yoldaşlarımız, mücadelenin örgütlenmesine ve yükseltilmesine katkıda bulunmuşlardır. Hasköy bölgesinde, faşist saldırılara karşı nöbet tutarken, kurulan bir pusuda katledildiler.

BİZE ÖLÜM YOK

Boşuna değil yaşamın yorgunluğu
her şafak vakti
Gecenin yüreği patlarken denizlere
Sarmaşıklar gibi bin yaprak Bin
dal ile uzanırız güzelliklere

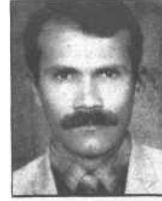
Turgut İPÇİOĞLU

10 Kasım 1978
Liseli Dev-Genç mücadelesinde önemli görevler yüklenen Turgut yoldaş, sade kişiliği, fedakarlığı, azimliliği ile tanınan bir devrimciydi. Çatışma yaptığı ahanda, TİKP burjuva milliyetçileri tarafından katledildi.

Hayrettin EREN

19 Kasım 1980
Hasköy, Okmeydanı bölgesinde örgütçülüğü, sabrı ve militan kişiliğiyle anti-faşist mücadele içinde yer aldı. Diğer alanlarda da sorumluluklar yükledi. 12 Eylül faşist cuntasının hemen ardından tutuk düştü. İşkenceci karısında gösterdiği bay eğmez tavrı karşısında, işkenceciler yoldaşımızı kaybettiler.

Güzel DÜNDAR

Hani ağlamanın diye başaklar
Yüreğimizi biçerek çıktık tarlalardan
Şimdi yürümek zamanıdır dedik
Yepyeni sonsuzluklara Yepyeni
güzelliklere doğru

En güçlü silahımız moral üstünlüğümüzdür

- Düşman psikolojik savaşa hız veriyor. Bütün iletişim kanalları devrime karşı propaganda savaşı yürütüyor. Devrim safaları da psikolojik savaş saldırılarına göre silahlandırılmaktadır.
- Bu savaşta silahımız manevi değerlerimizdir. Bize savaşta zafere kazandıracak olan da budur. Kazanmak için mücadele eden bir gücün en büyük avantajı disiplin ve moral üstünlüğünde donanmış olmasıdır. Faşizm bu nedenle yaşanmış deneyimlerle yola çıkarak sadece silahlarla sonuca gidilemeyeceğini biliyor ve manevi değerlerimize saldırıyor.
- Savaş maddi silahlarla yürütülür, ancak tek başına bu yarılmıdır. Savaş esas olarak, insana dayanır. Silah araçtır. Silahın gücü düşüncenin gücüdür. Savaşta manevi olarak güçlü olan taraf kazanır. Bu gücü halkın öfkesinden alıyoruz. Savaş halkın savaşıdır ve hiçbir silah halkın öfkesi kadar güçlü değildir. Halkı yenemezsiniz; bizi yenemezsiniz.

Öğrenci gençlik akademik-demokratik üniversite mücadelesini sürdürüyor

6 Kasım'da üniversitelerde genel boykot

- Yıl 1981. 12 Eylül politikaları üniversitelere 6 Kasım'da kurulan YÖK aracılığıyla yansıtıldı. Üniversiteler tarihin en karanlık dönemini yaşadı.
- Öğrenci gençlik YÖKün kuruluşundan bu yana sindirimeye ve depolitizasyona karşı mücadele etti. Üniversiteler YÖK ve uygulamalarına karşı öğrenci gençliğin sayısız eylemliliklerine sahne oldu.
- Yıl 1990. 6 Kasım genel boykotuyla YÖK'e karşı genel boykot geleneği başlatıldı. '90'da yapılan boykot, öğrenci gençliğin akademik-demokratik mücadelesinde bir atılımdı.
- Yıl 1992. Öğrenci gençlik her 6 Kasım'da olduğu gibi bu yıl da YÖK'e, paralı eğitim soygununa ve devlet terörüne karşı boykot çağrısı yapıyor.

MGK Olağanüstü Hal'i uzattı

- MGK Olağanüstü Hal'i uzattı. Parlamento'lara parmak kaldırıp, onaylamak düştü... Son MGK kararlarına göre katliamlar daha "demokratik" bir şekilde yapılacaktır... Şehirler, köyler yakılıp-yıkılırken, "insan haklarına" dikkat edilecek.
- TC Ordusunun Güney Kürdistan'a saldırısı sürerken, ordu kurmayları "tampon bölge" niyetlerini açıklıyorlar... Burjuva baskın devleti Kürt halkına yönelik psikolojik savaşta başrolü oynamaya devam ediyor. Her türlü yalan, iftira, karalama burjuva basının sayfalarından akıyor...
- Bir korucu kenti görünümüne sokulan Şırnak'tan sonra, Kulp'ta da şimdi yalnızca devletin askeri ve polisi kaldı. Köylerin, şehirlerin bombalanıp, boşaltılması, insansızlaştırma politikası bütün hızı ile devam ediyor.

